

การส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจ
ต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยใช้อินโฟกราฟิก

GUIDELINE OF PUBLIC PERCEPTIONS AND ENGAGEMENT
IN PLANNING ACT B.E. 2562 (2019) USING INFOGRAPHIC

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2566

KMITL-2023-AR-M-001-021

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GUIDELINE OF PUBLIC PERCEPTIONS AND ENGAGEMENT
IN PLANNING ACT B.E. 2562 (2019) USING INFOGRAPHIC

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFLLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF URBAN AND REGIONAL PLANNING IN URBAN AND ENVIRONMENT PLANNING
FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2023

KMITL-2023-AR-M-001-021

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2023

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยใช้อินโฟกราฟิก
นักศึกษา	นางสาวอัจฉรา โพธิ์ชัย
รหัสประจำตัว	63602008
ปริญญา	การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม
พ.ศ.	2566
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัทธ์พงษ์ อุปลา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 1) เพื่อศึกษาแนวทางการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบ (One-Group Pretest-Posttest Design) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 860 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง มีอายุช่วง 31 – 40 ปี โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี เหมือนกันทั้ง 3 กลุ่ม ในส่วนของอาชีพ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและพนักงานราชการ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ และประชาชนในจังหวัด ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว การรับรู้หลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิกเรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีระดับที่เข้าใจพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพิ่มมากขึ้นโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกส่งเสริมความรู้และเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เข้าใจได้ง่ายขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกอยู่ในระดับมาก

Thesis	Guideline of Public Perceptions and Engagement in Planning ACT B.E. 2562 (2019) Using Infographic
Student	Miss Atchara Phochai
Student ID.	63602008
Degree	Master of Urban and Regional Planning
Program	Urban and Environmental Planning
Year	2023
Thesis Advisor	Associate Professor Prapatpong Upala (Ph.D.)

ABSTRACT

This research aims to achieve the following objectives: 1) investigate the level of awareness and understanding of the Town Planning Act B.E. 2562, 2) identify factors that contribute to enhancing awareness and comprehension of the Act, and 3) propose effective methods to promote awareness and understanding of the Town Planning Act B.E. 2562. The study utilizes questionnaires and tests that employ the One-Group Pretest - Posttest design as data collection tools. The sample group consists of officers from the Department of Public Works and Town & Country Planning, local government officers, and citizens within the province. The purposive sampling method was administered, leading to a total of 860 participants. The majority of the participants were females, aged between 31 and 40 years, with a significant portion of them holding a bachelor's degree. The majority of participants were affiliated with the Department of Public Works and Town & Country Planning, with most of them being civil servants or government employees. For the citizens, the majority of them were employees and business owners. The results indicate that there was a significant improvement in the awareness and understanding of the Town Planning Act 2019 after participants viewed the infographic media about the Act. This improvement was significant at a significant level of 0.05. Additionally, the questionnaire results demonstrate a high level of comprehension of infographic media.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ประพัทธ์พงษ์ อุปลา ท่านให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำ และชี้แนะตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าในการทำงาน และเป็นการเปิดความคิดในการดำเนินชีวิต ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สรวิศ นฤปิติ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมร บุญต่อ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤษฐ นบมอบ ที่ให้คำแนะนำและแนวทางในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ และทักษะทางด้านผังเมืองและด้านต่าง ๆ ให้ข้าพเจ้ามาโดยตลอด รวมถึงขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่อำนวยความสะดวก และให้ความสนับสนุนมาด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณคุณพ่อปิ่น โพธิ์ชัย คุณแม่ניתยา โพธิ์ชัย คุณสามีธศักดิ์ ชลสินธุ์ และลูกชาย ด.ช.ปริญญ์ ชลสินธุ์ น้องนะโม พี่ชายทั้งสามคน พี่พู่ พี่เล็ก พี่ไก่ และน้ำแป้น ที่เป็นเบื้องหลังความสำเร็จ คอยให้กำลังใจ และอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ มาโดยตลอด และตลอดจนการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนประสบผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญให้ความเมตตากรุณาในการตรวจแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณ พี่ไก่ นันทนา จำจด พี่จิม พี่เอ๊ะ พี่นุช พี่ปาน พี่สิทธ์ พี่ญา พี่เอ พี่เปิ้ล เอ้ เอ โบว์ น้องหญิง น้องทราย เคย กอล์ฟ ฝน ฟิล์ม มาย เมฆ นิล บิ๊ก เต่า เบียร์ ปิ่น แนน ตลอดจนเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ ที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง และน้อง ๆ สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม รุ่น 34 พร้อมทั้งให้กำลังใจ และคำแนะนำและช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่องอย่างใกล้ชิด

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูล ด้วยความตั้งใจ

อัชฉรา โพธิ์ชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	5
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	6
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา.....	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจ.....	14
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโยงความรู้.....	15
2.4 การหาประสิทธิภาพสื่อ.....	16
2.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	17
2.6 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562.....	17
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบอินโฟกราฟิก.....	24
2.8 กระบวนการสร้างอินโฟกราฟิก.....	25
2.9 โปรแกรมที่ใช้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก.....	28
2.10 การสร้าง Infographics.....	30
2.11 งานวิจัยในประเทศ.....	34
2.12 งานวิจัยต่างประเทศ.....	37
2.13 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	40
3.1 รูปแบบของการศึกษา	40
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
3.3 ขั้นตอนและระเบียบวิธีในการวิจัย	43
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
3.5 ตัวแปรในการศึกษา.....	74
3.6 นิยามปฏิบัติการ.....	78
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	84
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ.....	116
5.1 สรุปผลการวิจัย	117
5.2 ข้อจำกัดงานวิจัย.....	122
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	123
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	129

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง 41
3.2	ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและระดับการวัด 78
4.1	ข้อมูลทั่วไป (กลุ่มเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง)..... 85
4.2	พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 87
4.3	พฤติกรรมกรรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562..... 87
4.4	พฤติกรรมกรรับรู้ข้อมูลจากด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 88
4.5	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบ และหลังการทำแบบทดสอบ 89
4.6	การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านเนื้อหาที่มีต่ออินโฟกราฟิก..... 89
4.7	การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านการออกแบบที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก 90
4.8	ข้อมูลทั่วไป (กลุ่มเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) 91
4.9	พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 93
4.10	พฤติกรรมกรรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562..... 93
4.11	พฤติกรรมกรรับรู้ข้อมูลจากด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 94
4.12	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบ และหลังการทำแบบทดสอบ..... 95
4.13	การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านเนื้อหาที่มีต่ออินโฟกราฟิก..... 95
4.14	การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านการออกแบบที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก.....96
4.15	ข้อมูลทั่วไป (กลุ่มประชาชนในจังหวัด) 97
4.16	พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 98
4.17	พฤติกรรมกรรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562..... 98
4.18	พฤติกรรมกรรับรู้ข้อมูลจากด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 99
4.19	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบ และหลังการทำแบบทดสอบ 100
4.20	การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านเนื้อหาที่มีต่ออินโฟกราฟิก..... 100
4.21	การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านการออกแบบที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก 101
4.22	เปรียบเทียบวิเคราะห์ข้อมูลประชากรทั่วไปของ 3 กลุ่มตัวอย่าง..... 102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.23 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ต่อพ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. 2562.....	104
4.24 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้การสื่อสาร ต่อพ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. 2562.....	104
4.25 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลจากสื่อด้านใด เกี่ยวกับพ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. 2562.....	105
4.26 ผลการเปรียบเทียบผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบ และหลังการทำแบบทดสอบ จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง.....	106
4.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจด้านเนื้อหา ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง.....	107
4.28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจด้านการออกแบบ ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง.....	108
4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้านเนื้อหาและด้านการออกแบบการรับรู้และเข้าใจ ของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง.....	109
4.30 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิก มีเนื้อหาครอบคลุม.....	111
4.31 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิก มีความกระชับ.....	111
4.32 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิกเนื้อหา เข้าใจได้ง่าย.....	112
4.33 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิก มีเนื้อหาง่ายในการจดจำ.....	113
4.34 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ การประเมินด้านออกแบบในหัวข้อ การออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจโดดเด่น.....	113
4.35 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ การประเมินด้านออกแบบในหัวข้อ ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม.....	114
4.36 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ การประเมินด้านออกแบบในหัวข้อ สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม.....	115
4.37 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง การประเมินด้านออกแบบ ในหัวข้อการจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ.....	115

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1	กระบวนการออกแบบอินโฟกราฟิก 9 ขั้นตอน.....27
2.2	ในการสร้าง Infographics ด้วยโปรแกรม Adobe Illustrator..... 28
2.3	การสร้าง Infographics ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint 29
2.4	ขั้นตอนการสร้าง Infographics..... 32
2.5	แผนผังการออกแบบสื่อนำเสนอ Infographics..... 33
2.6	กรอบแนวคิดในการวิจัย 39
3.1	แผนที่แสดงจังหวัดที่เลือกกลุ่มตัวอย่าง 42
3.2	หน้าแรกของสื่ออินโฟกราฟิก..... 44
3.3	มาตรา 4 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 45
3.4	มาตรา 4 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 46
3.5	มาตรา 4 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 47
3.6	มาตรา 6 ในสื่ออินโฟกราฟิก 48
3.7	มาตรา 7 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 49
3.8	มาตรา 8 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 50
3.9	มาตรา 13 - มาตรา 18 ในสื่ออินโฟกราฟิก 53
3.10	มาตรา 13 - มาตรา 18 ในสื่ออินโฟกราฟิก 53
3.11	มาตรา 22 ในสื่ออินโฟกราฟิก 55
3.12	มาตรา 23 ในสื่ออินโฟกราฟิก 56
3.13	มาตรา 34 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 57
3.14	มาตรา 35 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 58

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.15	มาตรา 40 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 60
3.16	มาตรา 71 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 61
3.17	มาตรา 80 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 63
3.18	มาตรา 85 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 64
3.19	มาตรา 85 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 65
3.20	มาตรา 90, มาตรา 91, และมาตรา 95 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 66
3.21	มาตรา 97, และมาตรา 99 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 67
3.22	มาตรา 102, มาตรา 104, และ มาตรา 105 ในสื่ออินโฟกราฟิก..... 68
3.23	คิวอาร์โค้ดแบบสอบถาม..... 70
3.24	การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง..... 71
3.25	การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น..... 72
3.26	การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในจังหวัด..... 73
3.27	การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวและตัวแปรตาม (1)..... 75
3.28	การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวและตัวแปรตาม (2)..... 76
3.29	การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวและตัวแปรตาม (3)..... 77

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมานับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรกจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะตั้งแต่แผนพัฒนาฉบับที่ 5 พบว่า ประเทศมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเจริญเติบโตมาเป็นลำดับ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคเพื่อลดความแออัดของภาคกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สนับสนุนการพัฒนาเมืองศูนย์กลางหลักและศูนย์กลางรอง การพัฒนาอุตสาหกรรม การค้าบริการ พร้อมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานควบคู่กันไป ทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินมีการเปลี่ยนแปลง พื้นที่เกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ถูกรุกป่าไม้ถูกบุกรุกและทำลาย การตั้งถิ่นฐานในพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกินขีดความสามารถ ก่อให้เกิดมลพิษ แหล่งเสื่อมโทรมการจราจรติดขัด สภาพแวดล้อมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม เกิดความเหลื่อมล้ำการพัฒนาระหว่างเมืองกับชนบท เมืองมีการเติบโตและขยายตัวอย่างไร้ทิศทาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อที่อยู่อาศัยของประชาชนในกรณีการใช้ประโยชน์ที่ดินผิดประเภทและไม่สมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์ เพื่อแก้ไขปัญหาและผลกระทบดังกล่าว จึงควรมีการวางและจัดทำผังเมือง เพื่อเป็นกฎกติกาในการใช้พื้นที่ร่วมกันของสังคมเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

การผังเมือง หมายความว่า การวาง จัดทำและดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่าง ๆ สำหรับเป็นกรอบชี้้นำการพัฒนาทางด้านกายภาพในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง ระดับชนบท และพื้นที่เฉพาะ ควบคุมแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบทให้มีหรือทำให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสัญลักษณ์ ความสะอาดสวยงาม ความเป็นระเบียบ ความสวยงามการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและขนส่ง ความปลอดภัยของประชาชนสวัสดิภาพของสังคม การป้องกันภัยพิบัติและการป้องกันความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจสังคม และสภาพแวดล้อมเพื่อการดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี หรือบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิประเทศที่งดงามหรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติ (มาตรา ๔ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562)

โดยองค์ความรู้ด้านการผังเมือง ควรถ่ายทอดให้กับทุกภาคส่วนอย่างเหมาะสมในทุกสถานะ และทุกช่วงทุกวัย เพื่อปลูกฝังให้เกิดการรับรู้ตั้งแต่เริ่มต้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงจนสามารถพัฒนา ให้เป็นความรู้ในระดับที่สูงขึ้นและสามารถบูรณาการองค์ความรู้ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ทั้งในสถานะผู้วางผังเมืองผู้ปฏิบัติ ให้เป็นไปตามผังเมืองหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนในทุกภาคส่วน

พระราชบัญญัติการผังเมืองและชนบท พ.ศ. 2495 เป็นกฎหมายผังเมืองฉบับแรกของไทย ได้ใช้งานจริงเพียงครั้งเดียว เมื่อเกิดเพลิงไหม้ที่จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2497 และประเทศไทยได้มีการก่อสร้าง โครงการต่าง ๆ รวมทั้งการทำถนนเพิ่มอีกหลายเส้นทาง ต้องทำตามกรอบพระราชบัญญัติการผังเมือง และชนบทพ.ศ. 2495 เป็นกฎหมายบังคับในเวลานั้น ที่ไม่มีความยืดหยุ่น กระทรวงมหาดไทยจึงได้จัดตั้ง คณะกรรมการพระราชบัญญัติการผังเมืองและชนบท พ.ศ. 2549 เพื่อเสนอเห็นชอบของสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ และตราเป็นพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (สมาคมสถาปนิกผังเมือง, 2561)

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 บังคับใช้เมื่อ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 มีทั้งหมด 10 หมวด บังคับใช้ 84 มาตรา เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วย การผังเมืองและผังชนบท พ.ศ. 2495 ได้ใช้บังคับมากกว่ายี่สิบปี ประกอบกับได้มีการพัฒนาทั้งในด้าน เกษตรกรรม พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม และจำนวนประชากรในท้องที่ต่าง ๆ ได้ทวีความหนาแน่น มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้มาตรการและโครงการที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาวะที่มีการ เปลี่ยนแปลงไปสมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของวิชาผังเมืองและสภาพท้องที่ ต่อมาได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (ฉบับที่ 2) เมื่อ พ.ศ. 2525 แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 โดยขยายระยะเวลาสำหรับการปิดประกาศแผนที่แสดงเขต ผังเมืองรวม การยื่นคำร้องขอให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ ที่ดินของผังเมืองรวมของผู้มีส่วนได้เสียและการที่สำนักผังเมืองเสนอผังเมืองรวมต่อ คณะรัฐมนตรี จากหกสิบวันเป็นเก้าสิบวันเพื่อให้ประชาชนได้มีเวลายื่นคำร้องขอมากยิ่งขึ้น กับการแก้ไขเพิ่มเติมชื่อ คณะกรรมการและเลขานุการที่อ้างในมาตรา 58 ให้ถูกต้อง และได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. 2518 (ฉบับที่ 3) เมื่อ พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 โดยมีการเพิ่มบทบัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และสำนักผังเมือง สามารถแก้ไขปรับปรุงและขยาย ระยะเวลาการใช้บังคับผังเมืองรวม เพิ่มจำนวน และหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมให้มากขึ้น รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้ดุลยพินิจในการวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อให้การวาง จัดทำและแก้ไขปรับปรุงผังเมืองรวมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของการผังเมืองได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็วและสอดคล้องกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะก่อให้เกิดผลดีแก่การผังเมืองยิ่งขึ้น และปรับปรุงพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (ฉบับที่ 4) เมื่อ พ.ศ. 2558 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 โดยที่บทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผังเมืองซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่มีมาตรการทางกฎหมายเพียงพอที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมืองได้ และไม่สามารถใช้บังคับกฎหมายให้ใช้บังคับผังเมืองรวมได้อย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากการวางและจัดทำผังเมืองรวมมีขั้นตอนและรายละเอียดมาก ทำให้ไม่อาจดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมได้ทันกำหนดเวลาที่ผังเมืองรวมเดิมสิ้นสุดลง เป็นเหตุให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการผังเมืองในระหว่างที่ยังไม่มีผังเมืองรวมฉบับใหม่ใช้บังคับประกอบกับในปัจจุบันได้มีการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีบทบัญญัติที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจในการผังเมืองด้วย ดังนั้น เพื่อให้การวางและจัดทำผังเมืองรวมและการใช้บังคับกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด สมควรกำหนดกลไกทางกฎหมายที่สามารถผลักดันให้การวางและจัดทำผังเมืองรวมบรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมืองรวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการผังเมืองให้เหมาะสมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปัจจุบันพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีทั้งหมด 10 หมวด บังคับใช้ 111 มาตรา ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2562 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2562 เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ระบบการผังเมืองของประเทศจำเป็นต้องมีกรอบนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด เพื่อเป็นกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ โดยการนำไปสู่การปฏิบัติในรูปแบบของผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งเป็นแนวทางและแผนงาน การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อการพัฒนาทางด้านกายภาพและการดำรงรักษาเมือง กรณีนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบการวางและจัดทำผังเมืองทุกระดับ พร้อมทั้งบริหารจัดการผังเมืองให้มีรูปแบบการดำเนินการและการบริหารจัดการที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการวางกรอบนโยบายการพัฒนาพื้นที่ และการใช้ประโยชน์ที่ดินระดับประเทศ ระดับภาคระดับจังหวัด ระดับเมือง และระดับชนบทตลอดจนกระจายอำนาจในการวางและจัดทำผังเมืองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน และโดยที่การกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์พื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินต้องสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาประเทศ กรณีนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีคณะกรรมการที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย ในภาพรวมและคณะกรรมการที่เป็นผู้กำกับดูแลหน่วยงานภาครัฐให้ปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง ประกอบกับในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมืองบางกรณีจำเป็นที่รัฐต้องใช้สิทธิเหนือเคหสถานและทรัพย์สิน รวมถึงการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ของเอกชนเพื่อประโยชน์สาธารณะและการจำกัดขอบเขตในการเลือกถิ่นที่อยู่หรือการประกอบกิจการของบุคคล อีกทั้งกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาพื้นที่หรือการเพิ่มศักยภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการแข่งขันของประเทศกับนานาประเทศ สมควรปรับปรุงเสียในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ และได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (ฉบับเดิม) ซึ่งใช้บังคับมาเป็นเวลาประมาณ 44 ปี โดยพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 (ฉบับใหม่) มีสาระสำคัญแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติฉบับเดิม ถึง 11 ประเด็น ในส่วนของความหมายคือ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 กล่าวถึงผังเมืองในระดับต่าง ๆ ไม่เพียงเฉพาะผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ โดยมีการระบุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง ในด้านต่าง ๆ โดยยังเพิ่มวัตถุประสงค์เรื่องการคมนาคมและการขนส่งการป้องกันภัยพิบัติ และการป้องกันความขัดแย้ง ในการใช้ประโยชน์ที่ดิน (กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2562)

ทั้งนี้ กฎหมายระดับต่าง ๆ ผังที่ยังใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ใช้บังคับให้คงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติการผังเมืองฉบับใหม่นี้ จนกว่าจะได้มีการออกกฎหมายลูกบทใหม่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่วนกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ใช้บังคับก็ให้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นให้ใช้บังคับผังเมืองรวมออกมาใช้บังคับในพื้นที่เดียวกัน ส่วนในกรณีที่จะแก้ไขหรือยกเลิกกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมฉบับใดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้กระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในการนี้ เพื่อให้การรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เป็นไปอย่างถูกต้อง จึงจำเป็นต้องส่งเสริมและสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้กับบุคลากรกรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด เพื่อนำไปปรับใช้กับสถานการณ์ปัจจุบัน หรือพัฒนาองค์กรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและถูกต้องตามกฎหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น การส่งเสริมและการสร้างรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีความจำเป็นที่จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจระหว่างบุคคลภายในองค์กร หรือภายนอกองค์กรที่จะมาร่วมดำเนินงานพร้อมกับกรมโยธาธิการและผังเมือง

การดำเนินงานที่ผ่านมาช่องทางการรับรู้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ดำเนินการจัดทำมีหลายรูปแบบ อาทิเช่น

- 1) พิมพ์หนังสือ “พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562” แจกทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2) ผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการและผังเมือง
- 3) ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์
- 4) ผลิตข่าวประชาสัมพันธ์ข้อมูลพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ความยาว 1.00 – 1.30 นาที จำนวน 1 ตอน
- 5) ออกแบบและผลิตผลิต 2D Animation ชื่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ความยาว 2 – 5 นาที จำนวน 1 ตอน

6) เผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ข้อมูลพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ออกอากาศในรายการข่าวเวิร์คพอยท์ (ข่าวเที่ยง)

7) ออกแบบและผลิตผลิต Infographic ข้อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จำนวน 5 ชิ้น (กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2565)

ซึ่งสามารถพบเห็นได้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต แต่เนื่องข้อมูลข่าวสารมีเข้ามามากมายอาจจะใช้เวลานานในการค้นหาข้อมูล อีกทั้งการรับรู้ที่ยังไม่เข้าถึงโดยตรง จึงทำให้ได้รับข้อมูลที่ไม่ชัดเจนและคลาดเคลื่อน

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาแนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรกรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ได้รับรู้และเข้าใจพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เนื่องจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีความสำคัญกับการดำเนินการวางและจัดทำผังให้เป็นไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ควรส่งเสริมให้เกิดการรับรู้ และเข้าใจให้ถูกต้องและชัดเจน ควรได้รับรู้และเข้าใจถึงข้อมูลที่ถูกต้อง ปัจจุบันการรับรู้ข้อมูลมีหลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งผู้รับรู้อาจจะไม่มี ความชัดเจนในข้อมูลที่รับอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเกิดข้อผิดพลาดในการดำเนินงานได้ยิ่งไปกว่านั้น ในการดำเนินการวางและจัดทำผังระหว่างส่วนกลางกับท้องถิ่นยังอาจจะไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 อาจมีสาเหตุจากการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่ยังเข้าใจไม่ตรงกัน หรือหาแนวทางที่จะไปในทิศทางเดียวกันได้ ซึ่งจะส่งผลนำไปสู่ความไม่เข้าใจระหว่างบุคลากรภายในองค์กร รวมถึงประชาชนผู้วิจัยจึงจะศึกษาช่องทางการส่งเสริมการรับรู้ และความเข้าใจเรื่องพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ให้บุคลากรของกรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัดมีความเข้าใจมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติการผังเมืองฉบับนี้ส่งผลให้กระบวนการวางและจัดทำผัง รายละเอียดและองค์ประกอบของผังมีความแตกต่างจากพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (ฉบับเดิม) ซึ่งบุคลากรของกรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด จึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 (ฉบับใหม่) เพื่อให้การดำเนินการวางและจัดทำผังมีประสิทธิภาพและการปฏิบัติงานราบรื่นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาแนวทางการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 1.2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- 1) แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
- 2) แนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจ
- 3) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโยงความรู้
- 4) การหาประสิทธิภาพสื่อ
- 5) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
- 6) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 7) แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบอินโฟกราฟิก
- 8) กระบวนการสร้างอินโฟกราฟิก
- 9) โปรแกรมที่ใช้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก
- 10) ขั้นตอนการสร้าง Infographics มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1) เจ้าหน้าที่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง แบ่งเป็น เจ้าหน้าที่สำนักผังเมืองรวม เจ้าหน้าที่สำนักวิเคราะห์และประเมินผล เจ้าหน้าที่สำนักวิศวกรรมผังเมือง เจ้าหน้าที่กองนิติการ เจ้าหน้าที่สำนักผังประเทศและผังภาค เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ
- 2) เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3) ประชาชนในจังหวัด

โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

- 1) ตัวแปรต้น ได้แก่

(1) ลักษณะประชากร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่สังกัด
ประสบการณ์การทำงาน

- (2) พฤติกรรมการรับรู้การประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) การรับรู้และเข้าใจของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน การประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยผ่านโปรแกรมอินโฟกราฟิก

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

(1) การรับรู้การประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้แก่ การรับรู้ด้านเนื้อหาของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

(2) ความเข้าใจการประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

(3) แนวทางการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจการประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.4.1 เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรับรู้และความเข้าใจต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

1.4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปปรับแผนการรับรู้ และเสนอแนวทางการกระจายข้อมูลพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ให้ดียิ่งขึ้น

1.4.3 เพื่อให้การดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เป็นไปอย่างรวดเร็วและถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามกระบวนการวางผังเมืองอย่างถูกต้อง

1.4.4 เพื่อให้ได้สื่ออินโฟกราฟิกที่มีคุณภาพ เผยแพร่ไปยังเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด เกิดการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา

1.5.1 การรับรู้ หมายถึง การที่มนุษย์นำข้อมูลที่ได้จากความรู้สึกสัมผัส มาวิเคราะห์ด้วยกระบวนการทำงานของสมอง แล้วแปลสิ่งที่ได้ออกเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ต่อไป

1.5.2 ความเข้าใจ คือ กระบวนการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถครุ่นคิดถึงสิ่งนั้น และสามารถไข่มโนทัศน์ (concept) เพื่อจัดกับกับสิ่งนั้นได้อย่างเพียงพอสิ่งที่กล่าวถึงนี้อาจจะมีลักษณะเป็นนามธรรม หรือเป็นสิ่งทางกายภาพก็ได้ เช่น บุคคล สถานการณ์ และสาร

1.5.3 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 หมายถึง พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 33 มาตรา 37 มาตรา 38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การวางและจัดทำผังเมืองและการใช้ประโยชน์พื้นที่และที่ดินในทุกระดับเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประโยชน์แก่สาธารณะ

1.5.4 อินโฟกราฟิก (Infographic) หมายถึง การนำข้อมูลหรือความรู้มาสรุปเป็นสารสนเทศในลักษณะของข้อมูลและกราฟิกที่อาจเป็นลายเส้น สัญลักษณ์ กราฟ แผนภูมิ ไดอะแกรม แผนที่ ฯลฯ ที่ออกแบบเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว ดูแล้วเข้าใจง่ายในเวลารวดเร็วและชัดเจน สามารถสื่อให้ผู้ชมเข้าใจความหมายของข้อมูลทั้งหมดได้โดยไม่ต้องมีผู้นำเสนอมาช่วยขยายความเข้าใจอีก

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดความรู้
- 2.4 การหาประสิทธิภาพสื่อ
- 2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
- 2.6 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบอินโฟกราฟิก
- 2.8 กระบวนการสร้างอินโฟกราฟิก
- 2.9 โปรแกรมที่ใช้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก
- 2.10 ขั้นตอนการสร้าง Infographics มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน
- 2.11 งานวิจัยในประเทศ
- 2.12 งานวิจัยต่างประเทศ
- 2.13 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

2.1.1 ความหมายของการรับรู้

ความหมายของการรับรู้ สุรางค์ จันทร์เอม (2518: 107) ได้ให้ไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้ 1) การรับรู้ คือ การจัดระบบการรวบรวมและตีความหมายจากการสัมผัส 2) การรับรู้ คือ กระบวนการที่สิ่งมีชีวิตรับเอาเรื่องราวต่าง ๆ โดยอาศัยอวัยวะรับสัมผัสเป็นสื่อกลาง 3) การรับรู้ คือ กระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองสิ่งเร้าการรับรู้แบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ

- 1) การรับรู้ทางอารมณ์ หมายถึง การรับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ
- 2) การรับรู้ลักษณะของบุคคลต้องอาศัยข้อมูลประกอบกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3) การรับรู้ลักษณะทางกายภาพพฤติกรรม และคำบอกเล่า
- 4) การรับรู้ภาพพจน์ของกลุ่มบุคคล หมายถึง มโนภาพหรือมโนคติของสิ่งต่าง ๆ ตามที่บุคคลรับรู้เป็นภาพที่อยู่ในความคิดหรือจินตนาการของบุคคลและบุคคลสามารถบอกลักษณะของภาพเหล่านั้นให้ผู้อื่นทราบได้ด้วย

2.1.2 ทฤษฎีการรับรู้

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) กล่าวคือ การรับรู้ว่าเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนองพฤติกรรมใด ๆ จะขึ้นอยู่กับ การรับรู้จากสภาพแวดล้อมของตนและความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงขึ้นอยู่กับปัจจัย การรับรู้และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยการรับรู้ประกอบด้วย ประสาทสัมผัสและปัจจัยทางจิต คือ ความรู้เดิม ความต้องการ และเจตคติ เป็นต้น การรับรู้ประกอบด้วย กระบวนการทั้งหมด 3 ด้าน คือการรับสัมผัส การแปลความหมาย

2.1.3 ความสำคัญของการรับรู้

อริยา คูหา (2546) กล่าวว่า ความสำคัญของการรับรู้มีดังนี้ การรับรู้เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ การรับรู้ทำให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกอันมีผลต่อจิตใจที่ชั่วครวและถาวร การรับรู้ทำให้บุคคลมองเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดแนวทางพัฒนาปรับเปลี่ยน เลือกระบบและแยกแยะ สิ่งเร้ารอบ ๆ ตัว ลักษณะสำคัญของการรับรู้มี 6 ประการ คือ

- 1) ต้องมีพื้นฐานข้อมูลหรือความรู้ในเรื่องนั้นมาก่อน (Knowledge Based) หรือถ้าไม่มีความรู้ อย่างน้อยต้องมีประสบการณ์เดิมในเรื่องนั้นอยู่บ้าง
- 2) จะต้องประกอบด้วยข้อวินิจฉัย (Inferential) ในขั้นตอนของกระบวนการรับรู้ ทั้งนี้เพราะในการรับรู้ต้องอาศัยวิธีการ
- 3) วินิจฉัยโดยการตั้งสมมติฐานหรือประติดประต่อเรื่องต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้การรับรู้ในสิ่งนั้นเกิดความสมบูรณ์มากที่สุด
- 4) จะต้องมีความสามารถในการแยกแยะ (Categorical) ลักษณะหรือคุณสมบัติที่สำคัญของข้อมูลนั้นได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะต้องอาศัยความจำจากประสบการณ์เดิมมาใช้
- 5) ลักษณะของการรับรู้จะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยง (Relation) ของข้อมูลต่าง ๆ หลายประเภท
- 6) กระบวนการของการรับรู้จะต้องอาศัยการดัดแปลง (Adaptive) ข้อมูลจากประสบการณ์เดิมมาใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละเรื่องที่กำลังรับรู้อยู่ในขณะนั้น กระบวนการของการรับรู้ จะเป็นไปโดยอัตโนมัติเป็นการทำงานของสมองในการรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ

2.1.4 แนวความคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กมลรัตน์ หล้าสูงค์ (2527: 228-239) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การจดจำ (Remembering) หมายถึง พฤติกรรมการรับรู้อย่างยาวนาน และสามารถนำ การรับรู้หรือความรู้นั้นกลับมาใหม่ได้หรือการสำนึกได้
- 2) ความรู้ความเข้าใจ (Understanding) หมายถึง การนึกคิดได้ (อย่างตลกขบขัน) ถ่องแท้ได้ โดยการผ่านการพูดคุย การสอน การดูภาพ (Graphic) การสรุปการเปรียบเทียบ ตลอดจนการอธิบายความ
- 3) การประยุกต์ใช้ (Applying) หมายถึง การนำองค์ความรู้ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอน ขององค์ความรู้นั้นไปลงมือดำเนินการหรือนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์
- 4) การวิเคราะห์ (Analyzing) หมายถึง การคิดการมองอย่างเจาะลึกอย่างละเอียดทุกแง่มุม ทุกประเด็นที่สอดคล้องและที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
- 5) การประเมิน (Evaluating) หมายถึง การตัดสินใจหรือเกณฑ์วัดซึ่งมีมาตรฐานภายใต้ระบบเดียวกัน
- 6) การสร้างสรรค์ (Creating) หมายถึง การนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน มาดำเนินการหรือมาปรับปรุงพัฒนาทำให้เกิดผลผลิตใหม่หรือสิ่งใหม่ขึ้นมา

2.1.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

ชวลีกร บำรุงผล (2556, หน้า 9) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ทางสังคมว่ามีปัจจัย ดังนี้

- 1) ความต้องการ (Need) ของผู้รับรู้อาจทำให้ผู้รับรู้อะไรที่ส่งมาเป็นสิ่งที่จะสนอง ความต้องการของตัวเองความต้องการเป็นเหตุจูงใจให้เรารับรู้สิ่งที่ต้องการได้รวดเร็ว
- 2) ประสบการณ์ (Experience) บุคคลทั่วไปมักจะตีความสิ่งที่ตัวเองสัมผัสตามภูมิหลังของแต่ละคน
- 3) การเตรียมตัวไว้ก่อน (Preparatory set) การที่คนเรามีประสบการณ์และการเรียนรู้สิ่งใด มาก่อนทำให้เราเตรียมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นแนวเดียวกับที่เราเรียนรู้มา
- 4) บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ เช่น บุคคลที่มี บุคลิกภาพแข็งกร้าวยึดมั่น จะรับรู้การเปลี่ยนแปลงของสิ่งเราได้ช้ากว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพยืดหยุ่น
- 5) ทักษะ (Attitude) ทักษะที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ถ้าคนเรามีทัศนคติที่ดีต่อใครคนหนึ่ง การกระทำของบุคคลนั้นจะถูกรับรู้ในทางที่ดีอยู่เสมอ
- 6) ตำแหน่งทางสังคม (Social position) และบทบาททำให้คนเรารับรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน
- 7) วัฒนธรรม (Culture) เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้คนเรารับรู้อะไรแตกต่างกัน
- 8) สภาพทางอารมณ์ (Emotion) ของผู้รับรู้อาจมีผลต่อการรับรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ กัญยา สุวรรณแสง (อ้างถึงใน พัฒนศักดิ์ บุพผาสุวรรณ, 2546) ยังได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลของการรับรู้ ดังนี้ คือ

1) ปัจจัยลักษณะของผู้รับรู้แบ่งเป็น ด้านกายภาพ หมายถึง อวัยวะสัมผัส และด้านจิตวิทยา หมายถึง ความรู้เดิม ความต้องการ ความปรารถนา สภาพจิตใจ สภาวะของอารมณ์ เจตคติ อิทธิพลของสังคม ความตั้งใจที่จะรับรู้และความสนใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลินมีผลต่อการรับรู้ แรงจูงใจมีผลต่อการรับรู้คุณค่า และความสนใจจะมีผลต่อการรับรู้ ความดึงดูดในสังคม การสังเกตพิจารณาความพร้อมหรือการเตรียมพร้อมที่จะรับรู้การคาดหวัง

2) ปัจจัยลักษณะของสิ่งเร้าแบ่งเป็นสิ่งเร้าภายนอกที่ดึงดูดความสนใจและความตั้งใจการจัดลักษณะหมวดหมู่ของวัตถุที่เป็นสิ่งเร้า การรับรู้เกี่ยวกับระยะเวลา หรือความลึก

2.1.6 การวัดการรับรู้

กมสรต์น์ หล้าสุวงษ์ (อ้างถึงใน มนัสพงศ์ พัฒนวิบูลย์, 2553, น. 23) กล่าวว่า การวัดการรับรู้ นั้นส่วนใหญ่แล้วใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกับการวัดเจตคติ การวัดค่านิยมและการวัดบุคลิกภาพ เพราะว่าการรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของเจตคติการวัดค่านิยม และการวัดบุคลิกภาพการวัดการรับรู้จึงรวบรวมได้ ดังนี้

1) การสังเกต (bserveation)

- (1) สังเกตที่ใบหน้าของบุคคลว่ามีการแสดงออกทางสีหน้าอย่างไร
- (2) สังเกตที่สายตาหรือแววตา
- (3) พิจารณาที่บุคลิกภาพ ท่าทางของร่างกาย เช่น มีอาการตื่นเต้นหรือไม่เพียงใด
- (4) พิจารณาที่เจตนาอารมณ์ของบุคคลว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมามีเจตนาอย่างไร

2) การใช้แบบสอบถาม (qucstiommaire) ดังนี้

(1) แบบสอบถามที่มีคำถามเป็นข้อความที่มีเพียงความคิดเดียว โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วย - ไม่เห็นด้วย ใช่ - ไม่ใช่ ถูก - ผิด ซึ่งในบางครั้งอาจมีคำว่า ไม่แน่ใจ อยู่ด้วยก็ได้

(2) แบบสอบถามที่คำถามมีหลายตัวเลือกเป็นมาตรวัด (Scaling) เป็นคำถามที่มีประโยคคำถาม และมีคำตอบที่เป็นระดับการรับรู้ว่า มากน้อยเพียงใด โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติ หรือ 3 ระดับ คือ ปฏิบัติ ปฏิบัติบางครั้ง ไม่ได้ปฏิบัติ หรือ ระดับ เช่น ปฏิบัติมากที่สุด มากปานกลางน้อย น้อยที่สุด

(3) การใช้แบบทดสอบและเครื่องมือทางจิตวิทยา โดยผู้ทำการทดสอบเสนอสิ่งเร้าแก่ผู้ถูกทดสอบ เพื่อให้แสดงพฤติกรรมหรือคำตอบออกมา สิ่งเร้านั้นอาจเป็นรูปภาพหรือสิ่งอื่นก็ได้

2.1.7 ความผิดพลาดของการรับรู้

สุจิตาญจน์ แก้วคงบุญ (2553, หน้า 19) ได้กล่าวว่า ความผิดพลาดของการรับรู้ การรับรู้ผิดพลาด เกิดขึ้นได้จากสาเหตุหลายประการ เช่น 1) สภาวะบางประการของสิ่งเร้าคนปกติอาจรับรู้ผิดพลาดเพราะภาวะของสิ่งเร้าหรือ เนื่องจากคุณสมบัติของสิ่งเร้า หรือส่วนประกอบที่แตกต่าง หรือความเชื่อที่บุคคลมีต่อการรับรู้ ภาพมายา หรือทัศนมายา หรือภาพลวงตา (Illusion) คือภาพที่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้การรับรู้ของเราเบี่ยงเบนหรือผิดพลาดไปจากความจริง การเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Embedded ness) คือการต่อเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปทำให้ภาพ ที่มองเห็นผิดไปจากความเป็นจริง ขนาดสัมพันธ์ (Relative size) หรือขนาดเปรียบเทียบ (Size contrasts) การตัดสินขนาด อาจผิดไปจากความเป็นจริงได้เนื่องจากตำแหน่งเปรียบเทียบของสิ่งเร้านั้น ๆ ซึ่งแท้จริงสิ่งเร้านั้น มีขนาดเหมือนและเท่ากัน แต่ถ้าสิ่งเร้านั้นอยู่ในตำแหน่งที่มีสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน หรืออยู่ใกล้ไกลสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันก็จะเกิดภาพลวงตาขึ้นได้ การเกิดมุมหรือการตัดกันของเส้นตรง (Angle of interesting lines) จากการประสานกันและการตัดกันของเส้นตรง จะทำให้เกิดภาพลวงตาขึ้นได้ทำให้การรับรู้ผิดจากความเป็นจริงไป 2) ความเชื่อที่ผิด ๆ (Delusions) 3) ความไม่สมบูรณ์ของประสาทและอวัยวะสัมผัส ภาวะของอินทรีย์ของผู้รับรู้ผิดไป เช่น กินเหล้ากินยาบางอย่างเข้าไปจะเกิดความผิดพลาดของการรับรู้การรับรู้เช่นนี้เรียกว่า Hallucination ประสาทสัมผัสไม่ดีคนชราตาฝ้าฟางคนชราตาฝ้าฟางคนกินหมากสูบบุหรี่ แม้รสเปรี้ยวจืด เค็มจัดก็ยังมีรสชาติว่ารสไม่เข้มข้น สรุปลได้ว่าอายุสารเคมีและความเหนื่อยล้า (fatigue) มีผลต่อการรับรู้ความพิการเช่น หูตึงตาบอดสีมีผลให้รับรู้ผิดพลาด 4) อุปทานของตนเอง เช่น ไปป่าล่าสัตว์เห็นคนตะคุ่ม ๆ นึกว่าแก๊ง เอาปืนยิงโป้งเข้าให้ 5) การแปลสัมผัสผิดเพราะประสบการณ์น้อยมีความรู้ไม่พอ เช่น เด็กเห็นแพะบอกว่าแกะ เพราะแปลสัมผัสไม่ถูกไม่เห็นความแตกต่างระหว่างแพะกับแกะ บางคนคิดว่าแมงป่องเป็น ต๊กแตนจึงจับเล่น คนนอกเมืองเห็นบุรุษไปรษณีย์ก็คิดว่าเป็นตำรวจ 6) บุคลิกภาพอุปนิสัยและเจตคติ (Attitude) คนมองโลกในแง่ดีมักเห็นส่วนดีของสิ่งเร้า มากกว่าที่จะมองเห็นส่วนเสียของมัน แต่คนที่มองโลกในแง่ร้ายมักมองไม่เห็นส่วนดีถ้าเรามีเจตคติ ไม่ดีต่อหัวหน้า เขาพูดตั้งที่ว่าถ้าเรามีเจตคติที่ดีเราก็มองว่าพูดตั้งฟังชัดดี 7) ความต้องการคนที่มีความต้องการแตกต่างกัน ถ้าถูกเร้าด้วยสิ่งเร้าเดียวกันก็อาจเกิดการรับรู้ต่างกัน คนที่กำลังหิวกับคนที่กำลังอิ่ม จะมีการรับรู้ต่อร้านอาหารต่างกัน คนที่กำลังทำงานจะทำจะเงี้ยวหูฟังเมื่อได้ยินข่าวว่าที่ไหนรับเข้าทำงาน 8) อารมณ์เป็นตัวแปรทำให้การรับรู้ผิดพลาดได้ขณะอารมณ์เสียใครมาพูดจาติดต่อดูอะไรด้วยอาจไม่รับรู้หรือรับรู้ไปทางลบ แต่ถ้าอารมณ์ดีอะไร ๆ ก็รับรู้ไปในทางดีหมด 9) ความใส่ใจ (Attention) คือความตั้งใจเลือกเพ่งรับรู้เฉพาะสิ่งที่ตรงกับความต้องการ หรือความสนใจของเราครุพละเวลาอ่าน หนังสือพิมพ์มักเห็นหาข่าวเกี่ยวกับกีฬาครุประวัติศาสตร์ ชอบอ่านเหตุการณ์ปัจจุบันนักเรียนมักจะอ่าน และจำตรงที่ครูบอกว่าจะออกสอบมากกว่าที่อื่น และจะจำได้ดีเมื่ออ่านตอนใกล้ ๆ จะสอบในกลุ่มคนมากมายเรามักจะมองหาและเห็นแต่พรรคพวกลูกศิษย์ของเรา 10) วัฒนธรรม เป็นกรอบของการอ้างอิง

(Frames of reference) ในยุโรปกับในเมืองไทย รับรู้เรื่องการหย่าร้างกอดจูบในที่สาธารณะแตกต่างกัน และ 11) มองในแง่มุม ทิศทาง บรรยากาศต่างกันจะเห็นตรงกัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของความเข้าใจ

ภารตี เทพคายน (2564) นักจิตวิทยาให้ความหมายความเข้าใจว่า คือกระบวนการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลครุ่นคิดถึงสิ่งนั้น และสามารถใช้นโนทัศน์ เพื่อจัดการกับสิ่งนั้นได้อย่างเพียงพอ สิ่งทีกล่าวถึงนี้อาจจะมีลักษณะเป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ หรือเป็นนามธรรมก็ได้ความเข้าใจเป็นระดับของพฤติกรรมที่จัดอยู่ในกลุ่มของความรู้ ซึ่งแยกได้ 3 ลักษณะ คือ 1) การแปลความเป็นการจับใจความให้ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่สื่อความหมาย หรือจากภาษาหนึ่งของการสื่อสารไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง 2) การตีความเป็นการอธิบายความหมายหรือสรุปเรื่องโดยการจัดระเบียบใหม่รวบเรียบเรียงเนื้อหาใหม่ 3) การขยายเนื้อหาที่เหนือไปกว่าขอบเขตที่รู้เป็นการขยายขีดความอ้างอิงหรือแนวโน้มที่เกินเลยจากข้อมูล

2.2.2 ระดับของความเข้าใจ

ระดับความเข้าใจมีหลายระดับโดยความเข้าใจนั้นคือการรู้ในสิ่งที่ถูกรู้ซึ่งประกอบด้วย 1) ระดับสูงสุด คือ รู้แจ้งหรือการตรัสรู้หรือเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง อาการที่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ความเข้าใจต่าง ๆ เกิดจากการใคร่ครวญด้วยตนเองก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 2) ระดับต่ำลงมาก็คือ รู้รอบก็คือรู้แยกแยะองค์ประกอบภายนอก ภายในของสิ่งที่ถูกรู้ หรือการวิเคราะห์สังเคราะห์ความเข้าใจในระดับนี้เกิดจากความใคร่ครวญด้วยตนเองเช่นกัน แต่ไม่มีผลทางด้านเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม 3) ระดับต่ำลงมาก็คือ รู้บ้าง ไม่รู้บ้าง คือเข้าใจไม่แทงตลอด รู้เป็นบางส่วนเหมือนตาบอด คลำช้างหรือรู้ไม่จริง รู้ไม่ชัด อันอาจรับรู้ข้อมูลแต่ไม่สามารถใคร่ครวญด้วยตนเอง 4) ระดับต่ำที่สุดคือ รู้แต่ไม่เข้าใจ ในสิ่งที่ถูกรู้ หรือเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกรู้ อันเนื่องมาจากความผิดพลาดด้านประสาทสัมผัสและไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เข้าใจว่าความเข้าใจเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้โดยเจตนา และตั้งใจ กระบวนการทั้งหมดความเข้าใจเริ่มจากผู้รู้สิ่งที่ถูกรู้ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ น่าจะได้แก่ ความสามารถ ประสาทสัมผัส การตีความหมาย ความสัมพันธ์กาลเทศะ เข้าใจว่า トラบใดที่เรายังไม่ตรัสรู้ หรือรู้แจ้งเราก็คงรู้ได้สูงสุดคือ รู้รอบ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนความรู้

คลอสไมเออร์ (Klausmeier, 1985) ได้กล่าวเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานของสมองมนุษย์กับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยสรุปเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) การรับข้อมูล (Input) ด้วยอุปกรณ์หรือเครื่องรับข้อมูล 2) การเข้ารหัส (Encoding) โดยอาศัยชุดคำสั่งหรือซอฟต์แวร์ (Software) 3) การส่งข้อมูลออก (Output) โดยผ่านทางอุปกรณ์ที่ใช้ในการสื่อสารการประมวลผลข้อมูลเริ่มต้นจากการที่มนุษย์รับสิ่งเร้าผ่านประสาทสัมผัสและบันทึกเป็นอยู่ในความทรงจำระยะเวลาด้าน (Short-Term Memory) ซึ่งส่วนใหญ่จะจำได้อย่างต่อครั้ง จึงจำเป็นต้องมีการนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการช่วยจำเพื่อนำไปเก็บไว้ในความทรงจำระยะยาว (Long Term Memory) ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการคือ 1) การรู้จัก (Recognition) 2) ความใส่ใจ (Attention)

นพดล พรามณี (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ขณะที่มนุษย์กำลังเรียนรู้จะเกิดภาระทางปัญญาขึ้น เรียกว่า "Cognitive Load" หมายถึง เมื่อพยายามเรียนรู้และทำความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ภาวะทางสมองก็จะเกิดขึ้นเองอัตโนมัติ ซึ่งสมองจะนำข้อมูลเก็บไว้ในส่วนหน่วยความจำทำงาน (Working Memory) ซึ่งมีขนาดที่จำกัดและสามารถกับข้อมูลได้ประมาณ 20 - 30 วินาที ในขณะที่สมองประมวลผลข้อมูลและความรู้ใหม่จะมีเชื่อมโยงข้อมูลเดิมจากหน่วยความจำระยะยาว (Long - Term Memory) แต่หากข้อมูลใหม่แตกต่างจากข้อมูลเดิมมากจะทำให้สมองรับภาระหนักเกินไป หรือเรียกว่าภาระ Overload และอาจส่งผลให้สมองไม่สามารถแบกรับข้อมูลทั้งหมดได้สื่อการสอนที่นำมาใช้ในการลดภาระทางปัญญามีลักษณะเป็นมัลติมีเดียเพื่อแสดงเนื้อหาผ่านทางประสาทสัมผัสในด้านของภาพและเสียงพร้อม ๆ กัน ได้แก่ สื่ออินโฟกราฟิก เป็นต้น

จามร วงศ์พรหมมา (2554) ได้กล่าวถึง หลักการสอนเพื่อให้เกิดการถ่ายโอนความรู้ไว้ ดังนี้ 1) การให้ความสำคัญกับบริบทในหลักสูตรที่จะนำมาสอนซึ่งจำเป็นต้องเป็นปัญหาในสถานการณ์จริง และมีความสำคัญต่อผู้เรียน 2) การสร้างสถานการณ์ต้องมีความแม่นยำและถ่ายโอนเนื้อหาผ่านรูปภาพได้ 3) ต้องสามารถสะท้อนความรู้ที่มีอยู่อย่างซับซ้อนให้เชื่อมโยงกัน 4) การใช้สื่ออินโฟกราฟิกเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความพยายามเกิดความสนใจ และอยากที่จะเรียนรู้

สรุปได้ว่า การถ่ายโอนความรู้ หมายถึง การนำข้อมูลและความรู้ใหม่ ๆ มาเชื่อมโยงกับข้อมูลและความรู้ที่มีอยู่เดิมหรือเป็นสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้ว นำมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในบริบทต่าง ๆ โดยผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาออกมาในรูปแบบเสียงประกอบภาพเคลื่อนไหว มีความชัดเจนและเชื่อมโยงกันในหลากหลายมิติ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้นำเสนอ จึงเหมาะที่จะนำใช้เพื่อให้ความรู้ในเนื้อหาต่าง ๆ อาทิเช่น การรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พนมวรรณ ผลสาลี (2561)

2.4 การหาประสิทธิภาพสื่อ

พิสิษฐ์ ทองงาม (2555) การสร้างสื่ออินโฟกราฟิกให้มีประสิทธิภาพต้องมีความสวยงามสะดุดตาสามารถเล่าเรื่องได้อย่างน่าสนใจ น่าจดจำ มีความกระชับ อ่านแล้วเข้าใจได้อย่างชัดเจนไม่จำเป็นต้องอธิบายเพิ่มกระบวนการในการทดสอบประสิทธิภาพสื่อ (Developmental Testing) เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมรับรู้ให้เป็นที่ไปตามขั้นตอนและเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนด โดยมีขั้นตอนและหลักเกณฑ์ในการทดสอบประสิทธิภาพ ดังนี้ 1) การทดลองใช้เบื้องต้น (Try Out) เป็นการนำสื่อที่ผลิตขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของผู้เรียนที่คละกันระหว่างผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในกรณีที่เป็นสื่อการสอนแบบโปรแกรม เช่น บทเรียนสำเร็จรูปบทเรียนแบบโปรแกรม บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และชุดการสอนนิยมทดสอบ 3 ขั้นตอน คือ 1) การทดสอบแบบเดี่ยว (Individual Testing) เป็นการทดสอบกับผู้เรียน 1-3 คน หากเน้นการทำงานเป็นกลุ่มต้องใช้ผู้เรียนคละกันระหว่างคนเก่ง กลาง และอ่อน จำนวน 3 คน 2) การทดสอบแบบกลุ่ม (Group Testing) เป็นการนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนจำนวน 6 - 12 คน ที่มีความรู้ ความสามารถคละกัน 3) การทดสอบแบบสนาม (Field Testing) เป็นการนำสื่อไปทดลองใช้ในห้องเรียนหรือสถานการณ์จริง หรือใกล้เคียงกับผู้เรียน จำนวน 20 คนขึ้นไป ซึ่งในการทดลองแต่ละขั้นตอนจะต้องมีเครื่องมือประเมินในรูปแบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบสังเกต เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดตามประเภทของสื่อ และทำการปรับปรุงให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงเกณฑ์ที่กำหนดจึงจะถือว่าสื่อมีประสิทธิภาพ 2) การทดลองใช้จริง (Trial Run) เป็นการนำสื่อที่ได้ปรับปรุงถึงเกณฑ์แล้วไปทดลองใช้จริงในสถานการณ์จริง คือในห้องเรียนจริงและผู้เรียนจริง ในช่วงเวลา 1 ภาคการศึกษา หรือ 1 ปีการศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่าสื่อที่ผลิตขึ้นจะยังคงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในสถานการณ์จริงที่อาจมีตัวแปรที่ควบคุมได้ยาก ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพในขั้นทดลองใช้จริง จะช่วยให้ผู้ผลิตสามารถปรับปรุงสื่อให้ดีขึ้นก่อนที่จะผลิตเป็นจำนวนมาก โดยมีเกณฑ์ในการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อ ครอบคลุม 3 ขอบข่าย ดังนี้ 1) เกณฑ์ด้านความก้าวหน้าทางการเรียนเพื่อทดสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น โดยหาได้จากผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งจะต้องทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 หรือ .05 แล้วแต่จะกำหนด 2) เกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ เป็นการทดสอบว่าสื่อมีสมดุลของประสิทธิภาพในด้านกระบวนการ Efficiency of Process (E.) คือ ประเมินการทำงานกิจกรรมการทำรายงานแบบฝึกปฏิบัติระหว่างการเรียน และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ Efficiency of Product (E.) คือ เมื่อการเรียนผ่านพ้นไปแล้วโดยตั้งเกณฑ์ของ กระบวนการ/ผลลัพธ์ หรือ E./E. ที่คาดหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หรือทำได้ตามที่ผู้สอนพอใจเกณฑ์ที่พุทธิพิสัยนิยมตั้งไว้สำหรับด้านความรู้ คือ E./E. = 90/90 85/85 หรือ 80/80 ขึ้นอยู่กับระดับพุทธิพิสัย ดังนี้ 90/90 เน้นระดับความจำและความเข้าใจ 85/85 เน้นการนำไปใช้และการวิเคราะห์ 80/80 เน้นการวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสังเคราะห์และการประเมินส่วนเกณฑ์ที่ตั้งไว้สำหรับด้านจิตพิสัยและทักษะพิสัย อาจตั้งไว้ดังนี้ 85/85 เน้นเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือความชำนาญที่ไม่ต้องใช้เวลามากนัก 80/80 เน้นต้องการเวลาในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือฝึกฝน 75/75 เน้นต้องการใช้เวลาในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นเวลานาน ผู้เรียนต้องการเวลาในการฝึกฝนมากขึ้น โดยไม่ควรตั้งเกณฑ์ E/E, ไว้ต่ำกว่า 75/75 และเกณฑ์ประสิทธิผลกำหนดให้ E/E. - 85/85 ขึ้นไป (3) เกณฑ์คุณภาพเป็นการประเมินผลที่เกิดจากความพึงพอใจของผู้เรียนคุณลักษณะที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้สื่อโดยผ่านแบบประเมิน แบบสังเกต หรือแบบสัมภาษณ์เป็นต้น

2.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

2.5.1 ความหมายของพฤติกรรม

จักรพันธ์ ชัยพรหมประสิทธิ์ (2550) ให้ความหมายพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรมคือทุก ๆ อาการแสดงออกของบุคคล ทั้งในขณะที่ยังไม่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ทั้งที่เกิดขึ้นภายในร่างกายและภายนอกทั้งที่ สามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนและไม่สามารถเห็นได้โดยตรง จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือวัด และทั้งที่เกิดขึ้นอย่างสมัครใจและไม่สมัครใจ โดยทุก ๆ อาการที่แสดงออกมาจะผันแปรไปตามบุคคล เวลาและสถานที่

พิสนุ พงศ์ศรี (2557) สรุปความหมายพฤติกรรมไว้ว่า การกระทำหรือแสดงออกทั้งทางร่างกาย ความรู้ ความคิด และจิตใจ จากการกระตุ้นของสิ่งเร้า ซึ่งสังเกตได้โดยตรงและสังเกตไม่ได้ทั้ง โดยตั้งใจ ไม่ตั้งใจ และรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวเพื่อความอยู่รอดในสังคม

ธีระ กุลวรวิทย์ (2565) สรุปความหมายพฤติกรรมไว้ว่า การกระทำหรือการแสดงออกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งเร้าเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ได้รับผ่านการแสดงออกทางการกระทำ อารมณ์ ความคิด และความรู้สึก ซึ่งมีสิ่งเร้า เหตุการณ์หรือประสบการณ์นั้นเป็นตัวกระตุ้นหรือแรงส่งให้มนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตแสดงพฤติกรรมออกมา

2.6 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 หมายถึง พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 33 มาตรา 37 มาตรา 38 และมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การวางและจัดทำผังเมืองและการใช้ประโยชน์พื้นที่และที่ดินในทุกระดับเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันจะเป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประโยชน์แก่สาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา 29 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เป็นพระราชบัญญัติการผังเมืองฉบับปัจจุบัน ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2562 และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2562 และได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (ฉบับเดิม) และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2558 ซึ่งใช้บังคับ มาเป็นเวลาประมาณ 44 ปี โดยพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 (ฉบับใหม่) มีประเด็นที่น่าสนใจ และประเด็นที่มีความแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติฉบับเดิมพอสมควร เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ระบบการผังเมืองของประเทศจำเป็นต้องมีกรอบนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด เพื่อเป็นกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการโดยการนำไปสู่การปฏิบัติในรูปแบบของผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งเป็นแนวทางและแผนงานการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อการพัฒนาทางด้านกายภาพและการดำรงรักษาเมือง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบการวางและจัดทำผังเมืองทุกระดับ พร้อมทั้งบริหารจัดการผังเมืองให้มีรูปแบบการดำเนินการและการบริหารจัดการที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการวางกรอบนโยบายการพัฒนาพื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง และระดับชุมชน ตลอดจนกระจายอำนาจในการวางและจัดทำผังเมืองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน และโดยที่การกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์พื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินต้องสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาประเทศ

สาระสำคัญที่มีเพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 คือ บทเฉพาะกาลประกอบด้วย 6 มาตรา มาตรา 106 – มาตรา 108 จะเป็นในส่วนเรื่องของคณะกรรมการต่าง ๆ ในกระบวนการดำเนินการวางและจัดทำผังเมือง มาตรา 109 รองรับกฎหมายลูกบทที่ออกตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (ฉบับเดิม) จนกว่าจะได้มีการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 110 ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะที่อยู่ระหว่างดำเนินการวางและจัดทำตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติมในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับการดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนดโดยไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 111 กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือ

ข้อบัญญัติท้องถิ่นให้ใช้บังคับผังเมืองรวมใช้บังคับพื้นที่เดียวกัน ซึ่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีสาระสำคัญ ดังนี้

ข้อที่ 1 ประเภทของผัง แบ่งผังเมืองออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1) ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ คือ การกำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

(1) ผังนโยบายระดับประเทศ เป็นกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่การพัฒนาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบทโครงสร้างพื้นฐานหลักการพัฒนาพื้นที่พิเศษ การรักษาททรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการอื่น ๆ ที่จำเป็น

(2) ผังนโยบายระดับภาค เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาพื้นที่ที่มีขอบเขตเกินหนึ่งจังหวัดในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมืองและชนบท การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ รวมทั้งการบำรุงรักษาททรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(3) ผังนโยบายระดับจังหวัด เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาพื้นที่ระดับจังหวัดในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมืองและชนบท การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ รวมทั้งการบำรุงรักษาททรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ การกำหนดกรอบแนวทางและแผนงานการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบท แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

(1) ผังเมืองรวม เป็นแผนผัง นโยบาย และโครงการ รวมทั้งมาตรการควบคุมโดยทั่วไปในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมืองบริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง

(2) ผังเมืองเฉพาะ เป็นแผนผังและโครงการดำเนินการเพื่อพัฒนาหรือดำรงรักษาบริเวณเฉพาะแห่งหรือกิจการที่เกี่ยวข้องในเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบท เพื่อประโยชน์ในการสร้างเมืองใหม่ การพัฒนาเมือง การอนุรักษ์เมือง หรือการฟื้นฟูเมือง

ข้อ 2 คณะกรรมการ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1) คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ

องค์ประกอบของคณะกรรมการ

● มีทั้งหมด 33 คน แบ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง 20 คน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เลขาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ฯลฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านการผังเมือง เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือสาขาวิชาการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 13 คน ได้แก่

- นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ กำหนดนโยบายและเป้าหมายเกี่ยวกับการผังเมือง และการพัฒนาเมืองของประเทศ ให้ความเห็นชอบผังนโยบายระดับประเทศและผังนโยบายระดับภาค กำกับดูแล เร่งรัดให้มีการวางและจัดทำ และติดตามให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามผังนโยบายระดับประเทศและผังนโยบายระดับภาค กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือของภาคประชาสังคมและประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการผังเมือง เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการด้านการเงิน การคลังและมาตรการอื่น เพื่อส่งเสริมการลงทุนและสนับสนุนการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการผังเมือง และเพื่อสร้างความเป็นธรรมจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปีที่ทำโดยกรมโยธาธิการและผังเมืองตามมาตรา 30 และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป จัดทำธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองเพื่อใช้เป็นหลักการพื้นฐานที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผังเมือง พึงปฏิบัติเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

2) คณะกรรมการผังเมือง

องค์ประกอบของคณะกรรมการ

- มีทั้งหมด 30 คน แบ่งเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งจำนวน 12 คน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ฯลฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ จำนวน 9 ด้าน ๆ ละ 1 คน (ด้านการผังเมือง สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี และเกษตรกรรม) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาระบอบองค์กรจำนวน 5 คน (สภาวิศวกร สภาสถาปนิก สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนสถาบันหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผังเมือง จำนวน 4 คน ซึ่งต้องมาจากภาคประชาสังคมอย่างน้อยหนึ่งคน ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นกรรมการและเลขานุการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ให้ความเห็นชอบผังนโยบายระดับจังหวัด หรือผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้วางและจัดทำ ให้ความเห็นชอบผังเมืองรวมที่มีพื้นที่ คาบเกี่ยวตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป และผังเมืองเฉพาะให้ความเห็นหรือคำปรึกษาด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการผังเมือง และการพัฒนาเมืองต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติและคณะกรรมการผังเมือง จังหวัดกำกับดูแล เร่งรัดให้มีการวางและจัดทำ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการให้เป็นไปตามผังนโยบายระดับจังหวัดจัดทำรายงานสรุปผลการวางและจัดทำผังเมืองที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการผังเมืองวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหน้าที่และอำนาจและความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ

3) คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด

องค์ประกอบของคณะกรรมการ

- ในเขตกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 25 คน แบ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน 13 คน ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผู้แทนกองบังคับการตำรวจจราจร ผู้แทนสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ฯลฯ กรรมการจากผู้แทนหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกับการผังเมือง จำนวน 4 คน กรรมการจากผู้ทรงคุณวุฒิทางการผังเมืองหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผังเมือง จำนวน 4 คน กรรมการจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผังเมือง จำนวน 4 คน ซึ่งคณะกรรมการผังเมืองแต่งตั้ง ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ

- ในเขตจังหวัดอื่น มีทั้งหมด 37 คน แบ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่งจำนวน 27 คน ประกอบด้วยท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติจังหวัด ผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัด ผู้แทนสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ผู้แทนสำนักงานน้ำแห่งชาติภาค ผู้แทนหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในเขตพื้นที่ ผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด ฯลฯ กรรมการจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง คณะกรรมการผังเมืองแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญทางการผังเมืองหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการผังเมือง จำนวน 10 คน ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการและโยธาธิการ และผังเมืองจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรณีที่เป็นการวางและจัดทำ แก๊ซ หรืออนุมัติผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในเขตพื้นที่ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางทหารให้ผู้แทนกระทรวงกลาโหมเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย

กรณีจังหวัดใดไม่มีตำแหน่งในหน่วยงานตามที่กำหนดให้ถือว่าคณะกรรมการผังเมืองจังหวัด ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่จังหวัดใดที่ไม่มีผู้แทนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือผู้แทนการประปา ส่วนภูมิภาคปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่ให้ผู้แทนการไฟฟ้านครหลวงหรือผู้แทนการประปานครหลวง

ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการแทนการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการซึ่งเป็นบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองจะเป็นกรรมการในคณะกรรมการนโยบาย การผังเมืองแห่งชาติหรือกรรมการในคณะกรรมการผังเมือง หรืออนุกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันไม่ได้

หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการให้ความเห็นชอบผังเมืองรวมที่วางและจัดทำโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการผังเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้องการวาง และจัดทำผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้วางและจัดทำผังเมือง รวมที่พื้นที่คาบเกี่ยวตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป และผังเมืองเฉพาะให้คำปรึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางและจัดทำผังเมืองรวมต่อกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล ให้คำแนะนำหรือข้อเสนอกี่ยวกับการควบคุมและการพัฒนาให้เป็นไปตาม ผังเมืองจัดทำรายงานสรุปผลการวางและจัดทำผังเมืองที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการจังหวัด พิจารณาวินิจฉัยยุทธศาสตร์ที่ยื่นต่อคณะกรรมการผังเมืองจังหวัด

ข้อ 3 ผู้มีอำนาจวางและจัดทำผังประเภทต่าง ๆ

1) กรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นผู้วางและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบาย ระดับภาค ผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม (ทุกพื้นที่) และผังเมืองเฉพาะ (ผังเมืองเฉพาะกรณี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นร้องขอหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ผังเมืองจังหวัดมอบหมาย)

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้วางและจัดทำผังเมืองรวมในเขตพื้นที่ของตน กรณี เป็นการวางและจัดทำผังเมืองรวมที่มีขอบเขตครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของจังหวัดโดยรวมเขตปกครอง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งในจังหวัดเดียวกันหรือหลายจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีอำนาจวางและจัดทำผังนั้น ผังเมืองเฉพาะ

ข้อ 4 กำหนดให้ผังเมืองแต่ละประเภทไม่มีอายุการใช้บังคับ

ผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบายระดับภาค และผังนโยบายระดับจังหวัด ให้กรมโยธาธิการ และผังเมือง จัดให้มีการทบทวนผังทุกห้าปีหรือในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายการบริหารประเทศหรือสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปจะดำเนินการก่อน ระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

ผังเมืองรวม ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี จัดทำ รายงานการประเมินผลผังตามระยะเวลาที่คณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัด กำหนดแล้วแต่กรณี แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผังเมืองรวมใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่คณะกรรมการฯ พิจารณารายงานการประเมินผลครั้งที่ผ่านมาแล้วเสร็จสิ้น

ข้อ 5 รูปแบบและวิธีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในผังแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ โดยให้คำนึงถึงผู้ที่จะได้รับผลกระทบในผังแต่ละประเภท และต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบด้วยวิธีการที่หลากหลายและทั่วถึง โดยมีข้อมูลเพียงพอต่อการที่ประชาชนจะเข้าใจถึงผลกระทบต่อประชาชน ชุมชนสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และแนวทางการเยียวยาความเดือดร้อน หรือความเสียหายแก่ประชาชนหรือชุมชน

ข้อ 6 กำหนดรูปแบบการประกาศใช้บังคับผังประเภทต่าง ๆ ดังนี้ ผังนโยบายระดับประเทศ และผังนโยบายระดับภาค ประกาศใช้บังคับโดยประกาศคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ ผังนโยบายระดับจังหวัด ประกาศใช้บังคับโดยประกาศคณะกรรมการผังเมือง ผังเมืองรวม

กรณีกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นผู้วางและจัดทำผังประกาศใช้บังคับโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย ในกรณีนี้ ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองนำประกาศกระทรวงมหาดไทยเสนอต่อคณะรัฐมนตรีโดยตรงเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้วางและจัดทำผัง ประกาศใช้บังคับโดยข้อบัญญัติท้องถิ่น ผังเมืองเฉพาะ ประกาศใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาแล้วแต่กรณี (กรณีไม่มีองค์ประกอบของข้อกำหนดในเรื่องแนวทางและขนาดของที่อยู่กรรม ประเภท ชนิด ขนาด จำนวน และลักษณะของอาคารที่ขำรดทรุดโทรม การตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร และรายละเอียดระบุที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประกาศใช้บังคับโดยพระราชกฤษฎีกา

ข้อ 7 การพัฒนาตามผัง กำหนดให้การวางและจัดทำผังจะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับผังแต่ละระดับ ตั้งแต่ผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบายระดับภาค ผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม และผังเมืองเฉพาะ

ข้อ 8 เพิ่มมาตรากรณีความหมายของ “การใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนผังเมืองรวมบังคับใช้” โดยบัญญัติขอบเขตและสาระสำคัญของการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อน ซึ่งเป็นบทยกเว้นการปฏิบัติตามผังเมืองรวมที่ใช้บังคับแล้ว กำหนดเป็น 2 กรณี คือ

1) ในกรณีที่การใช้ประโยชน์หรือประกอบกิจการในที่ดินอยู่ก่อนนั้น มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศกำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุมัติจากหน่วยงานหรือองค์กรที่กำหนด หรือกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อการได้สิทธิการใช้ประโยชน์หรือประกอบกิจการในที่ดิน จะต้องได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุมัติ หรือได้ดำเนินการตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศกำหนดเพื่อการได้สิทธิการใช้ประโยชน์ หรือประกอบกิจการในที่ดินนั้นก่อนในกิจการอันเป็นสาระสำคัญของการใช้ประโยชน์ หรือการประกอบกิจการนั้นโดยตรง

2) ในกรณีที่การใช้ประโยชน์หรือประกอบกิจการในที่ดินอยู่ก่อนนั้น กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่เกี่ยวข้องไม่ได้กำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุมัติจากหน่วยงาน หรือองค์กรใด ให้พิจารณาจากการใช้ประโยชน์หรือการประกอบกิจการในที่ดินเพื่อการนั้นตามความเป็นจริง

ข้อ 9 เพิ่มมาตรากรณีให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่จัดทำ ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง เพื่อใช้เป็นหลักการพื้นฐานที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองพึงปฏิบัติและได้ กำหนดให้ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

ข้อ 10 บทกำหนดโทษกำหนดไว้ใน 2 ลักษณะ คือ

1) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำ ของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น หรือมีหน้าที่ ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิดต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

2) กรณีฝ่าฝืนคำสั่งให้รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคาร หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 60 หรือฝ่าฝืนคำสั่งให้ตัดแปลงอาคารตามมาตรา 61 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องระวางโทษปรับอีกวันละ ไม่เกินสามหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบอินโฟกราฟิก

จากการศึกษาความหมายของอินโฟกราฟิกส์จากนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Ross (2009), Krauss (2012), Kumar (2013), และ Krum (2013) มีรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

Ross A. (2009) กล่าวว่า อินโฟกราฟิกส์ (Infographics) หมายถึง การแสดงผลของข้อมูล หรือความรู้ โดยภาพที่สามารถอ่านและเข้าใจได้ง่าย นิยมใช้แสดงข้อมูลที่มีความซับซ้อน เช่น ป้ายแผนภูมิ แผนที่ และงานวิจัยต่าง ๆ โดยอินโฟกราฟิกส์นี้มักจะประกอบด้วยภาพ สัญลักษณ์ แผนภูมิ แผนที่ หรือแผนผัง เป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่าคำพูดหรือภาพเพียงอย่างเดียว โดยเน้นการออกแบบภาพและคำ รวมทั้งการถ่ายทอดข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ง่ายมากยิ่งขึ้น และสามารถทำความเข้าใจกับ เนื้อหาได้ในเวลาไม่นานถึงแม้จะไม่เคยมีประสบการณ์ ในเรื่องนั้นมาก่อน

Krauss J. (2012) กล่าวว่า อินโฟกราฟิกส์ คือ การแสดงข้อมูลทางทัศนะเป็นลักษณะของการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุดข้อมูลให้รวมเป็นหนึ่งเดียว เพื่อให้การนำเสนอน่าสนใจ ซึ่งชุดข้อมูล

ที่นำเสนอ นั้นสามารถอธิบายเรื่องราวที่มีความซับซ้อนได้ โดยในปัจจุบันสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดการกับข้อมูลการสร้างแผนภูมิ แผนผัง ไลน์ และตารางให้มีความง่ายตายมากยิ่งขึ้น

Kumar (2013) อ้างถึงใน Glen Bruce Gover (2017) กล่าวว่า อินโฟกราฟิกส์ คือ สื่อที่มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากเป็นสื่อที่มีวิธีการนำเสนอข้อมูลที่ซับซ้อน ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพได้อย่างชัดเจนและรวดเร็ว โดยใช้เทคนิคการนำเสนอข้อมูลด้วยภาพประเภทต่าง ๆ อาทิ แผนภูมิ แผนที่ แผนผัง กราฟ ตาราง ข้อมูลลำดับชั้น (Hierarchies) ข้อมูลเครือข่าย (Networking) ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time-series data) เป็นต้น

Krum R. (2013) กล่าวว่า อินโฟกราฟิก (Infographic) หมายถึง การออกแบบกราฟิกที่มีคุณค่าในการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้ภาพแสดงข้อมูล ภาพวาดประกอบ รวมทั้งข้อความและรูปภาพประกอบเพื่อบอกเล่าเรื่องราวให้สมบูรณ์

ดังนั้นสรุปได้ว่า อินโฟกราฟิก (Infographic) หมายถึง การนำเสนอข้อมูลหรือความรู้ที่มีปริมาณมาก และซับซ้อนยากต่อการเข้าใจ ด้วยกราฟิกที่ออกแบบเพื่อสื่อสารบอกเล่าเรื่องราวได้อย่างสมบูรณ์ชัดเจน และสร้างความเข้าใจได้ง่ายในเวลาอันรวดเร็ว

2.8 กระบวนการสร้างอินโฟกราฟิก

ทิวพร นามวงศ์ (2560) ได้ออกแบบกระบวนการสร้างอินโฟกราฟิกไว้ 9 ขั้นตอน ซึ่งเป็นกระบวนการตั้งแต่เริ่มเลือกหัวข้อจนถึงกระบวนการตรวจสอบและปรับปรุง โดยกระบวนการเหล่านี้ สามารถช่วยพัฒนาให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การค้นหาข้อมูล การแปลงข้อมูล การออกแบบ รวมไปถึงการปรับปรุงแก้ไข ทั้งยังช่วยให้การออกแบบอินโฟกราฟิกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1) เลือกหัวข้อ (Select the topic) ก่อนเริ่มออกแบบอินโฟกราฟิกจะต้องเลือกหัวข้อมาใช้ในการออกแบบจะต้องเริ่มกระบวนการคิด ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 โดยอาจเลือกหัวข้อจากจุดประสงค์ของการออกแบบ ออกแบบเพื่ออะไรนำไปใช้งานในสื่อรูปแบบไหน และลักษณะของกลุ่มเป้าหมายคือใครเป็นต้น

2) วางแผน (Planning) การวางแผนถือเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างมากก่อนการออกแบบ ซึ่งเป็นการกำหนดแนวทางและขั้นตอนในการทำงานตั้งแต่กระบวนการก่อนการออกแบบ ออกแบบและหลังออกแบบ โดยจะทำให้เห็นภาพรวมทั้งหมดของการทำงาน ช่วยสร้างระบบในการทำงาน และทำให้กระบวนการออกแบบมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังช่วยประหยัดเวลาในการทำงานอีกด้วย โดยจะวางแผนการออกแบบพร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นการออกแบบ ซึ่งช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านความคิดคล่องแคล่ว การวิเคราะห์การวางแผนการทำงาน และการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3) แผนที่ความคิด (Mind mapping) เป็นแผนที่ข้อมูลที่่จะต้องวาดขึ้น โดยมีการเชื่อมโยงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะออกแบบ แผนที่ความคิดจะช่วยรวบรวมและจัดวางข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน รวมทั้งยังช่วยกระบวนคิดเป็นลำดับขั้นแบบกิ่งก้านสาขา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงข้อมูลที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างชัดเจน และสามารถกำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่ต้องการ และนำมาในการออกแบบพร้อมอธิบายข้อมูลและแนวคิดต่างๆ

4) ค้นหาข้อมูล (Search for information) จะต้องค้นหาข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ได้เลือกไว้ โดยยึดตามข้อมูลที่ได้เขียนลงบนแผนที่ความคิด การค้นหาข้อมูลไม่ควรนำมาจากหนังสือเพียงเล่มเดียว แต่ข้อมูลควรมาจากหลากหลายแหล่ง และเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ การค้นหา ข้อมูลนั้นสามารถหาได้จากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องสมุด หนังสือการพูดคุย โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูลในการออกแบบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

5) แรงบันดาลใจ (Inspiration) แรงบันดาลใจถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญอย่างมากสำหรับการออกแบบ โดยเฉพาะที่ยังขาดความรู้ ประสบการณ์ และทักษะในการออกแบบ ซึ่งช่วยให้เห็นภาพตัวอย่าง เสริมสร้างจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ซึ่งเพิ่มเติมความรู้ และประสบการณ์ใหม่ ๆ เข้ากับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เพื่อเป็นแนวทางและนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ โดยสามารถหาแรงบันดาลใจจากงานออกแบบในอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ หนังสือนิตยสาร รวมถึงการพูดคุยกับผู้รู้ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะออกแบบ

6) แปลงข้อมูลเป็นภาพ (Converting information to image) หลังจากค้นหาและรวบรวมข้อมูลแล้วจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดก่อน หลังจากนั้นจะคิดวิเคราะห์ และคัดกรองข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการออกแบบและนำเสนอเนื้อหาควรมีความกระชับ ชัดเจน และง่ายต่อ การเข้าใจ หลังจากนั้นจะแปลงข้อมูลที่เป็นตัวอักษรให้เป็นภาพหรือสัญลักษณ์ ซึ่งต้องผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์ในการวาดและเลือกภาพหรือสัญลักษณ์ที่จะนำมาใช้แทนเนื้อหานั้นต้องสามารถสร้างความเข้าใจและสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

7) สเก็ตซ์ภาพโครงร่างและหยาบ (Sketch the draft) การสเก็ตซ์ภาพโครงร่าง เป็นกระบวนการวาดภาพอย่างคร่าว ๆ และรวดเร็ว เพื่อช่วยให้เห็นองค์ประกอบต่าง ๆ ของงานออกแบบที่เป็นทั้งข้อความและรูปภาพซึ่งจะสเก็ตซ์ภาพโครงร่างออกมาหลายแบบ เพื่อดูการจัดวางองค์ประกอบในรูปแบบที่แตกต่างกัน หลังจากนั้นจะนำภาพสเก็ตซ์เหล่านั้นมาเปรียบเทียบเพื่อเลือกภาพโครงร่างออกแบบที่เหมาะสมที่สุดมาใช้ในการออกแบบต่อมาจะนำภาพโครงร่างมาสเก็ตซ์แบบหยาบ ซึ่งจะแสดงรายละเอียดของงานออกแบบมากขึ้น โดยจะมีขนาดสี ภาพ และข้อความที่ใกล้เคียงกับงานออกแบบจริงมากที่สุด

8) ออกแบบ (Design) หลังจากผ่านกระบวนการข้างต้น จะนำข้อมูล ภาพหรือ สัญลักษณ์ที่ผ่านกระบวนการคิดแล้วมาใช้ในการออกแบบ รวมทั้งภาพโครงร่างหยาบที่นำมาใช้เป็นต้นแบบในการออกแบบบนคอมพิวเตอร์โดยในการออกแบบจะต้องยึดหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

เช่น องค์ประกอบของการออกแบบ หลักการออกแบบ การจัดวาง องค์ประกอบทฤษฎีสี การใช้ตัวอักษร เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้งานออกแบบมีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นจะออกแบบ และจัดวางองค์ประกอบทั้งหมดของอินโฟกราฟิกผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์มีอิสระในการคิด และมีมุมมองแปลกใหม่ที่น่าสนใจ โดยนำข้อมูลความรู้และความคิดสร้างสรรค์นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ

9) ตรวจสอบและปรับปรุง (Inspect and improve) เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการออกแบบทั้งหมด จะตรวจสอบความถูกต้องของผลงาน หลังจากนั้นจะนำผลงานมาประเมินผลการออกแบบ เพื่อที่จะได้มุมมอง และแนวคิดใหม่ ๆ โดยวิธีสอบถาม สัมภาษณ์ หรือ ทำแบบประเมิน เป็นต้น โดยตรวจสอบ และนำผลการประเมินมาแก้ไขปรับปรุง ชี้นำงาน หรือขอคำปรึกษาซึ่งช่วยพัฒนาด้านความคิดละเอียดละออ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และความรอบคอบในการทำงาน รายละเอียดแสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กระบวนการออกแบบอินโฟกราฟฟิก 9 ขั้นตอน

ที่มา : ทิฆพร นามวงศ์, 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 โปรแกรมที่ใช้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก

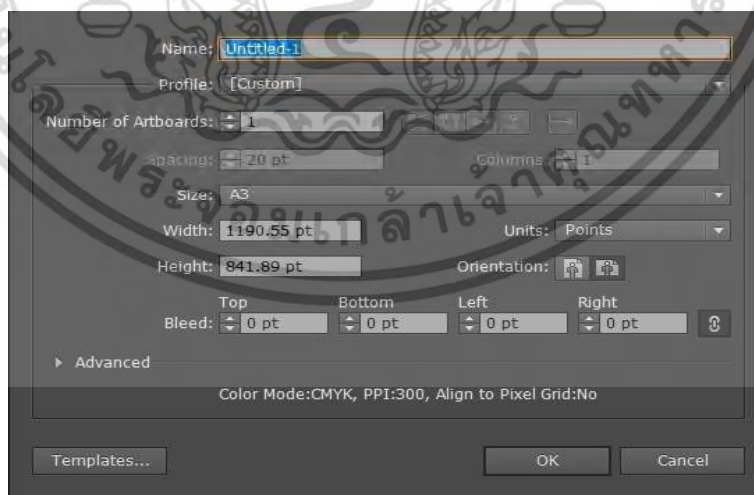
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2565) จัดทำคู่มือการออกแบบสื่อนำเสนออินโฟกราฟิก ดังนี้

2.9.1 โปรแกรม Adobe Photoshop Photoshop

โปรแกรมสำหรับสร้างและตกแต่งภาพที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากคุณสมบัติเด่นที่มีอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นความสามารถจัดการกับไฟล์สารพัดชนิดที่ใช้ในงานประเภทต่าง ๆ ทั้งภาพที่ถ่ายจากกล้องดิจิทัล และภาพที่จะนำไปผ่านกระบวนการพิมพ์ โปรแกรมมีความสามารถเป็นเยี่ยมในการแก้ไขตกแต่งภาพและการสร้างเอฟเฟกพิเศษต่าง ๆ มีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและความยืดหยุ่นสูง

2.9.2 โปรแกรม Adobe Illustrator Illustrator

โปรแกรมที่ใช้ในการวาดภาพ โดยจะสร้างภาพที่มีลักษณะเป็นลายเส้น หรือที่เรียกว่า Vector Graphic จัดเป็นโปรแกรมระดับมืออาชีพที่ใช้กันเป็นมาตรฐานในการออกแบบระดับสากล สามารถทำงานออกแบบต่าง ๆ ได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งพิมพ์ บรรจุภัณฑ์ เว็บไซต์ และภาพเคลื่อนไหว ตลอดจนการสร้างภาพเพื่อใช้เป็นภาพประกอบในการทำงานอื่น ๆ เช่น การ์ตูน ภาพประกอบหนังสือ เป็นต้น ในการสร้าง Infographics ด้วยโปรแกรม Adobe Illustrator สามารถทำได้โดยการสร้างเอกสารใหม่ คลิกที่เมนู File และคลิก New เพื่อสร้างเอกสารใหม่ดังภาพ กำหนดขนาดเอกสารเป็น A4 และวางกระดาษในแนวตั้ง จากนั้นคลิกปุ่ม OK รายละเอียดแสดงในภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 การสร้าง Infographics ด้วยโปรแกรม Adobe Illustrator

ที่มา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี//คู่มือการออกแบบสื่อนำเสนอ Infographics/

https://www.oreg.rmutt.ac.th/?wpfb_dl=1638

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

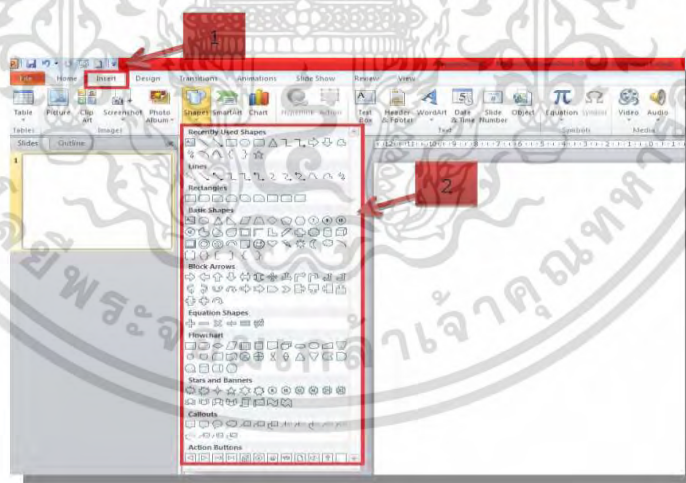
2.9.3 โปรแกรม Microsoft Word

โปรแกรมสำหรับสร้างเอกสาร โปรแกรมประมวลผล (Word Processor) หรือที่เรียกกันอย่างย่อ ๆ ว่า “เวิร์ด”(Word) เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการสร้างเอกสารทั่วไป ตัวอย่างเช่น จดหมาย ใบปะหน้าแฟกซ์ ทำรายงาน หรือแม้กระทั่งหนังสือเป็นเล่มก็ตาม โปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ดเป็นหนึ่งในชุดโปรแกรมไมโครซอฟต์ออฟฟิศ (Microsoft Office)

2.9.4 โปรแกรม Microsoft PowerPoint

โปรแกรมในตระกูลออฟฟิศ ซึ่งเน้นงานที่เป็นการนำเสนอข้อมูล รูปภาพ หรือ อธิบายรายละเอียดที่เน้นการนำเสนอเป็นหลัก เป็นอีกหนึ่งโปรแกรมที่สามารถนำมาสร้างเป็น Infographic ที่เป็นที่ยอมรับ เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่ทำงานง่าย และมีเครื่องมือหรือคำสั่งที่ครบทุกความต้องการในการสร้างรูปภาพ หรือข้อมูลที่จะใส่ลงไป รวมทั้งสามารถบันทึกออกไปเป็นไฟล์ที่ใช้งานร่วมกับโปรแกรมอื่น ๆ ได้หลากหลาย หรือจะบันทึกแล้วสร้างเป็นอินโฟกราฟิกเพื่อใช้งานได้ทันที

ในการสร้าง Infographic ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint นั้น สามารถทำได้ โดยการสร้างรูปร่าง การสร้างรูปร่างมีวิธีการยกตัวอย่างเช่น ทำการคลิกแท็บคำสั่ง INSERT > Shapes โปรแกรมก็จะแสดงลักษณะของรูปร่าง รายละเอียดแสดงไว้ในภาพ 2.3

ภาพที่ 2.3 การสร้าง Infographics ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint

ที่มา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี//คู่มือการออกแบบสื่อนำเสนอ Infographics/

https://www.oreg.rmutt.ac.th/?wpfb_dl=1638

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 การสร้าง Infographics

การสร้างสื่อ Infographics มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้

2.10.1 การทำความเข้าใจจุดประสงค์ในการทำ Infographic

เป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้จัดทำจะต้องเข้าใจจุดประสงค์ในการจัดทำ ซึ่งควรตอบคำถามนี้ให้ได้ว่าทำไมต้องทำ ทำเพื่ออะไร และนำเสนอที่ไหนเพื่อเป็นการวางขอบเขตให้กับรูปแบบหรือหน้าตา Infographic ที่นำเสนอออกมา เช่น เพื่ออธิบายข้อมูลสถิติ เพื่ออธิบายสินค้าและบริการที่มีทั้งหมดในบริษัท เป็นต้น

2.10.2 การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย

การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายเป็นอีกหนึ่งขั้นตอนที่สำคัญ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้เนื้อหาแตกต่างกันด้วย ดังนั้น ผู้จัดทำจึงต้องออกแบบหน้าตา Infographic ให้เหมาะสมกับการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนที่มาฟังเนื้อหาการสอนอาจจะต้องออกแบบให้มีสีสันที่ดึงดูดใจ ให้สายตาอยู่กับเนื้อหาได้นาน แต่ถ้าหากเป็นลูกค้า ซึ่งมีความเร่งรีบต้องการเข้าใจข้อมูลอย่างรวดเร็ว ก็จะต้องออกแบบให้เนื้อหาเข้าใจง่าย กระชับ เป็นต้น

2.10.3 การกำหนดหัวข้อ และรวบรวมข้อมูล

เมื่อรู้ที่เราทำไปทำไม เพื่อใคร และนำเสนอที่ไหนแล้ว ก็มาถึงขั้นตอนการกำหนดหัวข้อที่ต้องการจะนำเสนอ เราควรกำหนดหัวข้อที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนใดไม่เกี่ยวข้องไม่จำเป็นต้องนำมาแสดงด้วย เนื่องจากจะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจว่าต้องการโฟกัสในส่วนใด แล้วจึงรวบรวมข้อมูลทั้งหมด

2.10.4 การจัดลำดับข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดได้แล้ว ลำดับต่อมาคือการนำข้อมูลมาจัดลำดับว่าข้อมูลใดควรนำเสนอ ก่อน-หลัง ข้อมูลใดสำคัญที่สุด และสำคัญรองลงมา หรือข้อมูลใดควรนำเสนอก่อน เพราะมีผลต่อการนำเสนอข้อมูลในส่วนถัดมา เป็นต้น เพื่อจัดลำดับการรับรู้ของผู้อ่านให้เข้าใจง่ายที่สุด

2.10.5 การสร้างสตอรี่

อีกหนึ่งขั้นตอนที่สำคัญ และหลาย ๆ คนมักจะมองข้าม คือการค้นหาวีธีการเล่าเรื่องการทำ Infographic ที่ดี จะต้องสร้างสตอรี่ หรือค้นหาวีธีการนำเสนอข้อมูลเหล่านั้นให้เข้าใจง่าย และนำเสนอใจ เช่น ต้องการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของบริษัท เราอาจจะนำเสนอเป็นแบบ Timeline

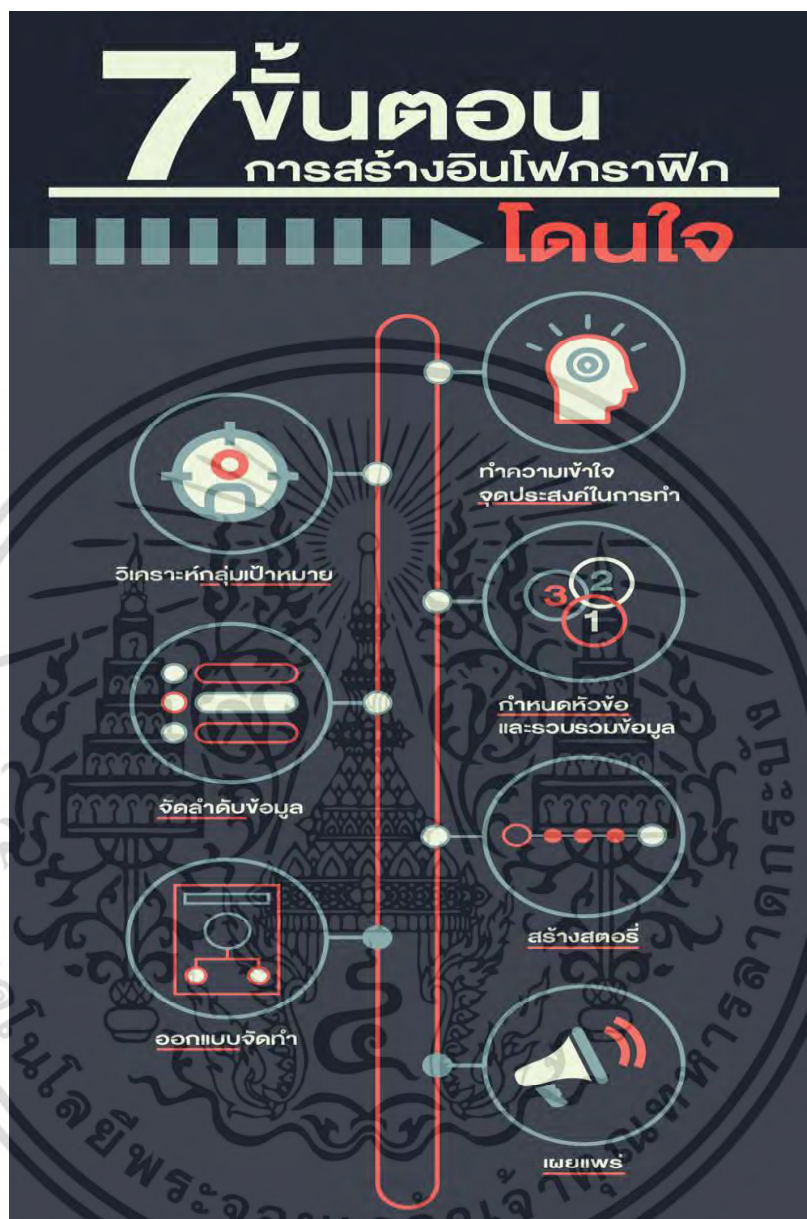
เพราะเป็นการเล่าเรื่องที่ทำให้เห็นจุดเกิดของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละช่วงเวลานั้น ๆ เห็นภาพได้อย่างต่อเนื่องและเข้าใจได้ง่าย หรือต้องการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการที่มีทั้งหมดของบริษัท อาจแนะนำเสนอในรูปแบบ Flowchart แยกให้เห็นองค์ประกอบต่าง ๆ ของบริษัทได้ชัดเจน และรับรู้ได้อย่างรวดเร็วในภาพ ๆ เดียว

2.10.6 ออกแบบจัดทำ

เมื่อเราได้วิธีการเล่าเรื่องแล้ว ก็นำมาสู่ขั้นตอนในการออกแบบหน้าตาของ Infographic ซึ่งหัวใจของ Infographic คือ การแปลงข้อมูลตัวอักษร ออกมาให้เป็นรูปภาพ ดังนั้น ในการออกแบบจึงจำเป็นต้องออกแบบภาพให้เข้าใจง่าย และสื่อความหมาย ไม่ควรใช้ภาพที่มีรายละเอียดมากเกินไป เนื่องจากจะทำให้ยากต่อการจดจำ ซึ่งรูปแบบภาพที่เป็นที่นิยม คือ การใช้ไอคอน หรือภาพกราฟิกที่ไม่ซับซ้อนในการสื่อความหมาย และใช้สีในการออกแบบไม่เยอะจนเกินไป ประมาณ 3-4 สี เท่านั้น

2.10.7 เผยแพร่

ในการเผยแพร่ Infographic ในปัจจุบันก็มักจะนำเสนอในรูปแบบออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเข้าถึงได้ง่าย สามารถ Like หรือ Share ข้อมูลไปได้อย่างรวดเร็วผ่านทาง Social Media ดังนั้น เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ควรมีการตั้ง Caption หรือคำโปรยภาพที่น่าสนใจ เพื่อดึงดูดกลุ่มเป้าหมายให้เข้ามาดูเนื้อหาตนเอง เพียงเท่านั้นข้อมูลมากมายของคุณก็จะกลายเป็น Infographic ที่น่าสนใจ ทำให้การนำเสนอข้อมูลไม่ใช่เรื่องที่น่าเบื่ออีกต่อไป

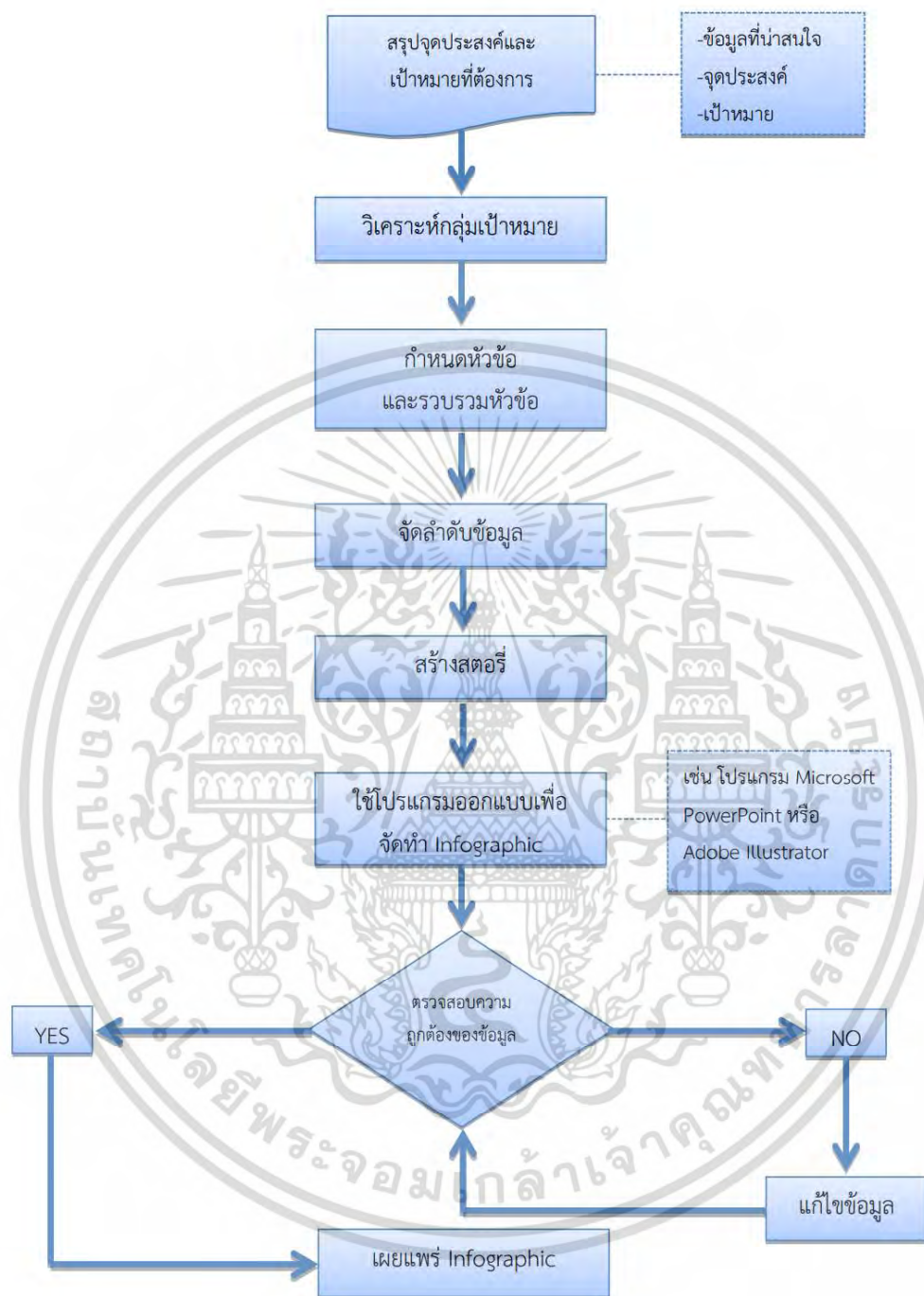

ภาพที่ 2.4 ขั้นตอนการสร้าง Infographics

ที่มา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี//คู่มือการออกแบบสื่อนำเสนอ Infographics/

https://www.oreg.rmutt.ac.th/?wpfb_dl=1638

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 แผนผังการออกแบบสื่อนำเสนอ Infographics

ที่มา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี//คู่มือการออกแบบสื่อนำเสนอ Infographics/

https://www.oreg.rmutt.ac.th/?wpfb_dl=1638

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11 งานวิจัยในประเทศ

สันติ ชันทะพงษ์ (2559) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมอาคารและผังเมืองที่ใช้ในการยื่นขออนุญาตในพื้นที่เมืองหลวงชั้นใน : กรณีศึกษาเขตราชเทวี งานศึกษานี้จึงมุ่งสอบถามความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมอาคารและผังเมือง ที่ยื่นขออนุญาตในพื้นที่เขตราชเทวี ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 โดยศึกษาจากประชาชนที่มาใช้บริการขออนุญาตในพื้นที่เขตราชเทวี แบ่งกลุ่มความเข้าใจด้านกฎหมายออกเป็น 3 ประเภท คือ กฎหมายควบคุมอาคาร กฎหมายผังเมือง และกฎหมายเฉพาะภายในท้องที่เขตราชเทวี ซึ่งกฎหมายควบคุมอาคารมาจากพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 กฎกระทรวงฉบับที่ 55 พ.ศ.2543 และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมอาคาร พ.ศ.2544 ในส่วนกฎหมายผังเมืองจะสอบถามเกี่ยวกับกฎกระทรวง ที่ถูกบังคับตามผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2556 และส่วนสุดท้ายจะเป็นกฎหมายเฉพาะท้องถิ่นภายในเขตราชเทวี ซึ่งผลจากการวิจัยในการวัดความรู้ความเข้าใจของประชาชนมาในการยื่นขออนุญาตก่อสร้างจะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่นในเขตราชเทวีและเขตอื่น ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนทราบต่อไป

ปริญวิศว์ ชูเชิด และเรวัต ศักดิ์ดุลยธรรม (2560) ศึกษาเรื่อง การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-30 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้ 5,001-10,000 บาท ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อครั้ง 2-3 ชั่วโมง เพื่อพูดคุย สนทนาออนไลน์ ค้นหาข้อมูล การรับรู้เนื้อหา พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับน้อยความเข้าใจในเรื่องการกระทำความผิดตามพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้ต่อการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจในเรื่องการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) การรับรู้มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .496 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ภารดี เทพคายน (2564) ศึกษาเรื่อง การศึกษาระดับการรับรู้และความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุน สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้และความเข้าใจนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานในระดับมาก มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานในระดับมากกลุ่มตัวอย่างรับรู้นโยบายสถาบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่านช่องทางสื่อออนไลน์มากที่สุด โดยปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาและด้านหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสถาบันเรื่องความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ด้านหน่วยงานที่สังกัด และด้านประเภท แตกต่างกัน มีระดับความเข้าใจนโยบายสถาบันเรื่องความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการทดสอบความสัมพันธ์พบว่าพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายสถาบันเรื่องความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับระดับการรับรู้และความเข้าใจนโยบายสถาบันเรื่องความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ณัฐดำนันท์ ยอดเมืองชัย (2562) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 มากที่สุด ดังนี้ (ข้อ 2) พ.ร.บ.การจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 คือ บทกฎหมายที่ใช้วางระเบียบบังคับหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ องค์การมหาชน หน่วยธุรกิจของศาล มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หน่วยงานสังกัดรัฐสภาหรือในกำกับของรัฐสภา หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (ข้อ 7) การเปิดเผยข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างในระบบ เครือข่ายสารสนเทศของกรมบัญชีกลางในทุกขั้นตอน (e-GP) ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดซื้อ จัดจ้าง การประกาศเชิญชวน ราคาากลาง เกณฑ์การพิจารณาข้อเสนอการประกาศผล ผู้ชนะ การยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง การทำสัญญา และการบริหารสัญญา และ (ข้อ 9) การจัดซื้อจัดจ้างราคา ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ให้จัดซื้อจัดจ้างแบบเฉพาะเจาะจง ในเอกสาร มพ.กค.01/ มพ.กค.01-1 และเปิดเผยข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างในระบบเครือข่ายสารสนเทศของกรมบัญชีกลาง (e-GP) จำนวน 19 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 100 เท่ากัน สำหรับประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 น้อยที่สุด คือ (ข้อ 6) การปรับเปลี่ยนแผน การจัดซื้อจัดจ้างให้จัดส่งแผนไปยังอธิการบดีและคลังจังหวัดพะเยา มีผู้ตอบถูกจำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 21.1 2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบคำถามถูกและผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง และบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 โดยจำแนกสังกัดของผู้ตอบแบบสอบถามถูกและผิด ดังนี้ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ และ กองกิจการนิสิต ตอบคำถามเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง และบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ถูกทุกข้อจำนวน 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คณะเกษตรศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์เครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบสร้างสรรค์ (ABC) และอุทยานวิทยาศาสตร์
 ตอบคำถามเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ถูกจำนวน 9 ข้อ
 คิดเป็นร้อยละ 90 และคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ กองบริหารงานวิจัย
 และประกันคุณภาพ ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา (คนที่ 1, 2) ศูนย์บริการและสนับสนุนนิสิตพิการ
 และศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ ตอบคำถามเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ
 พ.ศ. 2560 ถูกจำนวน 8 ข้อ คิดเป็น ร้อยละ 80 ซึ่งมหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการจัดการความรู้ (KM) หรือ
 ประชุมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ให้ทันวิชาการพัสดุ
 หรือ เจ้าหน้าที่บริหารงาน ทัวไปซึ่งปฏิบัติงานพัสดุโดยกำหนดไว้ในปฏิทินการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน
 และเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดประชุม อบรม สัมมนา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างทุกครั้ง
 นอกจากนั้น ควรมีการทบทวนการจัดการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง
 และบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 เป็นประจำ และสม่ำเสมอตามหลักการจัดซื้อจัดจ้าง 1) คุ่มค่า 2) โปร่งใส
 3) ประสิทธิภาพประสิทธิผล และ 4) ตรวจสอบได้

กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และ วิมลภ รัชฉัตรานนท์ (2563) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อ
 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่
 งานวิจัยจากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับ
 ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้า
 ส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ ตามปัจจัย
 ส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางรับข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
 ในการศึกษาวิจัย คือ พนักงานที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงาน
 ณ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่จำนวน 280 คน โดยใช้แบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูล
 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 แบบเพียร์สัน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า
 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล
 ส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในระดับปานกลาง การทดสอบสมมติฐานพบว่าตัวแปรทางด้านอายุ เงินเดือน
 ระดับตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครอง
 ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรทางด้านเพศ ระดับ
 การศึกษา และช่องทางรับข่าวสารไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล
 ส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้ 1) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาให้ความรู้แก่ พนักงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง พนักงานระดับปฏิบัติการที่สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร เช่น พนักงานในสายงานทรัพยากรบุคคล พนักงานในสายงานบัญชีและการเงิน เป็นต้น 2) ควรเพิ่มช่องทางและความถี่ในการกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งมีหลากหลายช่องทางไม่ว่าจะเป็น PEA Channel, PEA Intranet, ประกาศเสียงตามสาย รวมไปถึงสื่อออนไลน์ขององค์กร ได้แก่ เฟสบุ๊ก และไลน์ เพื่อสร้างความตระหนักรู้อันจะนำไปสู่การเพิ่มระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงาน และ 3) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรมีการแสดงวิสัยทัศน์ นโยบาย หรือแนวทางการดำเนินงานขององค์กรภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เพื่อให้พนักงานได้มีเวลาในการหาความรู้เพิ่มเติมทำความเข้าใจ และพร้อมปรับตัวให้สอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งมาตราที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการดำเนินงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะมีผลบังคับใช้ในปี 2563 นี้

2.12 งานวิจัยต่างประเทศ

Benita Steyn APR (2002) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์” ถึง “กลยุทธ์การสื่อสารองค์กร : แนวความคิดวิทยานิพนธ์นี้จุดมุ่งหมายเพื่อทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์แยกความแตกต่างระหว่างองค์กร องค์กรหน่วยธุรกิจ ฟังก์ชันและกลยุทธ์การดำเนินงาน เมื่ออ้างอิงถึงระดับกลยุทธ์เหล่านี้ กลยุทธ์การสื่อสารองค์กรคือกำหนดแนวความคิดเป็นกลยุทธ์การทำงาน ให้โฟกัสและทิศทางในการสื่อสารองค์กรการทำงาน. ทำหน้าที่เป็นกรอบสำหรับแผนการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้กลยุทธ์นั้นทำให้ฟังก์ชันการสื่อสารองค์กรมีความเกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์โดยให้การเชื่อมโยงระหว่างภารกิจขององค์กรและแผนการสื่อสาร องค์กรกลยุทธ์การสื่อสารถือเป็นผลลัพธ์ของกระบวนการคิดเชิงกลยุทธ์โดยผู้อาวุโส นักสื่อสารและผู้บริหารระดับสูงในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับการระบุตัวตนและการจัดการและการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเชิงกลยุทธ์กลยุทธ์การสื่อสารองค์กรไม่เป็นไปตามแนวทาง 'เชิงเส้น' แบบดั้งเดิมของกลยุทธ์การพัฒนาที่เน้นการวางแผน แต่ถูกหล่อหลอมด้วยวิธีการที่ทันสมัยกว่าเช่นกลยุทธ์ 'การปรับตัว' (ปรับให้เข้ากับแนวโน้ม เหตุการณ์ ประเด็น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสิ่งแวดล้อม) และกลยุทธ์ 'การสื่อความหมาย' (เน้นที่ความสัมพันธ์ การกระทำเชิงสัญลักษณ์ และการสื่อสารเน้นย้ำความซับซ้อนทางทัศนคติและความรู้ความเข้าใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย) มันถูกมองว่าเป็น 'ฉุกเฉิน' มากกว่ากลยุทธ์ 'โดยเจตนา' ซึ่งไม่ได้กำหนดเป้าหมายการสื่อสารไว้ที่จุดเริ่มต้นของกลยุทธ์กระบวนการ แต่เกิดขึ้นผ่านกระบวนการระบุประเด็นเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญและนัยต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกลยุทธ์ขององค์กรกลยุทธ์การสื่อสารองค์กรได้รับการพัฒนาโดยผู้ปฏิบัติงานในบทบาท (กำหนดใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

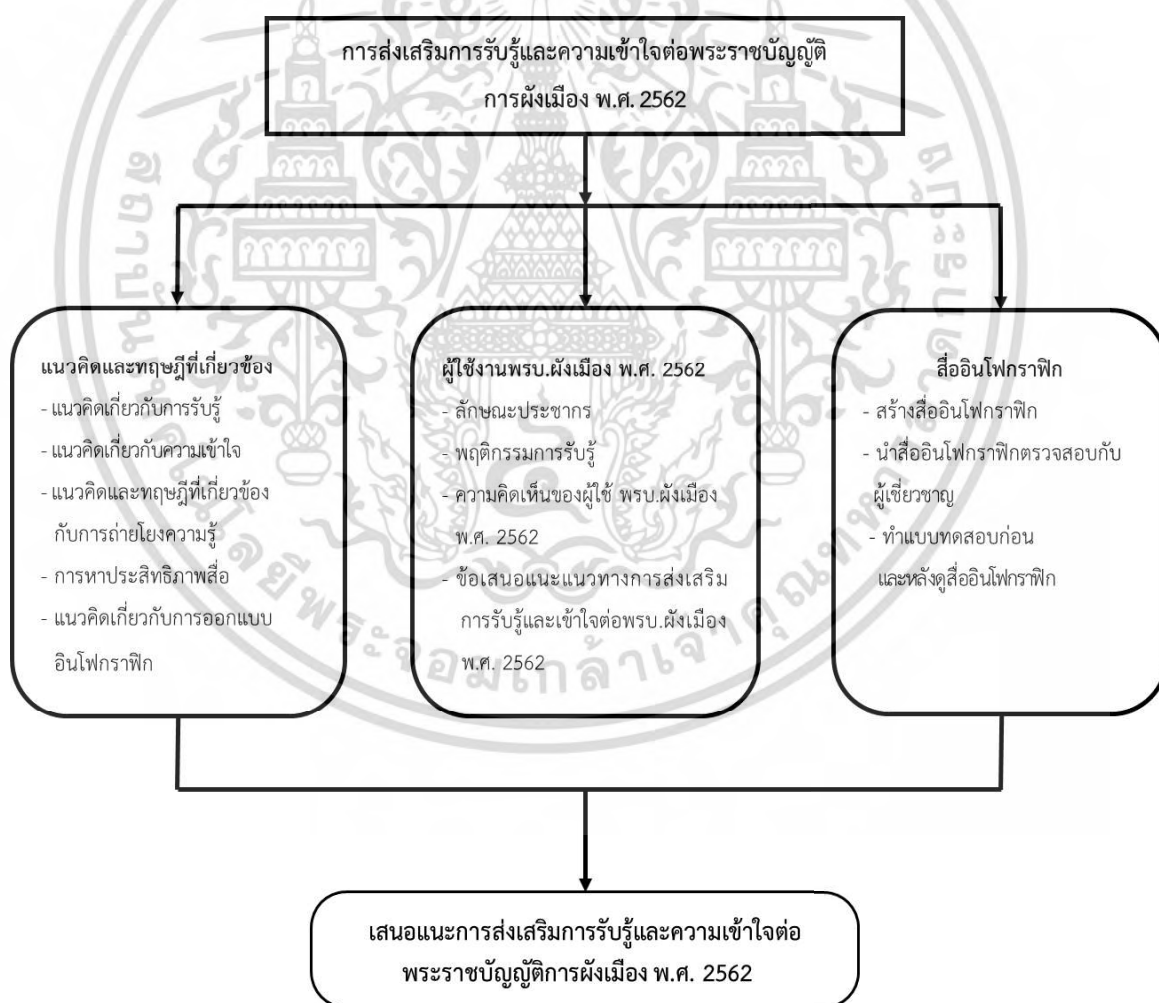
ของผู้จัดการและส่วนใหญ่มาจาก/ได้รับอิทธิพลจากกลยุทธ์องค์กรขององค์กร อย่างไรก็ตาม องค์กรการมีส่วนร่วมของฟังก์ชันการสื่อสารต่อกระบวนการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรเป็นไปอย่างสูงสุดปรับให้เหมาะสมเมื่อมีผู้ปฏิบัติงานในบทบาทของการสื่อสารองค์กรด้วยนักยุทธศาสตร์ระดับผู้บริหารระดับสูงหรือระดับมหภาคขององค์กร นักยุทธศาสตร์รวบรวมตีความและเผยแพร่ข่าวกรองเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประเด็นต่าง ๆ ระหว่างผู้มีอำนาจตัดสินใจและช่วยในการกำหนดกลยุทธ์องค์กรเนื่องจากองค์กรไม่สามารถดูแลทุกประเด็นได้ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดก็ไม่สนใจเฉพาะเจาะจงเท่า ๆ กันประเด็น กลยุทธ์การสื่อสารองค์กรให้แนวทางเชิงกลยุทธ์ที่องค์กรต้องการระบุในเชิงรุกจัดลำดับความสำคัญ และจัดการปัญหาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

Bahtiar Mohamad (2013) ศึกษาเรื่อง โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กร ICT นวัตกรรมการแพร่กระจาย, ภาวะผู้นำองค์กร, องค์กรกิจกรรมการจัดการการสื่อสาร (CCM) และประสิทธิภาพองค์กร วิทยานิพนธ์นี้เพื่อการจัดการการสื่อสารองค์กร (CCM) เป็นแนวคิดที่สำคัญภายในวินัยการสื่อสารและการตลาด คำว่าการสื่อสารองค์กรมาถึงได้รับความสนใจจากสาธารณชนทั่วไปเมื่อกว่า 40 ปีที่แล้ว อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจโลกสภาพแวดล้อม แม้ว่าการสื่อสารในองค์กรจะได้รับความสนใจอย่างมากจากนักวิชาการและชุมชนธุรกิจ แนวคิดที่ซับซ้อนยังไม่ชัดเจน นอกจากนี้ นักวิชาการหลายท่านเชื่อว่ามียุทธศาสตร์ของวัฒนธรรมองค์กร นวัตกรรมการแพร่กระจาย ICT และองค์กรความเป็นผู้นำด้านการสื่อสารองค์กรและผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรมีความขาดแคลนการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบสมมติฐานทางทฤษฎีนี้ ดังนั้นจุดประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อแก้ไขช่องว่างนี้โดยให้ความเข้าใจในระดับสูงเกี่ยวกับแนวคิดของ CCM และที่มาที่ไป และผลที่ตามมามุ่งเน้นไปที่องค์กรประสิทธิภาพจากมุมมองของการจัดการการศึกษานี้ใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมสองระดับที่เกี่ยวข้องกับเชิงคุณภาพและแนวทางเชิงปริมาณ ระดับแรกเริ่มต้นด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (กับ 12 ผู้ตอบแบบสอบถาม) เพื่อปรับแต่งกรอบแนวคิดที่พัฒนาจากการวรรณกรรมที่มีอยู่แล้ว, ความถูกต้องของเนื้อหา (ด้วยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 10 คน) และการทดสอบนักร้อง (กับผู้ตอบแบบสอบถาม 35 คน) ปฏิบัติตามถึงพัฒนามาตราส่วนการวัดที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ดี ชั้นที่สองเกี่ยวข้องกับข้อมูลการสำรวจออนไลน์ (มีผู้ตอบแบบสอบถาม 223 คน) และข้อมูลรอง (จาก Thomson DataStream) ถึงทดสอบสมมติฐานการวิจัยและเสนอรูปแบบแนวคิดในขั้นตอนนี้ โครงสร้างใช้การสร้างแบบจำลองสมการ (SEM) ผลลัพธ์บ่งชี้ว่าเหมาะสมกับข้อมูลมาก โดยการบรรจบกันที่ดี, การเลือกปฏิบัติและความถูกต้องของชื่อและความเสถียรของความน่าเชื่อถือผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมองค์กร นวัตกรรมการแพร่กระจาย ICT และความเป็นผู้นำขององค์กรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ CCM โดยตรง ในขณะที่ CCM มีความสัมพันธ์กันบวกกับผลการดำเนินงานด้านการเงิน ไม่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของภารกิจองค์กรวัฒนธรรมพบว่ามีสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจแต่ด้านลบความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานทางการเงิน นอกจากนี้ นวัตกรรมการแพร่กระจาย ICT ยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของภารกิจ แม้ว่าภาวะผู้นำขององค์กรจะมีแง่บวกสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจไม่มีผลกระทบต่อผลประกอบการทางการเงิน ดังนั้น การศึกษานี้จึงตอบเหตุการณ์ก่อนและผลที่ตามมาของ CCM และพวกเขาพบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล นอกจากนี้ การศึกษายังแสดงให้เห็นว่าผู้จัดการพึงพาปัจจัยภายใน เช่น วัฒนธรรมองค์กรนวัตกรรมการแพร่กระจาย ICT และภาวะผู้นำองค์กรเพื่อทำนายและประเมิน CCM ผลการวิจัยมีนัยสำหรับความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและการปฏิบัติ และยังมีส่วนในการพัฒนาแบบจำลองที่อธิบายฟังก์ชัน CCM และแสดงว่าฟังก์ชันมีผลกระทบเชิงบวกที่ชัดเจนต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน นอกจากนี้การวิจัยยังเพิ่มข้อมูลเชิงลึกสู่วรรณกรรมด้านการสื่อสารที่กำลังเติบโต (โดยหลักคือการสื่อสารองค์กร) และเสนอแนะแนวทางการวิจัยในอนาคต

2.13 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : ผู้ศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยใช้อินโฟกราฟิก โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 รูปแบบของการศึกษา
- 3.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ขั้นตอนและระเบียบวิธีในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 ตัวแปรในการศึกษา
- 3.6 นิยามปฏิบัติการ
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบของการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบ (One-Group Pretest-Posttest Design) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาวิจัยได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และประชาชน และผู้วิจัยได้ทำการออกแบบสอบถาม และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อได้ข้อสรุปของการวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการศึกษาวิจัย ดังนี้

3.1.1 การวิจัยเอกสาร (Document Research)

เพื่อศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

3.1.2 การสร้างแบบสอบถาม

วิธีสร้างแบบทดสอบโดยการใช้เนื้อหาสำคัญของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ในการจัดทำสื่ออินโฟกราฟิก ผู้วิจัยเลือกโปรแกรม Photo Shop และ โปรแกรม PowerPoint เมื่อจัดทำสื่ออินโฟกราฟิกเสร็จเรียบร้อยแล้วก็นำไปใส่เสียงโดยนำเข้าเว็บไซต์ <https://voice.botnoi.ai/> เพื่อทำสื่อให้เกิดการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

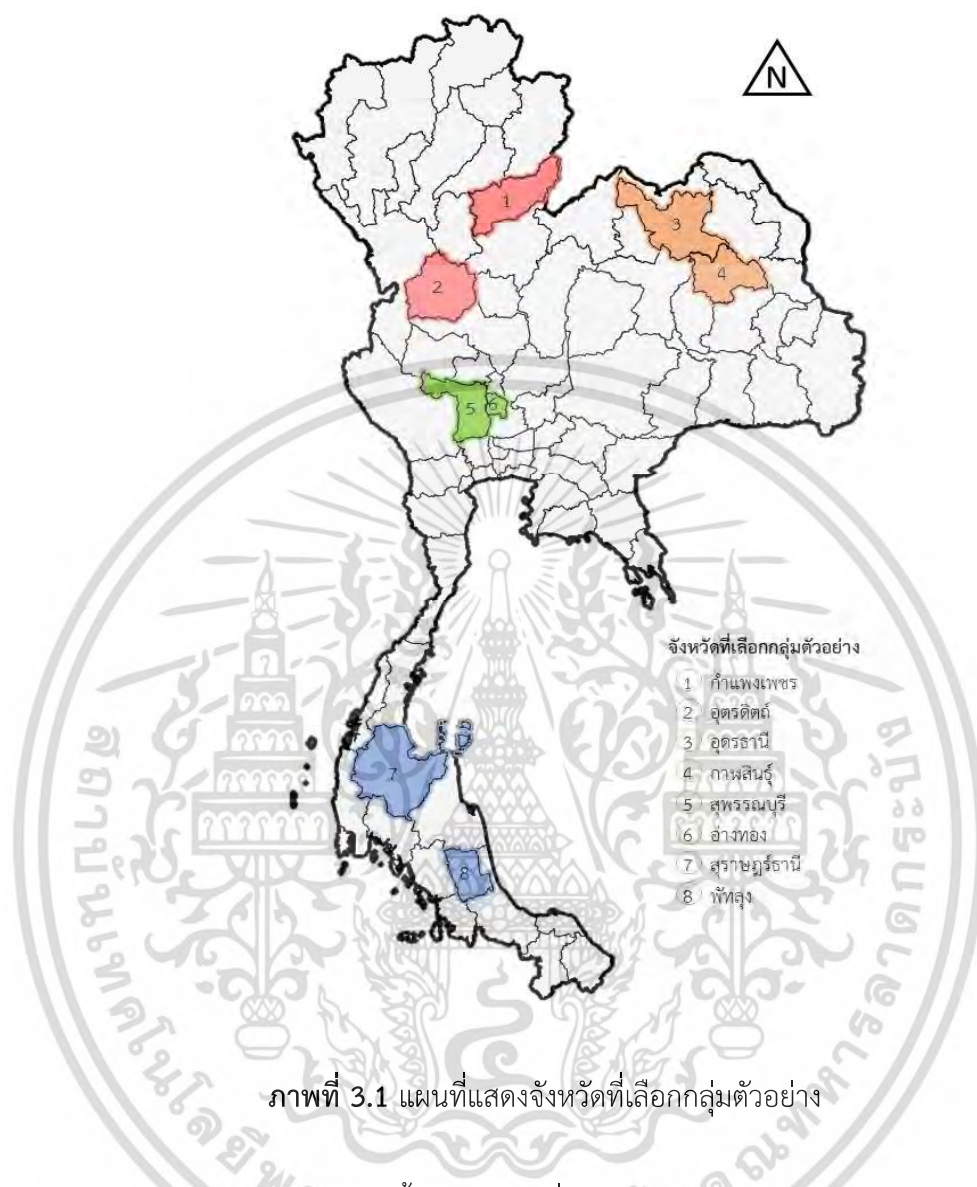
ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง แบ่งเป็น สำนักผังเมืองรวม สำนักวิศวกรรม การผังเมือง สำนักวิเคราะห์และประเมินผล สำนักผังประเทศและผังภาค กองนิติการ และสำนักงาน คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ ผู้วิจัยเลือกเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจาก 6 สำนัก คือ เจ้าหน้าที่ที่ต้องใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ในการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน จากแต่ละสำนัก สำนักละ 10 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง (ข้อมูล ณ วันที่ 26 เมษายน 2566)

สำนัก/กอง	จำนวนบุคลากร ทั้งหมด	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
สำนักผังเมืองรวม	104	10
สำนักวิศวกรรมผังเมือง	128	10
สำนักวิเคราะห์และประเมินผล	52	10
สำนักผังประเทศและผังภาค	56	10
กองนิติการ	36	10
สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ	25	10

ที่มา : (กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2566)

เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งหมด 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดละ 50 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.1

จากการเลือกจังหวัดข้างต้นนี้ คือจังหวัดที่ดำเนินการวางและจัดทำผังด้วยพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 และเป็นจังหวัดที่มีผังเมืองรวมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวม/ชุมชน เนื่องจากบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อให้รับรู้และเข้าใจในการดำเนินงาน

ประชาชนในจังหวัด เลือกประชาชนจังหวัดเดียวกับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 8 จังหวัด จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดอุดรดิต จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดละ 50 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ขั้นตอนและระเบียบวิธีในการวิจัย

3.3.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร

ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดตัวแปรในการศึกษา

3.3.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

- 1) ขั้นตอนในการสร้างสื่ออินโฟกราฟิก มีดังนี้
 - (1) ศึกษาการสร้างแบบทดสอบโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกจากแหล่งสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
 - (2) สร้างแบบทดสอบจากสื่ออินโฟกราฟิกสำหรับเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ตามเนื้อหาพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
 - (3) นำอินโฟกราฟิก ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องและเหมาะสมกับสื่ออินโฟกราฟิก รวมถึงครอบคลุมในเนื้อหาและให้คำแนะนำ
 - (4) ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำให้มีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลวิจัย
- 2) องค์ประกอบของการสร้างสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยได้จัดทำสื่ออินโฟกราฟิก ผ่านโปรแกรม PowerPoint มีทั้งหมด 21 สไลด์ ซึ่งมีเนื้อหาสำคัญของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ในเนื้อหาหลักของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีทั้งหมด 10 หมวด ดังนี้ หมวด 1 บททั่วไป, หมวด 2 การวางและจัดทำผังเมือง, หมวด 3 ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่, หมวด 4 ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน, หมวด 5 คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ, หมวด 6 คณะกรรมการผังเมือง, หมวด 7 คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด, หมวด 8 อุตสาหกรรม, หมวด 9 หน้าที่และอำนาจของผู้ปฏิบัติงาน, หมวด 10 บทกำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล ในทั้งหมด 10 หมวด และบทเฉพาะกาลนี้ มีทั้งหมด 111 มาตรา เพื่อเรียบเรียงเนื้อหาที่มีใจความสำคัญทั้งหมดลงในสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 รายละเอียด ดังนี้ รายละเอียดแสดงในภาพ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มารู้จักพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 กันเถอะ

ในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีสาระสำคัญ แบ่งได้เป็น 10 หมวด

ภาพที่ 3.2 หน้าแรกของสื่ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมืองพ.ศ. 2562 คือ มาตรา 4 “การผังเมือง” หมายความว่า การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมือง ในระดับต่าง ๆ สำหรับเป็นกรอบชี้แนะการพัฒนาทางด้านกายภาพในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง ระดับชนบท และพื้นที่เฉพาะควบคู่ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาเมืองบริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบทให้มีหรือทำให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสุลักษณะความสะอาดสวยงาม ความเป็นระเบียบความสวยงาม การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง ความปลอดภัยของประชาชน สวัสดิภาพของสังคม การป้องกันภัยพิบัติ และการป้องกันความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อส่งเสริมการเศรษฐกิจสังคม และสภาพแวดล้อม เพื่อดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ หรือ โบราณคดี หรือบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิประเทศที่งดงามหรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผังเมือง คือ การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่างๆ สำหรับเป็นกรอบชี้แนะการพัฒนาทางด้านกายภาพในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง ระดับชุมชน และพื้นที่ที่เฉพาะควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาพที่ 3.3 มาตรา 4 ในสื่้ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือมาตรา 4 "การพัฒนาเมือง" หมายความว่า การดำเนินการวางนโยบาย รวมทั้งการสร้าง ปรับปรุง พื้นฟู บูรณะ ดำรงรักษา หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อพัฒนาที่ดินหรือสังหาริมทรัพย์ ภายใต้กรอบของการผังเมือง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และความเจริญก้าวหน้าของเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบทในด้านต่าง ๆ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.4

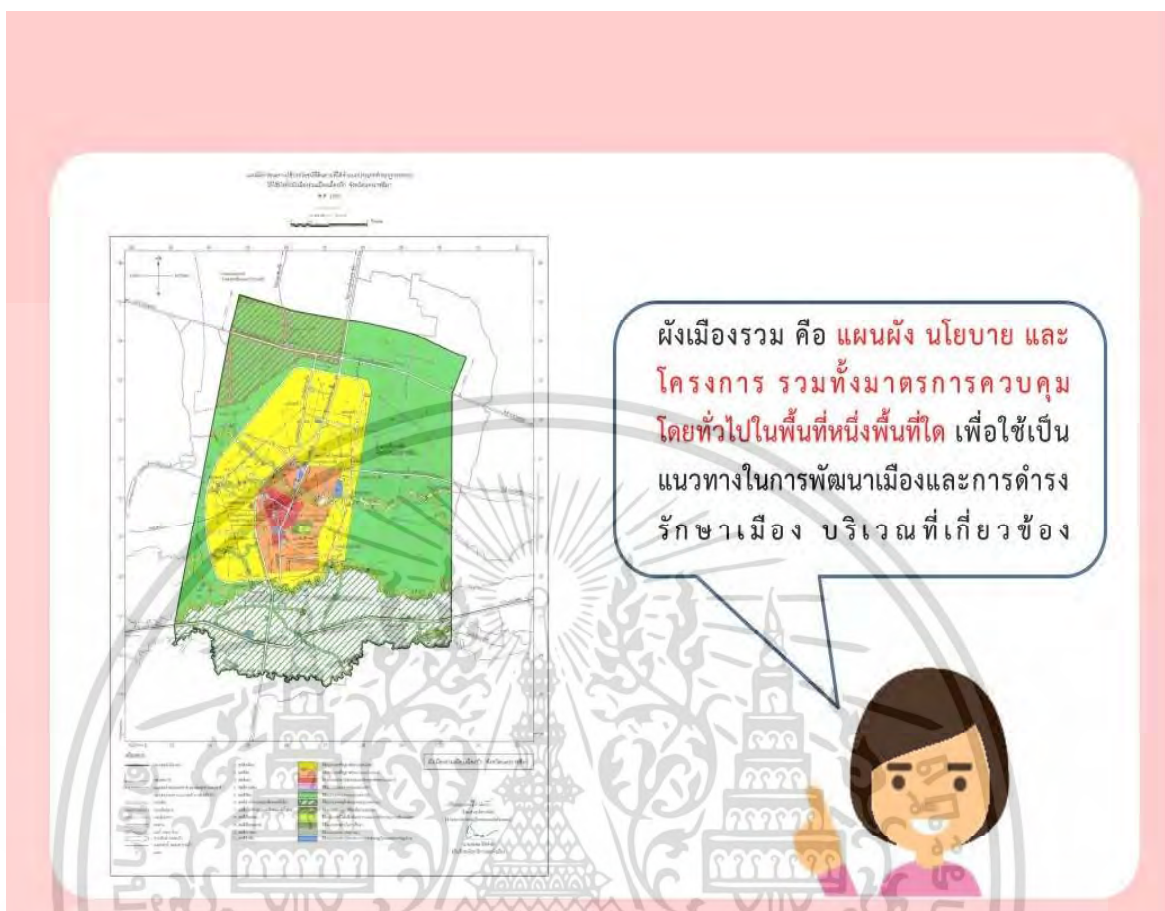
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 มาตรา 4 ในสื่่ออินโพรกราฟิก

สื่่ออินโพรกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ มาตรา 4 "ผังเมืองรวม" หมายความว่า แผนผัง นโยบาย และโครงการ รวมทั้งมาตรการควบคุมโดยทั่วไปในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการบริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 มาตรา 4 ในสื่้ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 6 มาตรา บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายเพื่อกำหนดรูปแบบการวางและจัดทำผังเมืองทุกระดับ พร้อมทั้งบริหารจัดการผังเมือง ให้มีรูปแบบการดำเนินการและการบริหารจัดการที่เหมาะสม สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรวางกรอบและนโยบายด้านการพัฒนาพื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินระดับประเทศระดับภาคระดับจังหวัด ระดับเมือง และระดับชนบท ตลอดจนกระจายอำนาจในการวางและจัดทำผังเมืองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาของพื้นที่ ทั้งนี้ ภายใต้วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ (1) วางและจัดทำผังเมืองในแต่ละระดับให้สอดคล้องกัน (2) วางกรอบและนโยบายการพัฒนาเมืองบริเวณที่เกี่ยวข้องและชนบทอย่างสมดุลและยั่งยืน (3) วางกรอบและนโยบายด้านการพัฒนาและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (4) วางกรอบในการอนุรักษ์และรักษาคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) วางแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและโครงการพัฒนาภายใต้หน้าที่และอำนาจของตนให้สอดคล้องกับผังเมืองแต่ละระดับ (6) แก้ไขปัญหาผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่สอดคล้องกันให้มีการใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการป้องกัน แก้ไข หรือบรรเทาภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.6

ภาพที่ 3.6 มาตรา 6 ในสื่ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 7 ธรรมชาติว่าด้วยการผังเมืองที่คณะกรรมการนโยบายการผังเมือง แห่งชาติ จัดทำตามมาตรา 35 (8) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน รายละเอียดแสดง ในภาพที่ 3.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง
กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

หลักการ 26 ข้อ

ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง คือ หลักการพื้นฐานที่ผู้เกี่ยวข้องกับการผังเมืองพึงปฏิบัติ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

ไฮไลท์: นโยบาย, เป้างาน, เป้าประสงค์

ภาพที่ 3.7 มาตรา 7 ในสื่่ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 2 การวางและจัดทำผังเมือง มาตรา 8 ผังเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

(1) ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ คือ การกำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ แบ่งเป็นสามประเภท ดังนี้

- (ก) ผังนโยบายระดับประเทศ
- (ข) ผังนโยบายระดับภาค
- (ค) ผังนโยบายระดับจังหวัด

(2) ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ การกำหนดกรอบแนวทางและแผนงานการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบทแบ่งเป็นสองประเภท ดังต่อไปนี้

- (ก) ผังเมืองรวม
- (ข) ผังเมืองเฉพาะ

รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 2
การวางและจัดทำผังเมือง

ผังเมืองตามพระราชบัญญัติ มี 2 ระดับ ได้แก่

1 ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่
การกำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศ
ในด้านการใช้พื้นที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ
แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

- 1) ผังนโยบายระดับประเทศ
- 2) ผังนโยบายระดับภาค
- 3) ผังนโยบายระดับจังหวัด

ผังนโยบาย
ระดับประเทศ
ผังนโยบาย
ระดับภาค
ผังนโยบาย
ระดับจังหวัด

ผังเมืองรวม
ผังเมืองเฉพาะ

2 ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
การกำหนดกรอบแนวทางและแผนงานการใช้ประโยชน์ที่ดิน
ในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อการพัฒนาเมืองและดำรงรักษาเมือง
แบ่งได้ 2 ประเภท

- 1) ผังเมืองรวม
- 2) ผังเมืองเฉพาะ

ภาพที่ 3.8 มาตรา 8 ในสื่้ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 3 ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ มีมาตรา ดังนี้ มาตรา 13, มาตรา 14, มาตรา 15, มาตรา 16, มาตรา 17, และมาตรา 18

ส่วนที่ 1 ผังนโยบายระดับประเทศ มาตรา 13 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมืองให้ กรมโยธาธิการและผังเมืองวางและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศเพื่อใช้เป็นกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่การพัฒนาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบท โครงสร้างพื้นฐานหลัก การพัฒนาพื้นที่พิเศษ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการอื่น ๆ ที่จำเป็นเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และประกาศ ในราชกิจจานุเบกษามาตรา 14 ผังนโยบายระดับประเทศ ตามมาตรา 13 ประกอบด้วย (1) วัตถุประสงค์ ในการวางและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ (2) กรอบนโยบาย เป้าหมาย แผนและแผนผังทางด้านกายภาพ เพื่อการพัฒนาหรือการอนุรักษ์ของประเทศ ดังต่อไปนี้ (ก) การใช้ประโยชน์พื้นที่ (ข) การตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน (ค) โครงสร้างพื้นฐานด้านต่าง ๆ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยการจัดการน้ำ การสาธารณสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

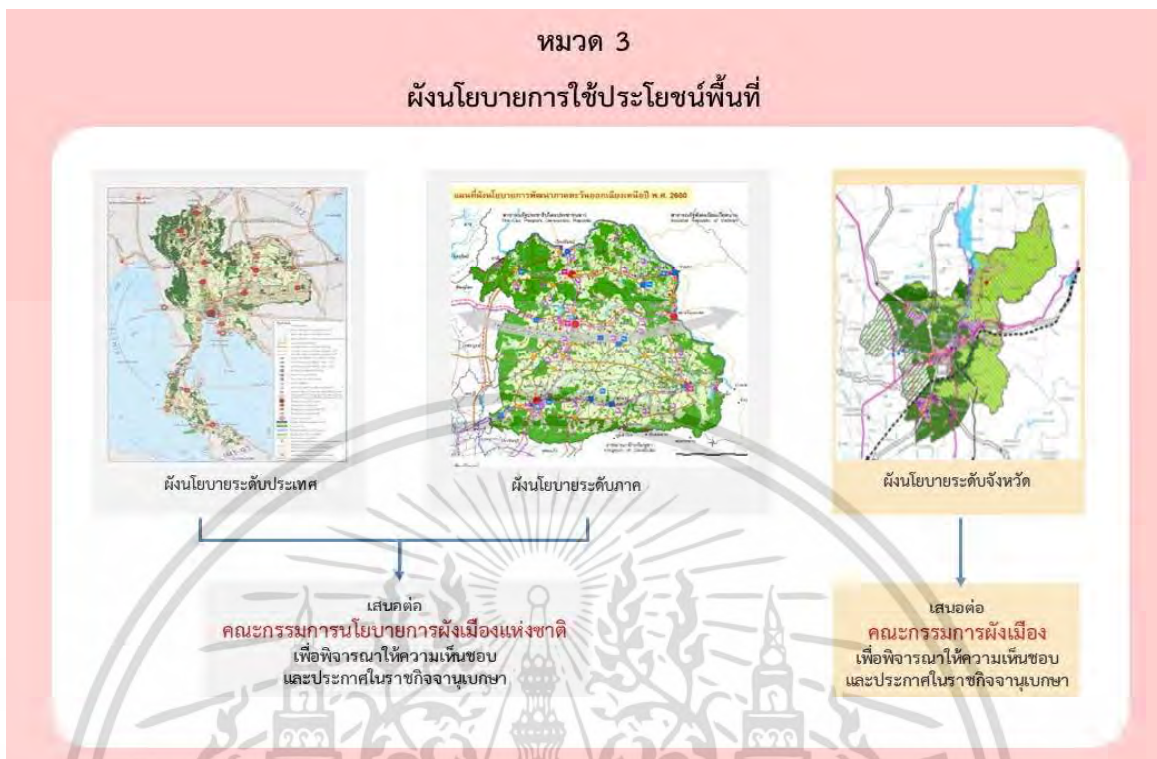
การศึกษา การพลังงาน การท่องเที่ยว การคมนาคมและการขนส่ง รวมทั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ง) พื้นที่พัฒนาพิเศษซึ่งเป็นพื้นที่เพื่อดำเนินการพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล หรือกิจการเฉพาะที่รัฐจัดให้มีขึ้น (จ) ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ (ฉ) ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ท้องถิ่น (ช) การพัฒนาเมืองและชนบท (ซ) การเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค (ฌ) การอื่น ๆ ที่จำเป็น (3) มาตรการและวิธีดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผังนโยบายระดับประเทศ (4) การบริหารและการพัฒนาการผังเมือง วิธีปฏิบัติและความร่วมมือของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

ส่วนที่ 2 ผังนโยบายระดับภาคมาตรา 15 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองวางและจัดทำผังนโยบายระดับภาคเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาพื้นที่ที่มีขอบเขตเกินหนึ่งจังหวัด ในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมืองและชนบท การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ รวมทั้งการบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา 16 ผังนโยบายระดับภาคตามมาตรา 15 ประกอบด้วย (1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังนโยบายระดับภาค (2) แผนที่แสดงเขตผังนโยบายระดับภาค (3) แผนผังที่ทำขึ้นเป็นฉบับเดียวหรือหลายฉบับ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ (ก) แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน (ข) แผนผังแสดงการตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน (ค) แผนผังแสดงระบบการคมนาคมและการขนส่ง (ง) แผนผังแสดงระบบสาธารณสุข สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ ตามโครงสร้าง (จ) แผนผังแสดงเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (ฉ) แผนผังเพื่อการพัฒนาเมือง และชนบท (ช) แผนผังพื้นที่พัฒนาพิเศษ (ซ) แผนผังแสดงแหล่งศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น (ฌ) แผนผังแสดงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ (ญ) แผนผังแสดงผิวน้ำ (ฎ) แผนผังแสดงการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค (ฏ) แผนผังอื่น ๆ ตามความจำเป็น ในกรณีที่ผังนโยบายระดับภาคไม่มีสาระสำคัญประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ฌ) (ญ) หรือ (ฎ) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติโดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลดังกล่าวไว้ในผังนโยบายระดับภาคนั้นด้วย (4) นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของผังนโยบายระดับภาค (5) การบริหารและการพัฒนาการผังเมือง วิธีปฏิบัติ และความร่วมมือของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องรวมทั้งกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

ส่วนที่ 3 ผังนโยบายระดับจังหวัด มาตรา 17 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมืองให้กรมโยธาธิการและผังเมืองวางและจัดทำผังนโยบายระดับจังหวัดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาพื้นที่ระดับจังหวัดพื้นฐานในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมืองและชนบท การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ รวมทั้งการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอต่อคณะกรรมการผังเมืองเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา 18 ผังนโยบายระดับจังหวัดตามมาตรา 17 ประกอบด้วย (1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำ ผังนโยบายระดับจังหวัด (2) แผนที่แสดงเขตผังนโยบายระดับจังหวัด (3) แผนผังที่สร้างขึ้นเป็นฉบับเดียว หรือหลายฉบับ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ (ก) แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน (ข) แผนผังแสดง การตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน (ค) แผนผังแสดงเขตส่งเสริมการพัฒนาเมือง (ง) แผนผังแสดงโครงการ การคมนาคมและการขนส่ง โดยแสดงการเชื่อมต่อโครงข่ายการคมนาคมและการขนส่งไว้ด้วย (จ) แผนผัง แสดงระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะตามโครงสร้างพื้นฐาน (ฉ) แผนผังแสดง สภาพของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ (ช) แผนผังแสดงผังน้ำ(ซ) แผนผังแสดงเขต การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (ฌ) แผนผังแสดงเขตการพัฒนาอุตสาหกรรม (ญ) แผนผังแสดงเขตการพัฒนา เกษตรกรรม (ฎ) แผนผังพื้นที่พัฒนาพิเศษ (ฏ) แผนผังแสดงเขตการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ท้องถิ่น และสภาพแวดล้อมในพื้นที่ระดับจังหวัด (ฐ) แผนผังอื่น ๆ ตามความจำเป็น ในกรณีที่ผังนโยบาย ระดับจังหวัดไม่มีสาระสำคัญประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) (ฌ) (ญ) (ฎ) หรือ (ฏ) จะต้อง ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผังเมืองโดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลดังกล่าวไว้ใน ผังนโยบายระดับจังหวัดนั้นด้วย (4) รายการประกอบแผนผังตามความจำเป็น (5) นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของผังนโยบายระดับจังหวัด (6) การบริหารและพัฒนาการ ผังเมือง วิธีปฏิบัติ และความร่วมมือของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรอบระยะเวลาในการ ดำเนินการ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.9 และภาพที่ 3.10

ภาพที่ 3.9 มาตรา 13 - มาตรา 18 ในสื่้ออินโฟกราฟิก

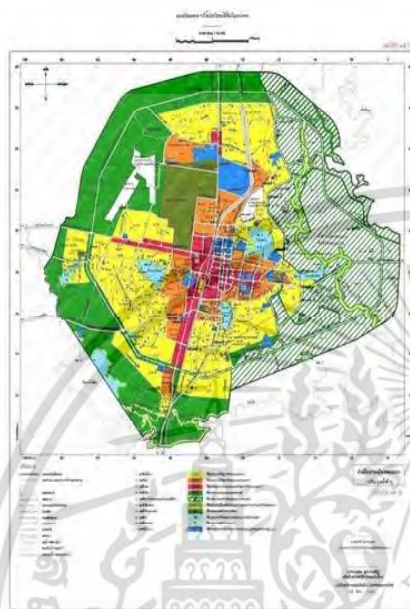
ภาพที่ 3.10 มาตรา 13 - มาตรา 18 ในสื่้ออินโฟกราฟิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 4 ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน มีมาตรา ดังนี้ มาตรา 19 ถึง มาตรา 70 เนื่องจากในหมวดนี้มีจำนวนหลายมาตรา ผู้วิจัยจึงนำประเด็นหลักในแต่ละมาตรามาใส่ในอินโฟกราฟิก คือ มาตรา 22 ผังเมืองรวมประกอบด้วย (1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวม (2) แผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมโดยแสดงข้อมูลภูมิประเทศ ระดับชั้นความสูง และพิภคภูมิศาสตร์ (3) แผนที่ทำขึ้นเป็นฉบับเดียวหรือหลายฉบับ โดยใช้มาตราส่วนตามความเหมาะสมที่มี ความละเอียดเพียงพอให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจได้ง่าย สามารถเชื่อมโยงกับ แผนที่ดิจิทัลที่เป็นมาตรฐานสากล ตามเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ (ก) แผนที่กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท (ข) แผนที่แสดงที่โล่ง (ค) แผนที่แสดงโครงการการคมนาคมและการขนส่ง โดยแสดงการเชื่อมต่อโครงข่ายการคมนาคมและการขนส่งไว้ด้วย (ง) แผนที่แสดงโครงการกิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ(จ) แผนที่แสดงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ฉ) แผนที่แสดงผิวน้ำ (ช) แผนที่อื่น ๆ ที่จำเป็น ในกรณีที่ผังเมืองรวมไม่มีสาระสำคัญประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลดังกล่าวไว้ในผังเมืองรวมนั้นด้วย (4) รายการประกอบแผนผัง (5) ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ให้ปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของผังเมืองรวมและแผนผังตาม (3) ทุกประการ ดังต่อไปนี้ (ก) ประเภทและขนาดกิจการ (ข) ประเภท ชนิด ขนาด ความสูง และลักษณะของอาคาร (ค) อัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นของอาคารทุกหลังต่อพื้นที่แปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร (ง) อัตราส่วนพื้นที่อาคารปกคลุมดินต่อพื้นที่แปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร หรืออัตราส่วน พื้นที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมดินของแปลงที่ดินที่อาคารตั้งอยู่ต่อพื้นที่ใช้สอยรวมของอาคาร (จ) ระยะถอยร่นจากแนวธรรมชาติ ถนน แนวเขตที่ดิน อาคาร แหล่งทรัพยากรน้ำสาธารณะ และสถานที่อื่น ๆ ที่จำเป็น รวมทั้งพื้นที่แนวกันชนด้วย (ฉ) ขนาดของแปลงที่ดินที่จะอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร (ช) ข้อกำหนดอื่นที่จำเป็นโดยรัฐมนตรีประกาศกำหนดตามคำแนะนำของคณะกรรมการผังเมือง ในกรณีที่ผังเมืองรวมไม่มีข้อกำหนดประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) หรือ (ช) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลดังกล่าวไว้ในผังเมืองรวมนั้นด้วย (6) นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองรวม ซึ่งอาจเป็นแนวทางในการปรับอัตราส่วนพื้นที่อาคารตาม (5) (ค) แนวทางในการใช้มาตรการด้านการเงินการคลัง หรือแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาหรือเพื่อเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.11

หมวดที่ 4

ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ผังเมืองรวม

ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ

- 1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวม
- 2) แผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมโดยแสดงข้อมูลภูมิประเทศ ระดับชั้นความสูงและหลักภูมิศาสตร์
- 3) แผนที่ทำชั้นฉบับเดียวหรือหลายฉบับ และฉบับโดยใช้มาตราส่วนตามความเหมาะสมให้ประชาชนเข้าใจได้ง่าย
- 4) รายการประกอบแผนผัง
- 5) ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
- 6) นโยบาย มาตรการ และวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองรวม

ใช้บังคับโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น

ภาพที่ 3.11 มาตรา 22 ในสื่อบนโปกราฟิก

สื่อบนโปกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 4 ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน มาตรา 23 ในการวางและจัดทำผังเมืองรวม ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกรมโยธาธิการและผังเมือง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันได้ ในกรณีที่เป็นการวางและจัดทำผังเมืองรวม ที่มีขอบเขตครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์กรบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือกรมโยธาธิการและผังเมืองกับองค์กรบริหารส่วนจังหวัดร่วมกันได้ ในกรณีที่เป็นการวางและจัดทำผังเมืองรวมที่มีขอบเขตครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของจังหวัด โดยรวมเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ในจังหวัดเดียวกันหรือหลายจังหวัด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่อยู่ในเขตที่จะวางและจัดทำผังเมืองรวมร่วมกันหรือกรมโยธาธิการและผังเมือง และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่อยู่ในเขตที่จะวางและจัดทำผังเมืองรวมร่วมกันก็ได้ ทั้งนี้ วิธีการดำเนินการ และวิธีกำหนดค่าใช้จ่ายซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะต้องจ่ายตามสัดส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของตนให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการผังเมือง ในกรณีที่กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะวางหรือจัดทำผังเมืองรวม ให้แจ้งอีกฝ่ายทราบก่อนวางและจัดทำในกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วยกับการจะวางและจัดทำผังเมืองรวมและไม่อาจตกลงกันได้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้ชี้ขาดตามคำแนะนำของคณะกรรมการผังเมือง เมื่อเป็นที่ยุติแล้ว ให้ผู้วางและจัดทำผังเมืองรวมดำเนินการให้เป็นไปตามคำชี้ขาดนั้น และให้นำความคิดเห็นของอีกฝ่ายมาประกอบในการพิจารณาดำเนินการด้วย รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.12

ภาพที่ 3.12 มาตรา 23 ในสื่ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 4 ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน มาตรา 34 ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี จัดทำรายงานการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมการใช้บังคับผังเมืองรวมตามระยะเวลาที่คณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัดกำหนดแล้วแต่กรณี แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่คณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัดพิจารณารายงานการประเมินผลครั้งที่ผ่านมาเสร็จสิ้น แล้วเสนอคณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัดพิจารณา หากคณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัดเห็นว่าสภาพการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญทำให้ผังเมืองรายนั้นไม่เหมาะสมที่จะรองรับการพัฒนาเมืองหรือการดำรงรักษาเมืองต่อไปหรือจำเป็น ต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเมืองทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการปรับปรุงโดยการวางและจัดทำผังเมืองรวมขึ้นใหม่ ให้เหมาะสมได้ การจัดทำรายงานการประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนด ซึ่งต้องมีการแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏทั้งในเรื่องการเปลี่ยนแปลง การใช้ประโยชน์ที่ดิน ความหนาแน่นของประชากรนโยบายหรือโครงการของรัฐบาล สภาพเศรษฐกิจและสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การคมนาคมและการขนส่ง การป้องกันการเกิดภัยพิบัติ และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผังเมือง โดยให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนประกอบด้วย รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.13

ภาพที่ 3.13 มาตรา 34 ในสื่้ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 4 ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน มาตรา 35 การแก้ไขผังเมืองรวมเฉพาะบริเวณหรือเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ให้กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี เสนอคณะกรรมการผังเมืองหรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัดพิจารณา กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแก้ไข ให้นำความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคมและการขนส่ง โดยแสดงการเชื่อมต่อโครงข่ายการคมนาคมและการขนส่งไว้ด้วย พร้อมทั้งรายละเอียดแสดงแนวและขนาดทางสาธารณะ (ค) แผนผังแสดงรายละเอียดของกิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ ตามโครงสร้างพื้นฐาน (ง) แผนผังแสดงที่โล่ง (จ) แผนผังแสดง การกำหนดระดับพื้นดิน (ฉ) แผนผังแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานที่หรือวัตถุที่มีประโยชน์หรือคุณค่า ในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม และประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี ที่จะพึงส่งเสริมดำรงรักษาหรือบูรณะ (ช) แผนผังแสดงบริเวณที่มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือภูมิประเทศที่งดงามหรือมีคุณค่า ในทางธรรมชาติ รวมทั้งต้นไม้เดี่ยวหรือต้นไม้หมู่ที่จะพึงส่งเสริมหรือบำรุงรักษา (ซ) แผนผังแสดงพื้นที่ สีเขียวและพื้นที่อนุรักษ์ในกรณีที่ผังเมืองเฉพาะไม่มีสาระสำคัญประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) หรือ (ซ) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผังเมือง โดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผล ดังกล่าวไว้ในผังเมืองเฉพาะนั้นด้วย (4) รายการและคำอธิบายประกอบแผนผังตาม (3) รวมทั้งประเภท และชนิดของอาคารที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ก่อสร้าง (5) ข้อกำหนดที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ให้ปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองเฉพาะ ดังต่อไปนี้ (ก) แนวเขตของทางและขนาดของที่ดิน ของเอกชนเพื่อใช้เป็นที่อยู่กรรม (ข) ประเภท ชนิด ลักษณะ ขนาด ความสูง และจำนวนของอาคารที่จะ อนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ก่อสร้าง (ค) ประเภทและขนาดของกิจการที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ ดำเนินการ (ง) ประเภท ชนิด ขนาด จำนวนและลักษณะของอาคารที่ขำรดทรุดโทรม หรืออยู่ในสภาพอัน เป็นที่น่ารังเกียจหรือน่าจะเป็นอันตรายแก่ผู้อาศัยหรือสัญจรไปมาซึ่งจะถูกสั่งให้รื้อหรือเคลื่อนย้าย ตามคำสั่งของคณะกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 57 (จ) การใช้ประโยชน์ของอาคาร ที่อนุญาตให้ก่อสร้างขึ้นใหม่ หรืออนุญาตให้เปลี่ยนแปลงอันผิดไปจากการใช้ประโยชน์ตามที่ได้ขอไว้ เมื่อขออนุญาตก่อสร้าง ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น(ฉ) ขนาดและแปลงที่ดินที่จะอนุญาต ให้เป็นที่ก่อสร้างอาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในผังเมืองเฉพาะ รวมทั้งบริเวณของที่ดิน ที่กำหนดให้เป็นที่โล่งเพื่อประโยชน์ตามที่ระบุไว้ (ซ) การส่งเสริมดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่หรือวัตถุ ที่มีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี (ช) การดำรงรักษาที่โล่ง (ฅ) การส่งเสริมหรือบำรุงรักษาด้านไม้เดี่ยวหรือต้นไม้หมู่ (ญ) การตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร (ฎ) การอื่นที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองเฉพาะในกรณีที่ผังเมืองเฉพาะไม่มี ข้อกำหนดประการใดตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ฅ) (ญ) หรือ (ฎ) จะต้องได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการผังเมือง โดยมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลดังกล่าวไว้ในผังเมืองเฉพาะนั้นด้วย (6) รายละเอียดที่ดินของเอกชน เพื่อใช้เป็นที่อยู่กรรมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามผังเมืองเฉพาะ (7) รายละเอียดและแผนที่ระบุที่ดิน หรือสิ่งหาปริมาณทรัพย์อย่างอื่นซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือสิ่งกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ดูแลรักษา ซึ่งจะนำมาใช้เพื่อประโยชน์แก่การผังเมือง (4) แผนที่ แผนผัง หรือ รายละเอียดอื่น ๆ ตามความจำเป็น ในกรณีที่จะมีการวาง และจัดทำผังเมืองเฉพาะในพื้นที่ใด ถ้าพื้นที่นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่มีการวางและจัดทำผังเมืองรวมหรือมีการวางและจัดทำผังเมืองรวมแต่ไม่ได้มีการกำหนดสาระสำคัญตามมาตรา 22 (5) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ไว้ด้วยก็ได้พระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา 39 อาจกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดรายละเอียดแห่งข้อกำหนดตาม (5) รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามผังเมืองเฉพาะด้วยก็ได้ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.15

หมวดที่ 4
ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ผังเมืองเฉพาะ

ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ

1. วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะ
2. แผนที่แสดงเขตของผังเมืองเฉพาะ
3. แผนผังที่ทำขึ้นฉบับเดียวหรือหลายฉบับ
4. รายการและคำอธิบายประกอบแผนผัง
5. ข้อกำหนดที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ให้ปฏิบัติเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองเฉพาะ
6. รายละเอียดที่ดินของเอกชน
7. รายละเอียดและแผนที่ระบุที่ดินหรือสิ่งหรือทรัพย์สินอื่นซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
8. แผนที่ แผนผัง หรือรายละเอียดอื่นๆ ตามความจำเป็น

ใช้บังคับด้วยพระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกา

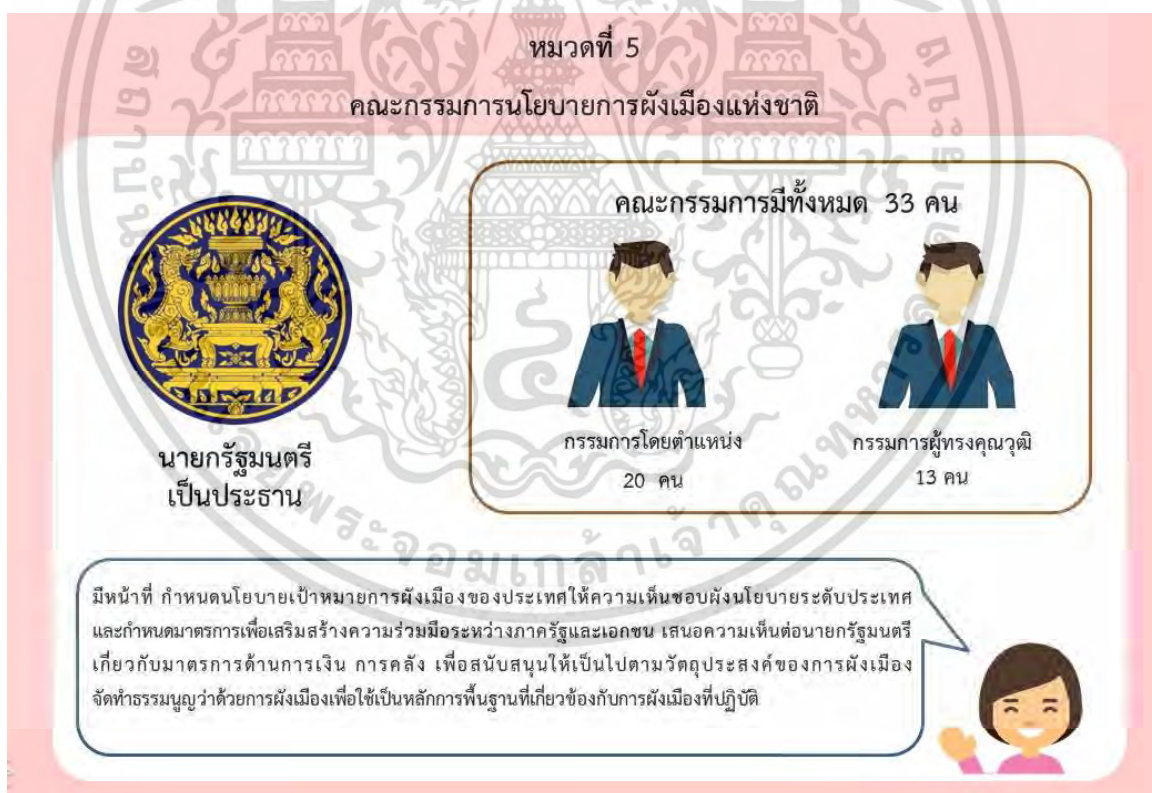

ภาพที่ 3.15 มาตรา 40 ในสื่ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 5 คณะกรรมการนโยบายการผังเมือง มาตรา 71 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ" (1) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ประกอบด้วย (2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ (3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ประธานสภาหอการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่งประเทศไทย ประชานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประชานสภาเกษตรกรแห่งชาติ นายกสสมาคม
องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายก
สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย (4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก
ผู้มีความรู้ความสามารถทางการผังเมือง เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือสาขาวิชาการ
ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวนไม่เกินสิบสามคน ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นกรรมการ และเลขาธิการ
และอธิบดีเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการในกรณีที่ประธานกรรมการเห็นว่าการพิจารณาตามหน้าที่
และอำนาจของคณะกรรมการ นโยบายการผังเมืองแห่งชาติตามที่กำหนดในมาตรา 75 ในครั้งใดเกี่ยวข้องกับ
กับเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่หรือความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่นที่ไม่ได้เป็นกรรมการ
โดยตำแหน่งตาม (3) แล้ว ให้ประธานกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่มีหน้าที่หรือความรับผิดชอบ
ในเรื่องนั้นเข้าร่วมเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย ในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ
ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการทุกคนการแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (4) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.16

ภาพที่ 3.16 มาตรา 71 ในสื่ออินโฟกราฟิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 6 คณะกรรมการผังเมือง มีมาตรา ดังนี้ มาตรา 80 ถึง มาตรา 84 เนื่องจากในหมวดนี้มีจำนวนหลายมาตรา ผู้วิจัยจึงนำประเด็นหลักในแต่ละมาตรามาใส่ในอินโฟกราฟิก ดังนี้ มาตรา 80 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการผังเมือง" ประกอบด้วย (1) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ (2) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการผังเมือง สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี และเกษตรกรรม จำนวนด้านละหนึ่งคน (4) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาวิศวกร ผู้แทนสภาสถาปนิก ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (5) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนสถาบันหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งต้องมาจากภาคประชาสังคมอย่างน้อยหนึ่งคนให้อิทธิ เป็นกรรมการและเลขานุการหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.17

ภาพที่ 3.17 มาตรา 80 ในสื่อบินโฟกราฟิค

สื่อบินโฟกราฟิคนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 7 คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด มีมาตรา ดังนี้ มาตรา 85 ถึง มาตรา 89 เนื่องจากในหมวดนี้มีจำนวนหลายมาตรา ผู้วิจัยจึงนำประเด็นหลักในแต่ละมาตรามาใส่ในอินโฟกราฟิค ดังนี้ มาตรา 85 ให้มีคณะกรรมการผังเมืองจังหวัด ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมธนารักษ์ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนการเคหะแห่งชาติ ผู้แทนกองบังคับการตำรวจจราจร ผู้แทนสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองจำนวนไม่เกินสี่คน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการผังเมืองหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผังเมืองจำนวนไม่เกินสี่คน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะกรรมการผังเมืองแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้ผู้บัญชาการสำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.18 มาตรา 85 ในสื่ออินโฟกราฟิก

2) ในเขตจังหวัดอื่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ธารักษ์พื้นที่ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ปฏิรูปที่ดินจังหวัด พลังงานจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ผู้อำนวยการโครงการชลประทานในเขตพื้นที่ ผู้อำนวยการสำนักทางหลวงในเขตพื้นที่ ผู้อำนวยการสำนักทางหลวงชนบท ในเขตพื้นที่ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติจังหวัด ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาค ผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัด ผู้แทนสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ผู้แทนสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ผู้แทนหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในเขตพื้นที่ ผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการผังเมืองแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญทางการผังเมืองหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง กับการผังเมืองจำนวนไม่เกินสิบคนเป็นกรรมการ และให้โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ ในกรณีที่เป็น การวางและจัดทำ แก้วไข หรืออนุมัติผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ ในเขตพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางทหาร ให้ผู้แทนกระทรวงกลาโหมเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยในกรณีจังหวัดใดไม่มีตำแหน่ง ในหน่วยงานตามที่กำหนด (2) ให้ถือว่าคณะกรรมการผังเมืองจังหวัดประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในจังหวัดใดที่ไม่มีผู้แทนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาคปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ดังกล่าว ให้ผู้แทนการไฟฟ้านครหลวงหรือผู้แทนการประปานครหลวงซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่แล้วแต่กรณีเป็นกรรมการแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการซึ่งเป็นบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองตามวรรคหนึ่ง จะเป็นกรรมการในคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ หรือกรรมการในคณะกรรมการผังเมือง หรืออนุกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าวในขณะเดียวกันมิได้ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.19

ภาพที่ 3.19 มาตรา 85 ในสื่ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 8 อุตสาหกรรม มีมาตรา ดังนี้ มาตรา 90 ถึง มาตรา 96 เนื่องจากในหมวดนี้มีจำนวนหลายมาตรา ผู้วิจัยจึงนำประเด็นหลักในแต่ละมาตรามาใส่ในอินโฟกราฟิก ดังนี้ มาตรา 90, มาตรา 91, และมาตรา 95 รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 8

อุทธรณ์

กรณี ที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์อาจอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน
หลังจากได้รับคำสั่งหรือหนังสือแจ้ง

คณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน
ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณา
ในการวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์อาจอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับคำสั่ง
หรือหนังสือแจ้ง

ภาพที่ 3.20 มาตรา 90, มาตรา 91, และมาตรา 95 ในสื่อบริการอิเล็กทรอนิกส์

สื่อบริการอิเล็กทรอนิกส์นำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ หมวด 9 หน้าที่และอำนาจของผู้ปฏิบัติงาน มีมาตรา ดังนี้ มาตรา 97 ถึง มาตรา 101 เนื่องจากในหมวดนี้มีจำนวนหลายมาตรา ผู้วิจัยจึงนำประเด็นหลักในแต่ละมาตรามาใส่ในสื่อบริการอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้ มาตรา 97, และมาตรา 99 รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 9

หน้าที่และอำนาจของผู้ปฏิบัติงาน

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดิน
ในเขตที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อการวางและจัดทำผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะให้
เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการให้เจ้าของที่ดินระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน หรือแก้ไขปรับปรุง
หรือปฏิบัติให้ถูกต้อง
การปฏิบัติงานตามหน้าที่ เจ้าหน้าที่งานท้องถิ่น เจ้าพนักงานการผัง เจ้าหน้าที่ดำเนินการ
และกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ออกหนังสือเรียกบุคคล
ที่เกี่ยวข้องเข้ามาชี้แจง

เจ้าของที่ดินถ้าไม่เห็นด้วย
มีสิทธิอุทธรณ์ได้

ในกรณีทำการสำรวจให้แจ้งหนังสือ
ให้เจ้าของที่ดินทราบล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่า 7 วันก่อนกระทำ

ภาพที่ 3.21 มาตรา 97, และมาตรา 99 ในสื่ออินโฟกราฟิก

สื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอเนื้อหาที่มีความสำคัญในการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง
พ.ศ. 2562 คือ หมวด 10 บทกำหนดโทษ มีมาตรา ดังนี้ มาตรา 102 ถึง มาตรา 105 เนื่องจากในหมวดนี้
มีจำนวนหลายมาตรา ผู้วิจัยจึงนำประเด็นหลักในแต่ละมาตรามาใส่ในอินโฟกราฟิก ดังนี้ มาตรา 102,
มาตรา 104, และ มาตรา 105 รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 10
บทกำหนดโทษ

- กรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลการกระทำผิดนั้นเกิดจากการสื่อสารหรือการกระทำของกรรมการหรือบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินงานหรือทำการละเว้นไม่สั่งการ **ต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ**

- กรณีฝ่าฝืนคำสั่งให้รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคารหรือฝ่าฝืนคำสั่งให้ตัดแปลงอาคารต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือ และต้องระวางโทษอีกวันละไม่เกินสามหมื่นตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ภาพที่ 3.22 มาตรา 102, มาตรา 104, และ มาตรา 105 ในสื่ออินโฟกราฟิก

3) วิธีการหาคุณภาพของสื่ออินโฟกราฟิกมีดังนี้

(1) นำอินโฟกราฟิก ที่สร้างขึ้นไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการผังเมือง จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา เกณฑ์การวัดและประเมินผล มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อตรวจสอบความ เทียงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ (IOC : Index of Item Objective Congruence) ซึ่งเป็นสูตรของโลวินลลี และแฮมเบลตัน (Rowinelli & Hambleton, 1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

+1 แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องจุดประสงค์

0 ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องจุดประสงค์

-1 แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องจุดประสงค์

จากนั้นนำผลการประเมินมาคำนวณ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์พิจารณา คือ แบบประเมินคุณภาพ ต้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ให้ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า ด้านเนื้อหาอินโฟกราฟิก มีค่าเท่ากับ 1 และด้านการออกแบบอินโฟกราฟิกมีค่าเท่ากับ 1 สามารถนำมาเป็นข้อคำถามในแบบประเมินคุณภาพได้ โดยมีเนื้อหาส่วนของแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาในแบบทดสอบ ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการตรวจสอบและพิจารณาแบบสอบถามดังกล่าวแล้ว เห็นควรนำมาทำแบบทดสอบเพื่อมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วควรนำมาทำแบบทดสอบเพียง 15 ข้อ เพื่อความเหมาะสมของแบบสอบถามการทำวิจัยครั้งนี้

(2) นำสื่ออินโฟกราฟิกได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้ว พิมพ์เป็นฉบับเพื่อทำการแจกกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนต่อไป

3.3.3 กำหนดสร้างแบบสอบถาม และแบบทดสอบ

1) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ (One Group Pretest - Posttest Design) (ภวัตส์ ,2012: 49 อ้างถึงใน (ภัทธา นิคมานนท์ 2539 : 152) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

E หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง
 T1 หมายถึง ทดสอบก่อน (Pre-test)
 X หมายถึง การสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
 T2 หมายถึง การทดสอบหลังการรับรู้จากสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

2) แบบทดสอบการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา คือ โดยการใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบ (One-Group Pretest-Posttest Design) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ทำแบบทดสอบก่อนการรู้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นปรนัย จำนวน 15 ข้อ

2) ดูสื่ออินโฟกราฟิกพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เสร็จเรียบร้อยแล้ว

3) ทำแบบทดสอบหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนดูสื่ออินโฟกราฟิก

ในการนี้ จะนำแบบสอบถามและแบบทดสอบรวมทั้งสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ลงใน Google Forms และทำการส่งลิงก์ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.23

รบกวนตอบแบบสอบถามเพื่องานวิจัย

“แนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒”

“ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับข้อมูลในครั้งนี้”

ภาพที่ 3.23 คิวอาร์โค้ดแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพบางส่วนในการตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3.24, ภาพที่ 3.25 และภาพที่ 3.26

ภาพที่ 3.24 การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.25 การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.26 การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่างคือเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด แบบสอบถามประกอบด้วยคำถาม 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่สังกัด ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 คำถามส่วนนี้ เป็นตอบแบบสอบถามโดยเลือกข้อมูลที่ตรงกับความจริงของท่านมากที่สุดโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง

ตอนที่ 3 แบบทดสอบ (One-Group Pretest-Posttest Design) การรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อความเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจน ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ในคำตอบ จำนวน 15 ข้อ มีสาระครอบคลุมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 4 การประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการรับรู้ ตลอดจนความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

3.5 ตัวแปรในการศึกษา

3.5.1 ตัวแปรต้น

- 1) ลักษณะประชากร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่สังกัด ประสบการณ์การทำงาน
- 2) พฤติกรรมการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 3) การรับรู้และเข้าใจของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด ต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยผ่านโปรแกรมอินโฟกราฟิก

3.5.2 ตัวแปรตาม

- 1) การรับรู้ต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้แก่ การรับรู้ด้านเนื้อหาของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 2) ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ได้เข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 อย่างถูกต้องและชัดเจน
- 3) แนวทางการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

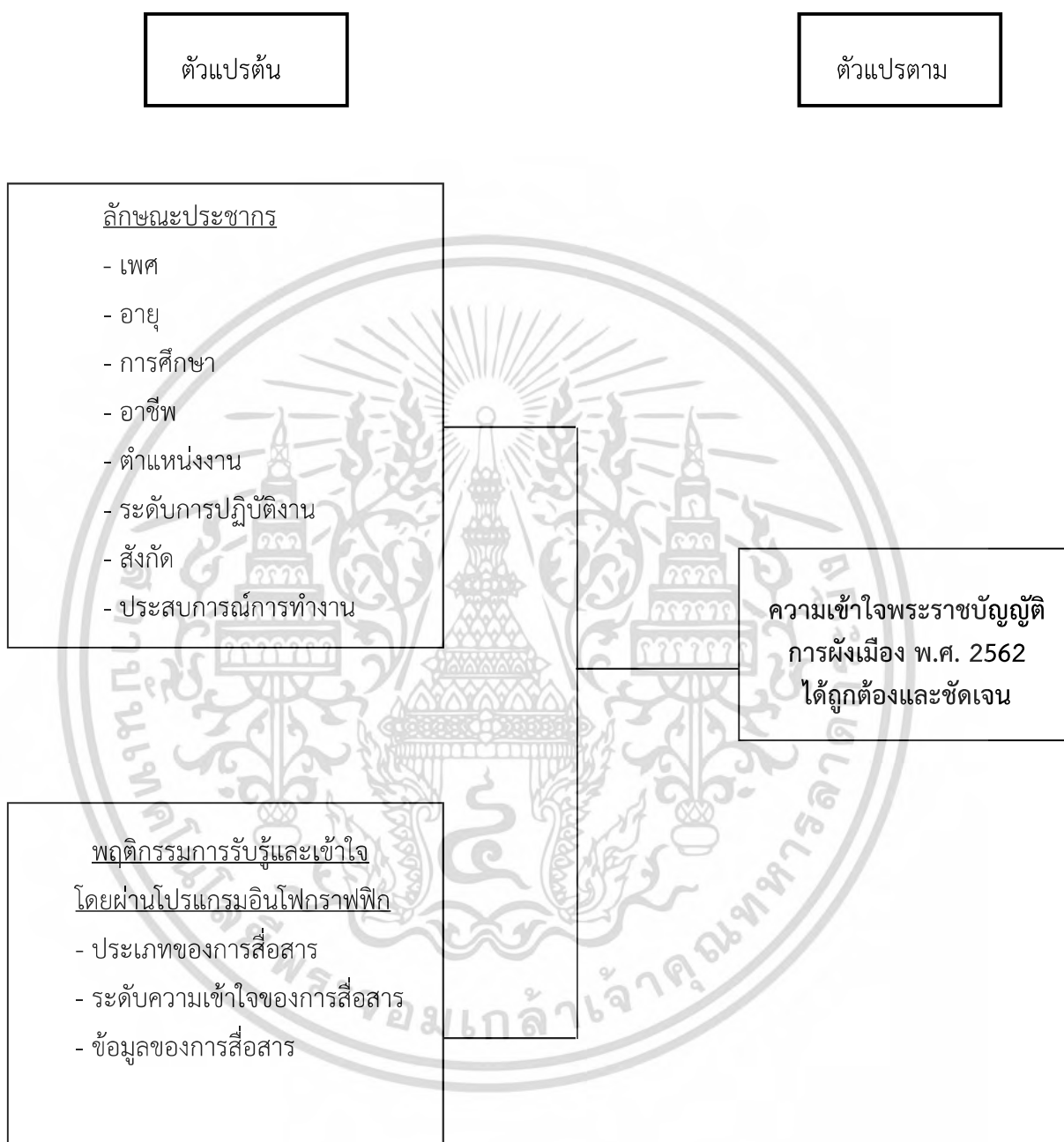
การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวและตัวแปรตาม

ภาพที่ 3.27 การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวและตัวแปรตาม (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

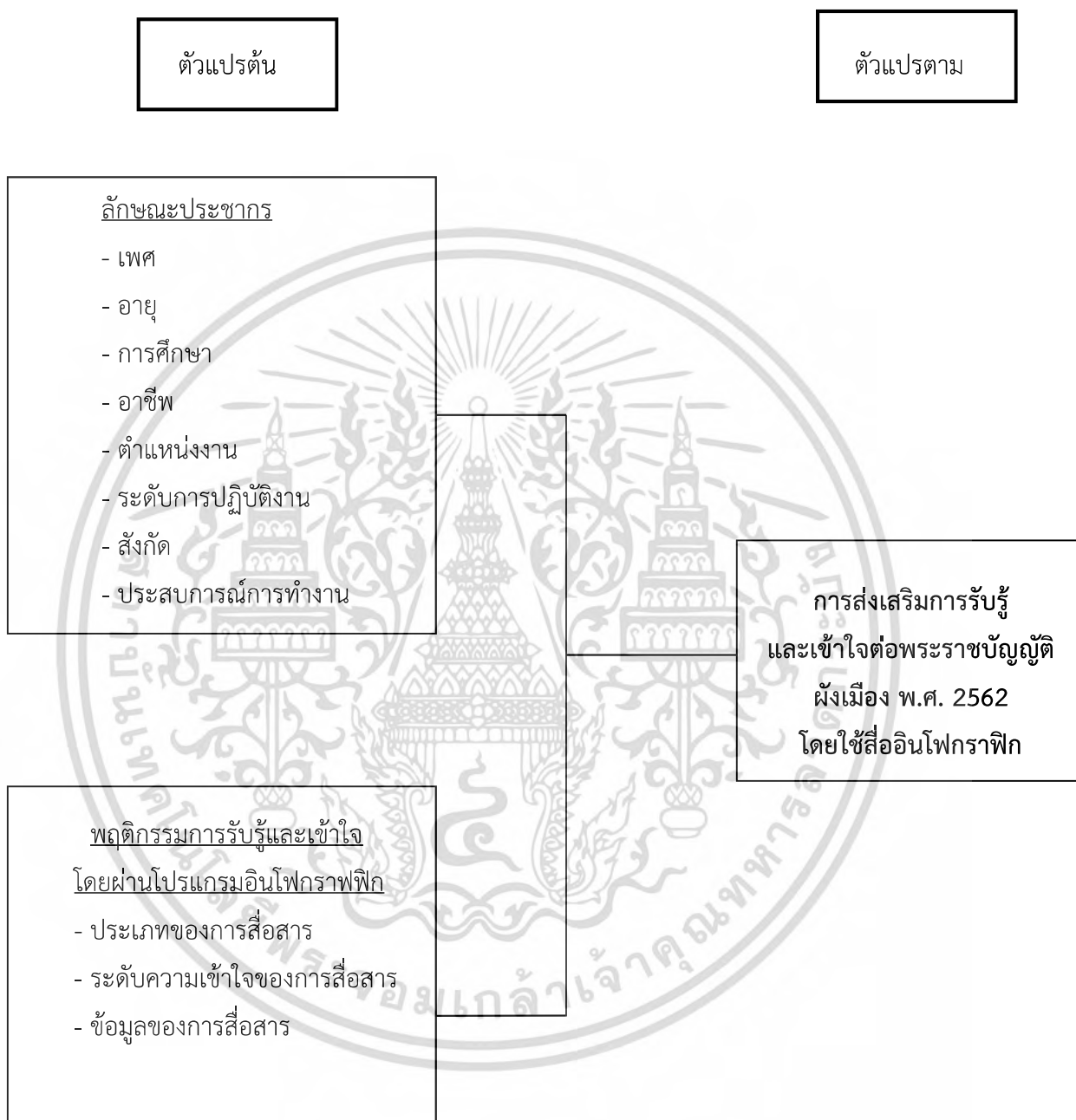
การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวและตัวแปรตาม

ภาพที่ 3.28 การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวและตัวแปรตาม (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ภาพที่ 3.29 การเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 นิยามปฏิบัติการ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและรับการวัด โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและระดับการวัด

ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ระดับการวัด
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว		
เพศ	1) ชาย 2) หญิง	นามบัญญัติ (Nominal)
อายุ	1) 21 – 30 ปี 2) 31 – 40 ปี 3) 41 – 50 ปี 4) 51 – 60 ปี	อันตรภาคชั้น (Interval)
ระดับการศึกษา	1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี 3) ปริญญาโท 4) ปริญญาเอก 5) อื่นๆ	นามบัญญัติ (Nominal)
อาชีพ	1) ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/ พนักงานรัฐ/รัฐวิสาหกิจ 2) ค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว 3) พนักงานบริษัทเอกชน 4) อื่นๆ	นามบัญญัติ (Nominal)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ระดับการวัด
ประสบการณ์การทำงาน	1) น้อยกว่า 5 ปี 2) 5 – 9 ปี 3) 10 – 15 ปี 4) 16 – 20 ปี 5) 21 ปีขึ้นไป	อันตรภาคชั้น (Interval)
ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้การประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562		
ท่านรับรู้การประกาศใช้บังคับ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 (ฉบับใหม่) จากสื่อประเภทใด	1) ผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการ และผังเมือง 2) ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์ 3) ผ่านช่องทาง youtube 4) ผ่านรายการทีวี 5) การประชาสัมพันธ์จาก เจ้าหน้าที่ของรัฐ 6) อื่นๆ	นามบัญญัติ (Nominal)
ท่านมีความคิดเห็นการสื่อสาร พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ผ่านสื่อดังกล่าวอย่างไร	1) เป็นสื่อที่สามารถทำให้รับรู้ ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว 2) เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่าย 3) เป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก 4) เป็นสื่อที่มีความทันสมัย 5) อื่น ๆ	นามบัญญัติ (Nominal)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ระดับการวัด
ท่านรับข้อมูลด้านใดมากที่สุด	1) ประเภทของผัง 2) ผู้มีอำนาจวางและจัดทำผัง 3) กระบวนการรับฟังข้อคิดเห็น และการมีส่วนร่วมขอประชาชน 4) บทกำหนดโทษ 5) อื่น ๆ	นามบัญญัติ (Nominal)
ส่วนที่ 3 แบบทดสอบ (One Group Pretest - Posttest Design) การรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อความเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจน		
แบบทดสอบ (One Group Pretest - Posttest Design) การรับรู้และเข้าใจการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อความเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจน	ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมาย X ในคำตอบจำนวน 15 ข้อ มีสาระครอบคลุมการรับรู้เข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 (ฉบับใหม่)	อันตรภาคชั้น (Interval)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ระดับการวัด
ส่วนที่ 4 การประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562		
การประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562	<ol style="list-style-type: none"> 1) อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม 2) เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ 3) อินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจง่าย 4) อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ 5) การออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจโดดเด่น 6) ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม 7) สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม 8) สีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม 9) การจัดวางตัวอักษรที่ใช้ง่ายต่อความเข้าใจ 10) อื่น ๆ 	<p>อันตรภาคชั้น (Interval)</p>
ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการรับรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562		
ข้อเสนอแนะแนวทางในการรับรู้ตลอดจนความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562	<ol style="list-style-type: none"> 1) ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 2) ด้านพัฒนากฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวข้อง 3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ 	<p>อันตรภาคชั้น (Interval)</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้ออกมาแล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แล้วนำผลการคำนวณทางสถิติที่ได้มาเขียนวิเคราะห์เพื่อนำเสนอผลการวิจัย โดยการวิจัยนี้จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.7.1 วิเคราะห์ข้อมูลประชากร แจกแจงความถี่ (frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2 วิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แสดงจำนวน และร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

3.7.3 วิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังของผู้ที่ใช้ชุดสื่ออินโฟกราฟิก ผลเปรียบเทียบผลการทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ชุดสื่ออินโฟกราฟิก ส่งเสริมความรู้ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

3.7.4 การประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 คือ ระดับค่าประเมินความเข้าใจมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 คือ ระดับค่าประเมินความเข้าใจมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 คือ ระดับค่าประเมินความเข้าใจปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 คือ ระดับค่าประเมินความเข้าใจน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 คือ ระดับค่าประเมินความเข้าใจน้อยที่สุด

3.7.5 แบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำรวบรวมและนำเสนอในรูปแบบความเรียง ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences / Personal Computer) ในการแปลความหมายของข้อมูล

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562” โดยใช้อินโฟกราฟิกเพื่อสร้างการรับรู้และเข้าใจพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยผู้วิจัยได้สร้างเนื้อหาในรูปแบบอินโฟกราฟิกให้ผู้เชี่ยวชาญด้านผังเมืองตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาความเหมาะสมของเนื้อหา และได้นำเนื้อหาที่ผ่านการตรวจสอบทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามด้วยการลงพื้นที่บางส่วน และระบบออนไลน์ลงข้อมูลผ่าน Google Forms ทำการส่งลิงค์ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้ ทั้งหมดจำนวน 860 คน และมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้วยโปรแกรม SPSS ใช้ค่าสถิติ ดังนี้

ผลจากการศึกษาที่จะนำเสนอโดยจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม มีผลการวิเคราะห์ทั้งหมด 5 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลประชากร แจกแจงความถี่ ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผล ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังของผู้ทำแบบทดสอบผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ชุดสื่ออินโฟกราฟิก การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 การหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำแบบทดสอบ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน แปรคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำรวบรวมและนำเสนอในรูปแบบความเรียงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายจากการนำเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้เพื่อนำเสนอผลการวิจัยดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าการแจกแจงแบบที (t-test)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significances)

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลประชากร ข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้วิจัยเลือกเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจาก 6 สำนัก แบ่งเป็น 1) สำนักผังเมืองรวม 2) สำนักวิศวกรรมการผังเมือง 3) สำนักวิเคราะห์และประเมินผล 4) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ 5) สำนักผังประเทศและผังภาค และ 6) กองนิติการ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน จากแต่ละสำนัก สำนักละ 10 คน ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และเพศชายจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ อยู่ในช่วง 31 – 40 ปี คิดเป็น ร้อยละ 46.7 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.30 โดยส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการ และพนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 41.70 โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตำแหน่งพนักงานนิติกร คิดเป็นร้อยละ 11.70 และส่วนใหญ่ประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.00 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไป

(n=60)

ข้อมูลส่วนบุคคล	คุณลักษณะ	ความถี่	ร้อยละ
เพศ	1. ชาย	26	43.30
	2. หญิง	34	56.70
อายุ	1. 20 – 30 ปี	15	25.00
	2. 31 – 40 ปี	28	46.70
	3. 41 – 50 ปี	15	25.00
	4. 51 – 60 ปี	2	3.30
การศึกษา	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	6.70
	2. ปริญญาตรี	30	48.30
	3. ปริญญาโท	25	41.70
	4. ปริญญาเอก	1	3.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	คุณลักษณะ	ความถี่	ร้อยละ
อาชีพ	1. ข้าราชการ	25	41.70
	2. พนักงานราชการ	25	41.70
	3. ลูกจ้างประจำ	2	3.30
	4. ลูกจ้างเหมาบริการ	8	13.30
ตำแหน่ง	1. ปฏิบัติงานด้านผังเมือง	4	6.70
	2. จ้างเหมาช่างโยธา	1	1.70
	3. ช่างเขียนแผนที่	1	1.72
	4. นักผังเมืองชำนาญการ	6	10.00
	5. นักผังเมืองชำนาญการพิเศษ	2	3.32
	6. นักวิเคราะห์ผังเมืองชำนาญการ	6	10.00
	7. นักวิเคราะห์ผังเมืองชำนาญการพิเศษ	1	1.72
	8. นายช่างโยธา	2	3.32
	9. นิติกรชำนาญการ	3	5.00
	10. ปฏิบัติงานด้านวิเคราะห์ผังเมือง	5	8.32
	11. พนักงานนิติกร	7	11.70
	12. พนักงานบริหารงานทั่วไป	2	3.30
	13. พนักงานโยธา	2	3.30
	14. พนักงานวางผังเมือง	5	8.30
	15. พนักงานวิเคราะห์ผังเมือง	6	10.00
	16. พนักงานวิศวกรโยธา	2	3.30
	17. พนักงานเศรษฐกร	1	1.70
	18. วิศวกรชำนาญการ	2	3.30
	19. วิศวกรปฏิบัติการ	2	3.30
ประสบการณ์การทำงาน	1. น้อยกว่า 5 ปี	14	23.30
	2. 5 – 9 ปี	10	16.70
	3. 10 – 15 ปี	27	45.00
	4. 16 – 20 ปี	7	11.70
	5. 21 ปีขึ้นไป	2	3.30
	รวม	60	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แสดงจำนวน และร้อยละของเหตุผลของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรับรู้ และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรับรู้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 46.67 อันดับรองลงมาจะเป็นช่องทางผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการและผังเมือง คิดเป็นร้อยละ 3.83 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

พฤติกรรมกรรับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการและผังเมือง	23	38.33
2. ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์	3	5.00
3. ผ่านช่องทาง youtube	3	5.00
4. ผ่านรายการทีวี	-	-
5. การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ	28	46.67
6. อื่น ๆ	3	5.00
รวม	60	100.00

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรับรู้ การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้การสื่อสารเป็นสื่อที่มีความทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 36.67 อันดับรองลงมาจะเป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 31.67 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 พฤติกรรมกรรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

การรับรู้การสื่อสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เป็นสื่อที่สามารถทำให้รับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว	8	13.33
2. เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่าย	2	3.33
3. เป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก	19	31.67
4. เป็นสื่อที่มีความทันสมัย	22	36.67
5. อื่น ๆ	9	15.00
รวม	60	100.00

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการรับรู้ด้านใดพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่การรับรู้สื่อในเรื่องของผู้มีอำนาจและจัดทำผัง คิดเป็นร้อยละ 61.67 และอันดับรองลงมาเป็นเรื่องของประเภทของผังคิดเป็นร้อยละ 18.3 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 พฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลจากด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

การรับรู้สื่อด้านใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทของผัง	11	18.33
2. ผู้มีอำนาจและจัดทำผัง	37	61.67
3. กระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน	4	6.67
4. บทกำหนดโทษ	8	13.33
5. อื่นๆ	-	-
รวม	60	100

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิก การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 การหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำแบบทดสอบ

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกส่งเสริมความรู้และเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง จำนวน 60 คน คะแนนเต็ม 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบ มีค่าเท่ากับ 8.85 (S.D. = 3.00) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้วนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 12.10 (S.D. 1.90) การวิเคราะห์หาค่า t-test ระหว่างก่อนทำ และหลังทำแบบทดสอบเท่ากับค่า t เท่ากับ -8.40 และค่า Sig อยู่ที่ระดับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรู้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมืองพ.ศ. 2562 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม

การทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig
การทดสอบก่อน (Pretest)	60	15	8.85	3.00	-8.40	0.00*
การทดสอบหลัง (Posttest)	60	15	12.10	1.90		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน แผลคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ผลการวิเคราะห์การประเมินความเข้าใจในด้านเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ระดับความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิกมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 4.02, (S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบทดสอบมีความเข้าใจด้านเนื้อหาในระดับมากอันดับแรกในหัวข้อเรื่องอินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่ายและลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องความเข้าใจด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านเนื้อหาที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ระดับความเข้าใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
ด้านเนื้อหา				
1. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม	4.06	0.82	มาก	2
2. เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ	3.95	0.85	มาก	3
3. อินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย	4.16	0.74	มาก	1
4. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ	3.90	0.87	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	4.02	0.82	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์การประเมินระดับความเข้าใจในด้านออกแบบของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 4.10, S.D. = 0.73 เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบทดสอบมีความเข้าใจด้านออกแบบภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจนในระดับมากและลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องระดับความใจด้านกรออกแบบในเรื่องสีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านการออกแบบที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ระดับความเข้าใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
ด้านออกแบบ				
1. การออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจโดดเด่น	4.00	0.68	มาก	6
2. ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.06	0.73	มาก	5
3. สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.15	0.73	มาก	2
4. สีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม	4.10	0.75	มาก	4
5. การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ	4.11	0.73	มาก	3
6. ภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจน	4.21	0.73	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.10	0.73	มาก	

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำรวบรวมและนำเสนอในรูปแบบความเรียง ข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง แบ่งได้ 3 หัวข้อ ดังนี้

- 1) ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าควรทบทวนความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรทราบเป็นระยะ ๆ ในส่วนของเนื้อหาดีและเข้าใจและครอบคลุม และควรสร้างแหล่งข้อมูลให้มากขึ้นเข้าใจได้ง่าย
- 2) ด้านพัฒนากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย เข้าใจได้ดีขึ้น ให้ผู้ใช้พบ.เกิดความเชื่อมั่นในกฎหมายด้านผังเมือง
- 3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ไม่มีข้อคิดเห็นในส่วนของหัวข้อนี้

4.1.2 กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลประชากร ข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดละ 50 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากการเลือกจังหวัดข้างต้นนี้ คือจังหวัดที่ดำเนินการวางและจัดทำผังด้วยพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 และเป็นจังหวัดที่มีผังเมืองรวมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวม/ชุมชน และเนื่องจากบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อให้รับรู้และเข้าใจในการดำเนินงาน

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 และเพศชาย จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี เป็นร้อยละ 53.50 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 81.80 โดยส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 55.80 โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 13.50 และส่วนใหญ่ประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.80 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลทั่วไป

(n=400)

ข้อมูลส่วนบุคคล	คุณลักษณะ	ความถี่	ร้อยละ
เพศ	1. ชาย	191	47.80
	2. หญิง	209	52.20
อายุ	1. 20 – 30 ปี	58	14.50
	2. 31 – 40 ปี	214	53.50
	3. 41 – 50 ปี	92	23.00
	4. 51 – 60 ปี	36	9.00
การศึกษา	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	44	11.00
	2. ปริญญาตรี	327	81.80
	3. ปริญญาโท	27	6.80
	4. ปริญญาเอก	2	0.50

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	คุณลักษณะ	ความถี่	ร้อยละ
อาชีพ	1. ช่างราชการ	223	55.80
	2. พนักงาน	129	32.30
	3. ลูกจ้าง	48	12.00
ตำแหน่ง	1. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	29	7.20
	2. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	3	0.80
	3. ผู้อำนวยการกองช่าง	9	2.30
	4. วิศวกร	13	3.30
	5. วิศวกรโยธา	17	4.30
	6. สถาปนิก	16	4.00
	7. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	13	3.30
	8. นักพัฒนาสังคม	4	1.00
	9. นักพัฒนาชุมชน	24	6.00
	10. นักวิชาการศึกษา	5	1.30
	11. นักจัดการ	39	9.80
	12. บริหารงานทั่วไป	46	11.50
	13. นิติกร	9	2.30
	14. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ผังเมือง	54	13.50
	15. ช่างเขียนแผนที่	14	3.50
	16. ช่างโยธา	32	8.00
	17. ช่างสำรวจ	29	7.20
	18. นายช่าง	25	6.30
	19. นายช่างรังวัด	8	2.00
	20. พนักงานเขียนแบบ	5	1.30
	21. พนักงานแผนที่	1	0.30
	22. พนักงานโยธา	5	1.30
ประสบการณ์การทำงาน	1. น้อยกว่า 5 ปี	43	10.80
	2. 5 – 9 ปี	101	25.30
	3. 10 – 15 ปี	183	45.80
	4. 16 – 20 ปี	55	13.80
	5. 21 ปีขึ้นไป	18	4.30
	รวม	400	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรับรู้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ผ่านช่องทาง youtube คิดเป็นร้อยละ 39.75 และพฤติกรรมกรรับรู้รองลงมาคือการรับรู้ผ่านช่องทางแอปพลิเคชัน คิดเป็นร้อยละ 19.50 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

พฤติกรรมกรรับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการและผังเมือง	68	17.0
2. ผ่านช่องทางแอปพลิเคชัน	78	19.50
3. ผ่านช่องทาง youtube	159	39.75
4. ผ่านรายการทีวี	10	2.50
5. การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ	73	18.25
6. อื่น ๆ	12	3.00
รวม	400	100.00

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้การสื่อสารจากสื่อที่มีความทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 34.00 อันดับรองลงมาจะเป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 24.00 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 พฤติกรรมกรรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

การรับรู้การสื่อสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เป็นสื่อที่สามารถทำให้รับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว	88	22.00
2. เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่าย	59	14.75
3. เป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก	96	24.00
4. เป็นสื่อที่มีความทันสมัย	136	34.00
5. อื่น ๆ	21	5.25
รวม	400	100.00

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการรับรู้สื่อจากด้านใด จากตารางพบว่า ส่วนใหญ่มีการรับรู้ในเรื่องของประเภทของผัง คิดเป็นร้อยละ 34.25 และอันดับ รองลงมา คือ เรื่องของกระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 30.75 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 พฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลจากด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

การรับรู้สื่อด้านใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทของผัง	137	34.25
2. ผู้มีอำนาจวางและจัดทำผัง	21	5.25
3. กระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน	123	30.75
4. บทกำหนดโทษ	78	19.50
5. อื่นๆ	41	10.25
รวม	400	100

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิก การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 การหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำแบบทดสอบ

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกการส่งเสริมความรู้และเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 400 คน คะแนนเต็ม 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบ มีค่าเท่ากับ 6.52 (S.D. = 2.5) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้วนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 12.75 (S.D. 1.60) การวิเคราะห์หาค่า t-test ระหว่างก่อนทำและหลังทำแบบทดสอบ เท่ากับค่า t เท่ากับ -47.9 และค่า Sig อยู่ที่ระดับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรู้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม

การทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig
การทดสอบก่อน (Pretest)	400	15	6.52	2.50	-47.9	0.00*
การทดสอบหลัง (Posttest)	400	15	12.75	1.60		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่องพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินแปลคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ผลการวิเคราะห์การประเมินระดับความเข้าใจในด้านเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ระดับความเข้าใจด้านเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47, (S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจด้านเนื้อหาในระดับมากอันดับแรกในหัวข้อเรื่องอินโฟกราฟิกมีความกระชับในระดับมาก และลำดับรองลงมาเป็นในเรื่องความเข้าใจด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุมอยู่ รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านเนื้อหาที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ระดับความเข้าใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
ด้านเนื้อหา				
1. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม	4.46	0.84	มาก	2
2. เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ	4.47	0.75	มาก	1
3. อินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย	4.40	0.81	มาก	3
4. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ	4.35	0.84	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	4.42	0.81	มาก	

ผลการวิเคราะห์การประเมินระดับความเข้าใจในด้านออกแบบของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.48, (S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจด้านออกแบบระดับมาก อันดับแรกในหัวข้อเรื่องการจัดวางตัวอักษรเหมาะสม และง่ายต่อความเข้าใจในระดับมาก และลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนในเรื่องสีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในการออกแบบที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ระดับความเข้าใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
ด้านออกแบบ				
1. การออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจโดดเด่น	4.44	0.76	มาก	6
2. ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.47	0.73	มาก	3
3. สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.52	0.74	มาก	2
4. สีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม	4.45	0.80	มาก	5
5. การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ	4.55	0.68	มาก	1
6. ภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจน	4.46	0.76	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	4.48	0.74	มาก	

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำรวบรวมและนำเสนอในรูปแบบความเรียง ข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งได้ 3 หัวข้อ ดังนี้

- 1) ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าทำให้รับรู้ในเรื่องของผังเมืองมากขึ้น
- 2) ด้านพัฒนากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าให้ความรู้ครบถ้วน และควรบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สามารถสืบค้นได้ภายในหมวดเดียว
- 3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าอยากให้มีการทำอินโฟกราฟิกเสนอออกมาหลากหลายรูปแบบ และเข้าใจได้ง่าย ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของภาครัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 กลุ่มที่ 3 ประชาชนในจังหวัด

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลประชากร ข้อมูลทั่วไปของประชาชนในจังหวัด ทั้งหมด 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดละ 50 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกประชาชนจากจังหวัดที่เลือก มาข้างต้นจากจังหวัดเดียวกันกับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างประชาชนในจังหวัดผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.20 และเพศชาย จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี เป็นร้อยละ 27.80 ส่วนใหญ่ มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 63.70 โดยส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 39.00 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ข้อมูลทั่วไป

(n=400)

ข้อมูลส่วนบุคคล	คุณลักษณะ	ความถี่	ร้อยละ
เพศ	1. ชาย	187	46.80
	2. หญิง	213	53.20
อายุ	1. ต่ำกว่า 20 ปี	38	9.50
	2. 20 – 30 ปี	103	25.80
	3. 31 – 40 ปี	111	27.80
	4. 41 – 50 ปี	100	25.50
	5. 51 – 60 ปี	30	7.50
	6. มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	18	3.90
การศึกษา	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	29.50
	2. ปริญญาตรี	255	63.70
	3. ปริญญาโท	24	6.00
	4. ปริญญาเอก	3	0.80
อาชีพ	1. พนักงานเอกชน	118	29.50
	2. ค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว	156	39.00
	3. อื่นๆ	126	31.50
	รวม	400	100.00

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลของประชาชนในจังหวัด

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรับรู้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 27.75 พฤติกรรมกรรับรู้รองลงมาคือการรับรู้ผ่านช่องทาง youtube และคิดเป็นร้อยละ 22.25 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

พฤติกรรมกรรับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการและผังเมือง	25	6.25
2. ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์	64	16.00
3. ผ่านช่องทาง youtube	89	22.25
4. ผ่านรายการทีวี	51	12.75
5. การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ	111	27.75
6. อื่น ๆ	60	15.00
รวม	400	100.00

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้การสื่อสารจากสื่อที่เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่าย คิดเป็นร้อยละ 30.0 อันดับรองลงมาจะเป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 27.3 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 พฤติกรรมกรรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

การรับรู้การสื่อสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เป็นสื่อที่สามารถทำให้รับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว	69	17.25
2. เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่าย	120	30.00
3. เป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก	109	27.25
4. เป็นสื่อที่มีความทันสมัย	46	11.25
5. อื่น ๆ	57	14.25
รวม	400	100.00

ผลวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการรับรู้สื่อด้านใด จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้สื่อในเรื่องของกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 37.85 และอันดับรองลงมาเป็นเรื่องของผู้มีอำนาจและจัดทำผัง คิดเป็นร้อยละ 18.85 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 พฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลจากด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

การรับรู้สื่อด้านใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทของผัง	58	14.50
2. ผู้มีอำนาจและจัดทำผัง	75	18.85
3. กระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน	151	37.85
4. บทกำหนดโทษ	48	12.00
5. อื่นๆ	68	17.00
รวม	400	100.00

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิก การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 การหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำแบบทดสอบ

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกการส่งเสริมความรู้และเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำนวน 400 คน คะแนนเต็ม 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบ มีค่าเท่ากับ 4.61 (S.D. = 1.96) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้วนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 13.01 (S.D. 1.64) การวิเคราะห์หาค่า t-test ระหว่างก่อนทำและหลังทำแบบทดสอบเท่ากับค่า t เท่ากับ -63.4 และค่า Sig อยู่ที่ระดับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรู้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม

การทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig
การทดสอบก่อน (Pretest)	400	15	4.61	1.96	-63.4	0.00*
การทดสอบหลัง (Posttest)	400	15	13.01	1.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินแปลคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ผลการวิเคราะห์การประเมินระดับความเข้าใจในด้านเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ระดับความเข้าใจด้านเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.37, (S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจด้านเนื้อหาในระดับมากอันดับแรกในหัวข้อเรื่องอินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย และลำดับรองลงมาจะเป็นในเรื่องความเข้าใจด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในด้านเนื้อหาที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ระดับความเข้าใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
ด้านเนื้อหา				
1. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม	4.43	0.80	มาก	2
2. เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ	4.28	0.78	มาก	4
3. อินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย	4.44	0.77	มาก	1
4. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาช่วยในการจดจำ	4.35	0.79	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.37	0.78	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์การประเมินระดับความเข้าใจในด้านออกแบบของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ระดับความเข้าใจด้านออกแบบของกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 4.41, (S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจด้านออกแบบระดับมากอันดับแรกในหัวข้อเรื่องการจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจในระดับมากและลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความชัดเจนอยู่ในระดับมาก รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจในการออกแบบที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ระดับความเข้าใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
ด้านออกแบบ				
1. การออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจโดดเด่น	4.38	0.76	มาก	5
2. ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.34	0.75	มาก	6
3. สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.40	0.73	มาก	4
4. สีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม	4.44	0.69	มาก	3
5. การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ	4.46	0.68	มาก	1
6. ภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจน	4.45	0.76	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.41	0.72	มาก	

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำรวบรวมและนำเสนอในรูปแบบความเรียง ข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในจังหวัดแบ่งได้ 3 หัวข้อ ดังนี้

- 1) ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าได้รับทราบข้อมูลเรื่องผังเมืองเพิ่มมากขึ้น จากที่ไม่ค่อยได้ทราบข้อมูลในด้านนี้มากเท่าไร อยากให้มีการจัดอบรม และประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านผังเมืองให้มากขึ้นให้ประชาชนทราบเป็นระยะ ๆ ในเรื่องของพระราชบัญญัติการผังเมือง
- 2) ด้านพัฒนากฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่มีข้อคิดเห็นในส่วนของหัวข้อนี้
- 3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าอยากให้มีการสื่อสารให้เข้าใจง่ายและชัดเจนในแต่ละมาตรา

4.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลประชากร ข้อมูลทั่วไปของ 3 กลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

จากผลการเปรียบเทียบจาก 3 กลุ่ม ข้อมูลประชากรทั่วไปจาก 3 กลุ่ม พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชายเหมือนกันทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่ในช่วงอายุที่ 31 – 40 ปี เหมือนกันทั้ง 3 กลุ่ม ในระดับการศึกษาอยู่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี เหมือนกันทั้ง 3 กลุ่ม ตัวอย่าง และอาชีพเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการและพนักงานราชการ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการ และประชาชนในจังหวัดโดยส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ข้อมูลประชากรทั่วไปของ 3 กลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล		คุณลักษณะ	ความถี่	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง	เพศ	ชาย	26	43.30
		หญิง	34	56.70
	อายุ	20 – 30 ปี	15	25.00
		31 – 40 ปี	28	46.70
		41 – 50 ปี	15	25.50
		51 – 60 ปี	2	3.30
	การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	6.70
		ปริญญาตรี	30	48.30
		ปริญญาโท	25	41.70
		ปริญญาเอก	1	3.30
	อาชีพ	ข้าราชการ	25	41.70
		พนักงานราชการ	25	41.70
		ลูกจ้างประจำ	2	3.30
		ลูกจ้างเหมาบริการ	8	13.30
		รวม	60	100.00
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	เพศ	ชาย	191	47.80
		หญิง	209	52.20
	อายุ	20 – 30 ปี	58	14.50
		31 – 40 ปี	214	53.50
		41 – 50 ปี	92	23.00
51 – 60 ปี		36	9.00	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล		คุณลักษณะ	ความถี่	ร้อยละ
	การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	44	11.00
		ปริญญาตรี	327	81.80
		ปริญญาโท	27	6.80
		ปริญญาเอก	2	0.50
	อาชีพ	ข้าราชการ	223	55.80
		พนักงาน	129	32.30
		รวม	400	100.00
ประชาชนในจังหวัด	เพศ	ชาย	187	46.80
		หญิง	213	53.20
	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	38	9.50
		20 – 30 ปี	103	25.80
		31 – 40 ปี	111	27.80
		41 – 50 ปี	100	25.00
		51 – 60 ปี	30	7.50
		มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	18	3.90
	การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	29.50
		ปริญญาตรี	255	63.70
		ปริญญาโท	24	6.00
		ปริญญาเอก	3	0.80
	อาชีพ	พนักงานเอกชน	118	29.50
		ค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว	156	39.00
		อื่นๆ	126	31.50
รวม		400	100.00	

4.1.5 ข้อมูลตารางเปรียบเทียบการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง

ผลการเปรียบเทียบ 3 กลุ่ม พฤติกรรมกรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า มีพฤติกรรมกรรับรู้ที่แตกต่างกัน โดยเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีพฤติกรรมกรรับรู้ผ่านการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีพฤติกรรมกรรับรู้ผ่านช่องทาง youtube มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 39.75 และประชาชนในจังหวัด มีพฤติกรรมกรรับรู้ผ่านการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.75 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ระดับความเข้าใจ ด้านเนื้อหา	เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง		เจ้าหน้าที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		ประชาชนในจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการ และผังเมือง	23	38.33	68	17.00	25	6.25
2. ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์	3	5.00	78	19.50	64	16.00
3. ผ่านช่องทาง youtube	3	5.00	159	39.75	89	22.25
4. ผ่านรายการทีวี	-	-	10	2.50	51	12.75
5. การประชาสัมพันธ์จาก เจ้าหน้าที่ของรัฐ	28	46.67	73	18.25	111	27.75
6. อื่น ๆ	3	5.00	12	3.00	60	15.00
รวม	60	100.00	400	100.00	400	100.00

ผลการเปรียบเทียบ 3 กลุ่ม พฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า มีพฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่แตกต่างกัน โดยเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง มีพฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารฯ เป็นสื่อที่มีความทันสมัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.67 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีพฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารฯ เป็นสื่อที่มีความทันสมัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.00 และประชาชนในจังหวัด มีพฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารฯ เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่ายมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

พฤติกรรมการรับรู้ การสื่อสาร	เจ้าหน้าที่กรมโยธา ธิการและผังเมือง		เจ้าหน้าที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		ประชาชนในจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นสื่อที่สามารถทำให้รับรู้ ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว	8	13.33	88	22.00	69	17.25
2. เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่าย	2	3.33	59	14.75	120	30.00
3. เป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก	19	31.67	96	24.00	109	27.25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรับรู้ การสื่อสาร	เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง		เจ้าหน้าที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		ประชาชนในจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. เป็นสื่อที่มีความทันสมัย	22	36.67	136	34.00	45	11.25
5. อื่น ๆ	9	15.00	21	5.25	57	14.25
รวม	60	100.00	400	100.00	400	100.00

ผลการเปรียบเทียบ 3 กลุ่ม การรับรู้ข้อมูลจากด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จากตารางพบว่า มีการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่แตกต่างกันของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง การรับรู้ข้อมูลในเรื่องของผู้มีอำนาจวางและจัดทำผังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.67 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การรับรู้ข้อมูลในเรื่องของกระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.75 และประชาชนในจังหวัด การรับรู้ข้อมูลในเรื่องของกระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.75 รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลจากสื่อด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

พฤติกรรมกรรับรู้ การสื่อด้านใด	เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง		เจ้าหน้าที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น		ประชาชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทของผัง	11	18.33	137	34.25	58	14.50
2. ผู้มีอำนาจวางและจัดทำผัง	37	61.67	21	5.25	75	18.75
3. กระบวนการรับฟังข้อคิดเห็น และการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	4	6.67	123	30.75	151	37.75
4. บทกำหนดโทษ	8	13.33	78	19.50	48	12.00
5. อื่นๆ	-	-	41	10.25	68	17.00
รวม	60	100.00	400	100.00	400	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6 ข้อมูลตารางเปรียบเทียบผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง ผลวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 การหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำแบบทดสอบ จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง

เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 8.85 (S.D. = 3.0) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้วนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 12.10 (S.D. 1.9)

เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 6.52 (S.D. = 2.5) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้วนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 12.75 (S.D. 1.6)

ประชาชนในจังหวัด พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 4.61 (S.D. = 1.96) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้วนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 13.01 (S.D. 1.64) ในส่วนของประชาชน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังทำแบบทดสอบมีค่าสูงขึ้นมากกว่าทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มประชาชนมีความสนใจในการทำแบบทดสอบ เมื่อกลุ่มประชาชนในจังหวัดได้ดูสื่ออินโฟกราฟิกแล้วมีความน่าสนใจ เป็นส่วนหนึ่งในการได้ค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มนี้ ค่า Sig อยู่ที่ระดับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าได้รับรู้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่องพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำแบบทดสอบและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง

ผลการรับรู้	เจ้าหน้าที่				เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น				ประชาชน			
	กรมโยธาธิการและผังเมือง				ส่วนท้องถิ่น							
	\bar{X}	S.D.	t	Sig	\bar{X}	S.D.	t	Sig	\bar{X}	S.D.	t	Sig
การทดสอบก่อน (Pretest)	8.85	3.0	-8.40	0.00*	6.52	2.5	-	0.00*	4.61	1.96	-	0.00*
การทดสอบหลัง (Posttest)	12.10	1.9			12.75	1.6			47.9	13.01		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจด้านเนื้อหาที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินแปลคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจด้านเนื้อหาที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง พบว่า เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องอินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องเนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ และประชาชนในจังหวัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องอินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย ซึ่งกลุ่มเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง และกลุ่มประชาชนในจังหวัด มีความเห็นที่สอดคล้องกัน รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจ ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง

ระดับความเข้าใจ ด้านเนื้อหา	เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง		เจ้าหน้าที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		ประชาชน ในจังหวัด	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหา ครอบคลุม	4.06	0.82	4.46	0.84	4.43	0.80
2. เนื้อหาในอินโฟกราฟิก มีความกระชับ	3.95	0.85	4.47	0.75	4.28	0.78
3. อินโฟกราฟิกเนื้อหา เข้าใจได้ง่าย	4.16	0.74	4.40	0.81	4.44	0.77
4. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหา ง่ายในการจดจำ	3.90	0.87	4.35	0.84	4.35	0.79
ค่าเฉลี่ยรวม	4.02	0.82	4.42	0.81	4.37	0.78

4.1.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจด้านการออกแบบที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินแปลคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจด้านออกแบบที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง พบว่า เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความชัดเจน เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องสีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม และประชาชนในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องการจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจ ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง

ระดับความเข้าใจ ด้านการออกแบบ	เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง		เจ้าหน้าที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		ประชาชน ในจังหวัด	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. การออกแบบอินโฟกราฟิก มีความน่าสนใจโดดเด่น	4.00	0.68	4.45	0.76	4.38	0.76
2. ตัวอักษรที่ใช้มีความ เหมาะสม	4.06	0.733	4.47	0.73	4.34	0.75
3. สีของตัวอักษรที่ใช้ มีความเหมาะสม	4.15	0.732	4.52	0.74	4.40	0.73
4. สีพื้นหลังที่ใช้มีความ เหมาะสม	4.10	0.75	4.45	0.80	4.44	0.69
5. การจัดวางตัวอักษร เหมาะสมและง่ายต่อ ความเข้าใจ	4.11	0.738	4.55	0.68	4.46	0.68
6. ภาพที่ใช้ประกอบสื่อ มีความหมายชัดเจน	4.21	0.738	4.46	0.76	4.45	0.69
ค่าเฉลี่ยรวม	4.10	0.73	4.48	0.74	4.41	0.72

4.1.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Anova)

การประเมินด้านเนื้อหา และด้านการออกแบบ ในสื่อการรับรู้และเข้าใจของพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยตั้งสมมุติฐานให้ตัวแปรอิสระคือ 3 กลุ่มตัวอย่าง และให้ตัวแปรตามแบ่งเป็น 10 ประเด็น 1) อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม 2) เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ 3) อินโฟกราฟิก เนื้อหาเข้าใจได้ง่าย และ 4) อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ 5) การออกแบบอินโฟกราฟิก มีความน่าสนใจโดดเด่น 6) ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม 7) สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม

- 8) สีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม 9) การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ และ 10) ภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม การประเมินด้านเนื้อหาความคิดเห็นแตกต่างกันใน 3 กลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องของอินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับอินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย และ อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำและการประเมินด้านการออกแบบมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องของการออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจโดดเด่น ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ และสีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม และในส่วนของเรื่องสีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม, และภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจน มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันเมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้การทดสอบของ LSD (Least Significant Difference) รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้านเนื้อหาและด้านการออกแบบการรับรู้และเข้าใจของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง

การประเมิน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเนื้อหา						
1. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม	ระหว่างกลุ่ม	10.661	2	5.330	7.654*	.001
	ภายในกลุ่ม	596.803	857	.696		
	รวม	607.464	859			
2. เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ	ระหว่างกลุ่ม	16.442	2	8.221	12.665*	.000
	ภายในกลุ่ม	556.298	857	.649		
	รวม	572.740	859			
3. อินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย	ระหว่างกลุ่ม	11.842	2	5.921	8.920*	.000
	ภายในกลุ่ม	568.883	857	.664		
	รวม	580.726	859			
4. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ	ระหว่างกลุ่ม	7.085	2	3.542	4.981*	.007
	ภายในกลุ่ม	609.467	857	.711		
	รวม	616.552	859			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

การประเมิน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการออกแบบ						
5. การออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจโดดเด่น	ระหว่างกลุ่ม	15.610	2	7.805	12.376*	.000
	ภายในกลุ่ม	535.417	849	.631		
	รวม	551.027	851			
6. ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	8.918	2	4.459	7.711*	.000
	ภายในกลุ่ม	495.587	857	.578		
	รวม	504.506	859			
7. สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	5.788	2	2.894	5.044*	.007
	ภายในกลุ่ม	489.408	853	.574		
	รวม	495.195	855			
8. สีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	1.770	2	.885	1.559	.211
	ภายในกลุ่ม	486.551	857	.568		
	รวม	488.321	859			
9. การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	5.352	2	2.676	5.318*	.005
	ภายในกลุ่ม	431.271	857	.503		
	รวม	436.623	859			
10. ภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	.720	2	.360	.662	.516
	ภายในกลุ่ม	466.325	857	.544		
	รวม	467.045	859			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1.10 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้อ เรื่อง อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นในหัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุมน้อยกว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ 3 กลุ่มตัวอย่าง การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้อ อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม

ประเมินด้านเนื้อหา หัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม	ค่าเฉลี่ย	เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง	เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ประชาชนในจังหวัด
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง	4.06	-	-0.45*	-0.42*
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	4.46		-	0.30
ประชาชนในจังหวัด	4.43			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1.11 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้อ เรื่อง เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ

ผลการวิเคราะห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นในหัวข้อเนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับน้อยกว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นในหัวข้อเนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับมากกว่าประชาชนในจังหวัด รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ 3 กลุ่มตัวอย่าง การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้อ เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ

ประเมินด้านเนื้อหา หัวข้อเนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ	ค่าเฉลี่ย	เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง	เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ประชาชนในจังหวัด
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง	3.95	-	-0.51*	-0.34*
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	4.47		-	0.18*
ประชาชนในจังหวัด	4.28			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.12 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้อ เรื่อง อินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นในหัวข้อเรื่องอินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่ายน้อยกว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ จาก 3 กลุ่มตัวอย่างการประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย

ประเมินด้านเนื้อหา หัวข้ออินโฟกราฟิกเนื้อหา เข้าใจได้ง่าย	ค่าเฉลี่ย	เจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการ และผังเมือง	เจ้าหน้าที่ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ประชาชน ในจังหวัด
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง	4.16	-	-0.43*	-0.48*
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	4.40	-	-	-0.03
ประชาชนในจังหวัด	4.44	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1.13 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD การประเมินด้านเนื้อหาในหัวข้อ เรื่อง อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นในหัวข้อเรื่องอินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำน้อยกว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง การประเมินด้านเนื้อหา
ในหัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ

ประเมินด้านเนื้อหา ในหัวข้ออินโฟกราฟิกเนื้อหาง่าย ในการจดจำ	ค่าเฉลี่ย	เจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการ และผังเมือง	เจ้าหน้าที่ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ประชาชน ในจังหวัด
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง	3.9	-	-0.36*	-0.35*
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	4.35		-	0.02
ประชาชนในจังหวัด	4.35			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1.14 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD การประเมิน ด้านออกแบบในหัวข้อ เรื่อง การออกแบบอินโฟกราฟิก มีความน่าสนใจ โดดเด่น

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นในหัวข้อ เรื่องการออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจ
โดดเด่นน้อยกว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจังหวัด รายละเอียดการวิเคราะห์
แสดงไว้ในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง การประเมินด้านออกแบบ
ในหัวข้อการออกแบบอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจโดดเด่น

ประเมินด้านออกแบบ ในหัวข้ออินโฟกราฟิก มีความสนใจ โดดเด่น	ค่าเฉลี่ย	เจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการ และผังเมือง	เจ้าหน้าที่องค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	ประชาชน ในจังหวัด
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง	4.00	-	-0.56*	-0.49*
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	4.45		-	0.07
ประชาชนในจังหวัด	4.38			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1.15 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD การประเมินด้านออกแบบในหัวข้อ เรื่อง ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นในหัวข้อเรื่องการออกแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสมน้อยกว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจังหวัด และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นในหัวข้อเรื่องการออกแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสมมากกว่าประชาชนในจังหวัด รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง การประเมินด้านออกแบบในหัวข้อตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม

ประเมินด้านออกแบบในหัวข้อตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	ค่าเฉลี่ย	เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง	เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ประชาชนในจังหวัด
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง	4.06	-	-0.38*	-0.25*
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	4.47		-	0.13*
ประชาชนในจังหวัด	4.34			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1.16 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD การประเมินด้านออกแบบในหัวข้อ เรื่อง สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นในหัวข้อเรื่องสีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสมน้อยกว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจังหวัด รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ จาก 3 กลุ่มอย่าง การประเมินด้านออกแบบ
ในหัวข้อสีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม

ประเมินด้านออกแบบ ในหัวข้อสีของตัวอักษรที่ใช้ มีความเหมาะสม	ค่าเฉลี่ย	เจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการ และผังเมือง	เจ้าหน้าที่ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ประชาชน ในจังหวัด
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง	4.15	-	-0.30*	-0.20
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	4.52		-	0.10
ประชาชนในจังหวัด	4.40			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1.17 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD การประเมิน ด้านออกแบบในหัวข้อ เรื่อง การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นในหัวข้อเรื่องการจัดวางตัวอักษรเหมาะสมน้อยกว่า
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงไว้
ในตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ จาก 3 กลุ่มตัวอย่าง การประเมินด้านออกแบบ
ในหัวข้อการจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ

ประเมินด้านออกแบบ หัวข้อการจัดวางตัวอักษร เหมาะสมและง่าย ต่อความเข้าใจ	ค่าเฉลี่ย	เจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการ และผังเมือง	เจ้าหน้าที่องค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	ประชาชน ในจังหวัด
เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการ และผังเมือง	4.15	-	-0.31*	-0.24*
เจ้าหน้าที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	4.52		-	0.06
ประชาชนในจังหวัด	4.40			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยใช้อินโฟกราฟิก มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 2) เพื่อศึกษาผลการรับรู้ก่อนและหลังการใช้อินโฟกราฟิกต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด รวมทั้งหมด จำนวน 860 คน กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เลือกเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจาก 6 สำนัก คือ สำนักผังเมืองรวม สำนักผังประเทศ และผังภาค สำนักวิศวกรรมผังเมือง สำนักวิเคราะห์และประเมินผล กองนิติการ และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ สำนักละ 10 คน จำนวนทั้งหมด 60 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เลือกเจ้าหน้าที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 8 จังหวัด คือ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดอุดรดิตถ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดละ 50 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มที่ 3 ประชาชนในจังหวัดเดียวกันกับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอผลการวิจัยมีทั้งหมด 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลประชากร แจกแจงความถี่ ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผล ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 แบบทดสอบคะแนนก่อนและหลังของผู้ทำแบบทดสอบผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ชุดสื่ออินโฟกราฟิก การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 การหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำแบบทดสอบ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน แปรคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำรวบรวมและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และเพศชายจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.70 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.30 โดยส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการและพนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 41.70 โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม ตำแหน่งพนักงานนิติกร คิดเป็นร้อยละ 11.70 และส่วนใหญ่ประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.00

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 และเพศชายจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี เป็นร้อยละ 53.50 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 81.8 โดยส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 55.80 โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์คิดเป็นร้อยละ 13.50 และส่วนใหญ่ประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.80

กลุ่มที่ 3 ประชาชนในจังหวัด กลุ่มตัวอย่างประชาชนในจังหวัดผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 และเพศชายจำนวน 187 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.80 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี เป็นร้อยละ 27.80 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 63.70 โดยส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 39.00

เมื่อเปรียบเทียบจาก 3 กลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่า จากผลการเปรียบเทียบจาก 3 กลุ่มข้อมูลประชากรในจังหวัดจาก 3 กลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชายเหมือนกันทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่ในช่วงอายุที่ 31 – 40 ปี เหมือนกัน ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง ในระดับการศึกษาอยู่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี เหมือนกันทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง และอาชีพเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการและพนักงานราชการ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการ และประชาชนในจังหวัดโดยส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว

5.1.2 ส่วนที่ 2 ผลวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการรับรู้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ผ่านการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 46.67 อันดับรองลงมา จะเป็นผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการและผังเมือง คิดเป็นร้อยละ 38.33 ส่วนใหญ่มีการรับรู้การสื่อสารเป็นสื่อที่มีความทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 36.67 อันดับรองลงมาจะเป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมากและส่วนใหญ่การรับรู้สื่อในด้านผู้มีอำนาจและจัดทำผัง คิดเป็นร้อยละ 61.67 และอันดับรองลงมาเป็นเรื่องของประเภทของผัง คิดเป็นร้อยละ 18.33

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการรับรู้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ผ่านช่องทาง youtube คิดเป็นร้อยละ 39.75 และพฤติกรรมการรับรู้รองลงมาคือการรับรู้ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์ คิดเป็นร้อยละ 19.50 ส่วนใหญ่มีการรับรู้การสื่อสารเป็นสื่อที่มีความทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 34.00 อันดับรองลงมาจะเป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ 24.00 และส่วนใหญ่การรับรู้ข้อมูลในด้านประเภทของผังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.25 และอันดับรองลงมากระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 30.75

กลุ่มที่ 3 ประชาชนในจังหวัด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการรับรู้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ผ่านช่องทาง การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 27.75 พฤติกรรมการรับรู้รองลงมาคือการรับรู้ผ่านช่องทาง youtube และคิดเป็นร้อยละ 22.25 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้การสื่อสาร เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย คิดเป็นร้อยละ 30.0 อันดับรองลงมาจะเป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ 27.25 และส่วนใหญ่การรับรู้สื่อในด้านกระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 37.85 และอันดับรองลงมาเป็นเรื่องของผู้มีอำนาจและจัดทำผัง คิดเป็นร้อยละ 18.85

เมื่อเปรียบเทียบจาก 3 กลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่า พฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่า มีพฤติกรรมการรับรู้ที่เหมือนกันของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง และประชาชนในจังหวัด พฤติกรรมการรับรู้ผ่านการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐมากที่สุด และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พฤติกรรมการรับรู้ผ่านช่องทาง youtube มากที่สุด และในส่วนของพฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่า มีพฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่เหมือนกันของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารฯ เป็นสื่อที่มีความทันสมัยมากที่สุด และประชาชนในจังหวัด พฤติกรรมการรับรู้การสื่อสารฯ เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่ายมีมากที่สุด และในส่วนของพฤติกรรมการรับรู้สื่อด้านใดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่า

มีพฤติกรรมการรับรู้สื่อในด้านกระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่เหมือนกันของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด และในส่วนของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง พฤติกรรมการรับรู้สื่อในด้านผู้มีอำนาจและจัดทำผังมากที่สุด

5.1.3 ส่วนที่ 3 ผลวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังของผู้ทำแบบทดสอบผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ชุดสื่ออินโฟกราฟิก การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 การหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำแบบทดสอบ

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ชุดสื่ออินโฟกราฟิกส่งเสริมความรู้และเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง จำนวน 60 คน คะแนนเต็ม 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบ มีค่าเท่ากับ 8.85 (S.D. = 3.0) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้วนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 12.10 (S.D. 1.9) การวิเคราะห์หาค่า t-test ระหว่างก่อนทำ และหลังทำแบบทดสอบเท่ากับค่า t เท่ากับ - 8.40 และค่า Sig อยู่ที่ระดับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรู้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ชุดสื่ออินโฟกราฟิกส่งเสริมความรู้และเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 400 คน คะแนนเต็ม 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 6.52 (S.D. = 2.5) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้ว ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 12.75 (S.D. 1.6) การวิเคราะห์หาค่า t-test ระหว่างก่อนทำ และหลังทำแบบทดสอบเท่ากับค่า t เท่ากับ -47.9 และค่า Sig อยู่ที่ระดับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรู้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

กลุ่มที่ 3 ประชาชนในจังหวัด ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนทำและหลังการทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ชุดสื่ออินโฟกราฟิกส่งเสริมความรู้และเข้าใจ เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำนวน 400 คน คะแนนเต็ม 15 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำแบบทดสอบ มีค่าเท่ากับ 4.61 (S.D. = 1.96) และเมื่อหลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 แล้วนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังจากดูสื่อสูงขึ้นเท่ากับ 13.01 (S.D. 1.64) การวิเคราะห์หาค่า t-test ระหว่างก่อนทำและหลังทำ

แบบทดสอบเท่ากับค่า t เท่ากับ -63.4 และค่า Sig อยู่ที่ระดับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรู้สื่ออินโฟกราฟิก เรื่องพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบจาก 3 กลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่า ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบก่อนทำและหลังทำแบบทดสอบของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม จะเห็นได้ว่ากลุ่มประชาชนในจังหวัดทำ Pretest ค่าเฉลี่ยจะน้อยกว่ากลุ่มของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง และกลุ่มเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเมื่อกลุ่มประชาชนในจังหวัดทำ Posttest ค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง และกลุ่มเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินแต่ละคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง ระดับความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.02 , (S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาแล้ว ผู้ที่ทำแบบทดสอบมีความเข้าใจด้านเนื้อหาในระดับมากอันดับแรกในหัวข้อเรื่องอินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่ายและลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องความเข้าใจด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม และระดับความเข้าใจในด้านออกแบบสื่ออินโฟกราฟิกของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.10 , (S.D. = 0.73) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบทดสอบมีความเข้าใจด้านออกแบบภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจนในระดับมาก และลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องระดับความเข้าใจด้านการออกแบบในเรื่องสีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับความเข้าใจด้านเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.47 , (S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจด้านเนื้อหาในระดับมากอันดับแรก ในหัวข้อเรื่องอินโฟกราฟิกมีความกระชับในระดับมาก และลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องความเข้าใจด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม และระดับความเข้าใจในด้านออกแบบสื่อของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.48 , (S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจด้านออกแบบระดับมากอันดับแรกในหัวข้อเรื่องการจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจในระดับมาก และลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องสีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

กลุ่มที่ 3 ประชาชนในจังหวัด ระดับความเข้าใจด้านเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.37, (S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจด้านเนื้อหาในระดับมากอันดับแรกในหัวข้อเรื่องอินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย และลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องความเข้าใจด้านเนื้อหาในหัวข้ออินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุมอยู่ในระดับมาก และมีความเข้าใจด้านออกแบบอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.41, (S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาแล้วผู้ที่ทำแบบสอบถามมีความเข้าใจด้านออกแบบระดับมากอันดับแรกในหัวข้อเรื่องการจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจในระดับมาก และลำดับรองลงมาจะเป็นในส่วนของเรื่องภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความชัดเจนอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบจาก 3 กลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม การประเมินด้านเนื้อหาแตกต่างกันในเรื่องของอินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม, เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ อินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย และอินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.5 ข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมือง จากข้อเสนอแนะดังกล่าว แบ่งได้ 3 หัวข้อ ดังนี้

- 1) ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้ให้ความคิดเห็นด้านนี้ว่าควรทบทวนความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรทราบเป็นระยะ ๆ ในส่วนของเนื้อหาอินโฟกราฟิกดีและเข้าใจและครอบคลุมและควรสร้างแหล่งข้อมูลให้มากขึ้นเข้าใจได้ง่าย

ดังนั้น ควรให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคลากร เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้รับข้อมูลที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน

- 2) ด้านพัฒนากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน เข้าใจในส่วนของเนื้อหาพระราชบัญญัติการผังเมืองได้ง่ายและเข้าใจได้ดีขึ้น ให้ผู้ใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เกิดความเชื่อมั่นในกฎหมายด้านผังเมือง

ดังนั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายช่องทาง เพื่อให้เกิดการเข้าใจในเนื้อหาของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่ถูกต้องและชัดเจน

- 3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ไม่มีข้อคิดเห็นในส่วนของหัวข้อนี้

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากข้อเสนอแนะดังกล่าว แบ่งได้ 3 หัวข้อ ดังนี้

- 1) ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าเนื้อหา มีความเข้าใจได้ง่าย และควรทบทวนความรู้ความเข้าใจให้บุคลากรทราบเป็นระยะๆ

ดังนั้น ควรดำเนินการจัดให้มีการอบรมให้กับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการทบทวนและให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

2) ด้านพัฒนากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าให้ความรู้ครบถ้วน และควรบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สามารถสืบค้นได้ภายในหมวดเดียว

ดังนั้น ควรจัดให้มีการพัฒนาระบบสืบค้นข้อมูลหรือแอปพลิเคชัน เพื่อในการหาข้อมูลที่สะดวกรวดเร็ว และถูกต้อง

3) ข้อเสนอแนะอื่นๆ อยากให้มีการทำอินโฟกราฟิกเสนอออกมาหลากหลายรูปแบบและเข้าใจได้ง่ายในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของภาครัฐ

ดังนั้น ควรมีการจัดทำและพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับผังเมือง

กลุ่มที่ 3 ประชาชนในจังหวัด จากข้อเสนอแนะดังกล่าว แบ่งได้ 3 หัวข้อดังนี้

1) ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าได้รับทราบข้อมูลเรื่องผังเมือง และพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพิ่มมากขึ้น อยากให้มีการจัดอบรมและประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านผังเมืองให้มากขึ้น

ดังนั้น ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายช่องทางและเข้าถึงง่าย เพื่อให้ประชาชนเกิดการรับรู้และเข้าใจได้ง่ายในเรื่องของผังเมือง รวมทั้ง การอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง

2) ด้านพัฒนากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความคิดเห็นในข้อเสนอแนะด้านนี้ว่าควรมีการแนะนำในด้านกฎหมายให้ประชาชนได้เข้าใจได้ง่าย เพิ่มประเด็นการมีส่วนร่วมของประชาชน

ดังนั้น ควรมีการชี้แจงในเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองให้รับรู้และเข้าใจอย่างทั่วถึง เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเพื่อประชาชนได้มีส่วนร่วมในดำเนินการ ทั้งนี้ ประเด็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ได้กำหนดช่องทางการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้อย่างครอบคลุมแล้ว

3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ไม่มีข้อคิดเห็นในส่วนของหัวข้อนี้

5.2 ข้อจำกัดงานวิจัย

ในการศึกษาข้อมูลครั้งนี้ พบว่า สื่ออินโฟกราฟิกเป็นแบบภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียงสามารถย้อนกลับไปดูสื่อดังกล่าวได้ ในระหว่างการทำแบบทดสอบจึงส่งผลให้ทั้งสามกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบทดสอบหลัง (Posttest) มีค่าคะแนนที่สูงขึ้น

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ จึงควรเพิ่มข้อจำกัดของสื่ออินโฟกราฟิกในการย้อนกลับไปได้หลังจากดูสื่ออินโฟกราฟิกแล้ว และกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการนำเสนอพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ให้ดึงดูด น่าสนใจ และเข้าใจได้ง่ายมากที่สุด

ทั้งนี้ สื่ออินโฟกราฟิกสามารถย้อนกลับไปได้ในระหว่างการทำแบบทดสอบ แต่ค่าคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มในการทำแบบทดสอบหลัง (Posttest) ในข้อที่ 10 และข้อที่ 12 จากทั้งหมด 15 ข้อ ยังมีผู้ตอบผิดค่อนข้างมาก จึงสันนิษฐานได้ว่า ด้วยเนื้อหาของสื่ออินโฟกราฟิกมีข้อความเยอะเยิ่นไป ข้อความไม่โดดเด่น และการใช้คำที่เข้าใจได้ยากทำให้เกิดการลังเลในการตอบ จึงส่งผลให้ค่าคะแนนแบบทดสอบหลัง (Posttest) ทั้ง 2 ข้อดังกล่าวตอบผิดจำนวนมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1) ควรมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ในหลากหลายช่องทางให้มากกว่านี้เข้าถึงตัวบุคคลและรับรู้ได้จะทำให้เกิดเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น
- 2) การออกแบบสื่ออินโฟกราฟิกด้านเนื้อหาควรเลือกใช้เนื้อหาที่เข้าใจได้ง่าย โดยเน้นที่ตัวข้อความหลักการจดจำเพื่อให้สื่อมีประสิทธิภาพในการสื่อสารได้มากที่สุด และด้านออกแบบควรออกแบบอินโฟกราฟิกให้มีความน่าสนใจโดดเด่นในเรื่องของภาพและสีเพื่อดึงดูดความสนใจจากกลุ่มเป้าหมาย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคต

- 1) ควรเพิ่มรายละเอียดในแต่ละหมวดของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ให้ครอบคลุมครบถ้วน และชัดเจน
- 2) ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศเพื่อให้เกิดการรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่ถูกต้องและแม่นยำในเรื่องของการใช้ประโยชน์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- 3) ควรเพิ่มในส่วนของเนื้อหาการประเมินให้หลากหลาย เพื่อจะได้นำข้อมูลประเมินสื่ออินโฟกราฟิกมาวิเคราะห์ เพื่อมาปรับปรุงและเป็นแนวทางการนำเสนอเนื้อหาพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ให้ดีขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมโยธาธิการและผังเมือง. (2562). “พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518” “และพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562” “ถาม - ตอบ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562” กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์. (2564). ข้อมูลช่องทางการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
- กมลรัตน์ หล้าสุวงศ์. 2527. “จิตวิทยาสังคม” มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ภาควิชาศึกษาศาสตร์
- โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองและรายชื่อผู้บริหารหน่วยงาน. สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2564 (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://www.dpt.go.th/th/organization-structure>
- จามรวงศ์ พรพมา. 2554. “ชุดการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ เรื่องความกตัญญูทศเวที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- จรีมาศ เทพมณฑา. 2559. “นโยบาย แผน และกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ ภาพลักษณ์ของกรมป่าไม้” วิทยานิพนธ์หลักสูตรวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชนคณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จักรพันธ์ ชัยพรหมประสิทธิ์. 2550. “โรคความดันโลหิตสูง. ใน วิทยา ศรีตามา (บรรณาธิการ)” ตำราอายุรศาสตร์ 4 โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิราวรรณ ยัมปล้ำ (2561). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” (ป.ป.ช.) วิทยานิพนธ์หลักสูตรนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- จิตลดา คณีกุล. 2561. “กลยุทธ์การสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรในยุคประเทศไทย 4.0 กรณีศึกษากรมวิทยาศาสตร์บริการการศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต” สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- จุฑามาศ ทิพยกระมล. 2564. “ผลการใช้นั่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบอินโฟกราฟิกส์ ร่วมกับการสอนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นายชนาธิป อ่อนหวาน (2553). ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการซื้อสินค้าที่มีผลจากคาร์บอนของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชุลีกร บำรุงผล. 2556. “ความรู้และการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ด้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา
- ทวีศักดิ์ วิยะชัย (2543). การรับรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเกษตร “ทฤษฎีใหม่” ของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร สถาบันมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ทิชพร นามวงศ์. 2560. “การออกแบบอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์” มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ธนนท์ วีรธนนท์. 2559. “การพัฒนาระบบองค์การเพื่อควมมีประสิทธิผลของศูนย์การศึกษาพิเศษสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
- ธีระ กุลวรวิทย์. 2565. “ปัจจัยด้านคุณภาพความคุ้มค่าของการใช้บริการ และการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้บริการขนส่งพัสดุของผู้ประกอบการ” Social Commerce ในประเทศไทย
- ธิดาใจ จินทนามศรี. 2560. “เนื้อหาและรูปแบบในการสื่อสารผ่านอินโฟกราฟิก เพื่อสร้างการรับรู้และจดจำบน เฟซบุ๊กแฟนเพจของ อินโฟกราฟิก ไทยแลนด์” สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- นพดล พรามณี 2560. การออกแบบและการประยุกต์ใช้สื่ออินโฟกราฟิกในปัจจุบัน วารสารภาคใต้
- ปรียวิศว์ ชูเชิด และเรวดี ศักดิ์ดุลยธรรม. 2560. “การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร” การวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
- ปวันรัตน์ ศรีพรหม. 2562. “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานร่วมกับอินโฟกราฟิกเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ เรื่อง พันธะเคมี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ปัทมา ชันโท. 2559. “การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปรารณา ชมสะห้าย. 2563. “ผลของการใช้สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เพื่อการเสริมสร้างความรู้ เรื่อง
ปลอดภัยทางน้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดเชียงใหม่” สาขาวิชาพล
ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
- ปิยพงษ์ ราศี. 2559. “การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้นสำหรับนักศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3”
- พนมวรรณ ผลสาลี. 2561. “การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกตามทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ เรื่อง การออมเพื่อ
อนาคต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ. 2546 “ความตระหนักของนิสิตมหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์ ต่ออาชญากรรม
บนอินเทอร์เน็ต” มหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์
- พิสนุ พองศรี. 2553. “เทคนิควิธีประเมินโครงการ” บริษัทด้าน สุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- พิสิษฐ์ ทองงาม. 2555. “การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม.ค้นเมื่อ 18 กันยายน 2561” แหล่งที่มา
<https://kroopisit.wordpress.com>
- ภารดี เทพคายน. 2564. การศึกษาระดับความและความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุน สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์ต่อนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ
นโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน
- มนัสพงศ์ พัฒนวิบูลย์. 2553. “การรับรู้ข่าวสาร และทัศนคติของประชาชนผู้รับบริการเกี่ยวกับ
ภาพลักษณ์ในการให้บริการ ของธนาคารสินเอเชีย จำกัด มหาชน” มหาวิทาลัยธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี//คู่มือการออกแบบสื่อนำเสนอ Infographics/
แหล่งที่มา https://www.oreg.rmutt.ac.th/?wpfb_dl=1638
- สันติ ชันทะพงษ์. 2559. “ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมอาคารและผังเมือง
ที่ใช้ในการยื่นขออนุญาตในพื้นที่เมืองหลวงชั้นใน : กรณีศึกษาเขตราชเทวี” วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
- สุธิกาญจน์ แก้วคงบุญ. 2553. “การรับรู้สื่อการรับสมัครนักศึกษาใหม่เพื่อศึกษาต่อในมหาวิทาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ใสใหญ่)” มหาวิทาลัยเทคโนโลยีราช
มงคลศรีวิชัยวิทยาเขตนครศรีธรรมราช
- สุรางค์ จันทร์อม. (2518). “จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)” โรงพิมพ์แพร่พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนลแพร่วิทยา

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อริยา คูหา. 2546. “แรงจูงใจและอารมณ์” โครงการสนับสนุนการผลิตตำรา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อำนาจหน้าที่ของกรมและส่วนราชการ. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2564 (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<https://www.dpt.go.th/th/powers-and-duties-of-departments-and-government-agencies>
- Anitta Pines. 2015. **The role of internal corporate communication in supporting better workplace safety Case: SSAB.** Department of Management Studies Aalto University School of Business AALTO UNIVERSITY SCHOOL OF BUSINESS ABSTRACT Corporate Communication Master’s Thesis October 2015
- Anders Ross. 2009. “Infographic Designs” [online] from: <https://www.instantshift.com/author/is-anders/>
- Benita Steyn. 2003. **FROM ‘STRATEGY’ TO ‘CORPORATE COMMUNICATION STRATEGY’: A CONCEPTUALISATION** Dept of Marketing and Communication Management. Faculty of Economic and Management Sciences University of Pretoria, 0002 SOUTH AFRICA
- Bahtiar Mohamad. 2013. **The Structural Relationships between Corporate Culture, ICT Diffusion Innovation, Corporate Leadership, Corporate Communication Management (CCM) Activities and Organisational Performance.** thesis submitted in fulfilment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy in Marketing Brunel Business School, Brunel University, 2013
- KEVIN STEPHEN RUCK. 2016. **INFORMED EMPLOYEE VOICE: THE SYNTHESIS OF INTERNAL CORPORATE COMMUNICATION AND EMPLOYEE VOICE AND THE ASSOCIATIONS WITH ORGANISATIONAL ENGAGEMENT.** A thesis submitted in partial fulfilment for the requirements for the degree of PhD at the University of Central Lancashire. February 2016
- Krauss jane. 2012. “Infographics” [online] from : <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ982831.pdf>
- Kiran Kumar. 2015. “Infographics a backbone for effective communication” [online] from : [http://Development of infographic material to enhance young English as foreign language learners reading comprehension through close reading instruction \(chula.ac.th\)](http://Development of infographic material to enhance young English as foreign language learners reading comprehension through close reading instruction (chula.ac.th))

บรรณานุกรม (ต่อ)

Randy Krum. 2013. “Cool Infographics” [online] from [://http://\(PDF\) Data Visualization and Infographics In Visual Communication Design Education at The Age of Information \(researchgate.net\)](http://(PDF) Data Visualization and Infographics In Visual Communication Design Education at The Age of Information (researchgate.net))

Safiye Bagkur. 2014. **Importance of CSR in the Reflection of Corporate Identity and Corporate Communication in TRNC**. Submitted to the Institute of Graduate Studies and Research in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Arts in Communication and Media Studies Eastern Mediterranean University September 2014 Gazimağusa, North Cyprus

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านเนื้อหาเครื่องมือการวิจัย

1. คุณธิดารัตน์ พินิจถาวรวงศ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการผังเมือง
2. คุณบงกช สุวรรณเดช	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์ผังเมือง
3. คุณมณีวรรณ ชนะไพ	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์และประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๓/๕ ๑๖๙๑

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คุณอิศรารัตน์ พินิจถาวรวงศ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการผังเมือง

ด้วย นางสาวอัจฉรา โพธิ์ชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรการวางแผนภาคและเมือง
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวทางการส่งเสริมการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒" ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนำไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น
หากมีข้อขัดข้องประการใดติดต่อนักศึกษาโดยตรงที่ ๐๙๐-๙๘๐๒๗๙๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และขอ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิศราย ชุมสาย ณ อยุธยา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๓๑ ต.ค. ๖๕ 12:11 ๐๔:๐๖:๓๑ Non-PKI Server Sign-LN
Signature Code : NQAZA-DYANG-BDAEE-AMgBD

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
โทร. ๐๘๖-๘๐๓๙๘๕๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๓/๕ ๑๖๙๓

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คุณบงกช สุวรรณเดช ผู้เชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์ผังเมือง

ด้วย นางสาวอัจฉรา โพธิ์ชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรการวางแผนภาคและเมือง
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวทางการส่งเสริมการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒" ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนำไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น
หากมีข้อขัดข้องประการใดติดต่อนักศึกษาโดยตรงที่ ๐๙๐-๙๘๐๒๗๙๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และขอ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิริยา ชุมสาย ณ อยุธยา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๓๐ ต.ค. ๒๕ ๑๖๙๓ ๐๙๐๙๘๐๒๗ Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code : NgAQA-DUAMO-AwAEI-AQQA3

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
โทร. ๐๘๖-๘๐๓๙๘๕๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๓/๕ ๑๖๕๒

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คุณมนีวรรณ ชนะไพ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์และประเมินผล

ด้วย นางสาวอชฌรา โพธิ์ชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรการวางแผนภาคและเมือง
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวทางการส่งเสริมการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒" ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนำไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น
หากมีข้อขัดข้องประการใดติดต่อนักศึกษาโดยตรงที่ ๐๙๐-๙๘๐๒๗๙๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และขอ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นिरาย ชุมสาย ณ อยุธยา)
รองคณบดีฝ่ายบริหารวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดี

๓๑ ต.ค. ๒๕๖๕ ๑๓:๑๖:๓๓ Non-PKI Server Sign-LN
Signature Code : MgAvA-EQARA-BCAEE-AMg9F

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
โทร. ๐๘๖-๘๐๓๙๘๕๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

- แบบประเมินสื่ออินโฟกราฟิก
- ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
ใช้วิธีการให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหามีความชัดเจน					
2. การจัดลำดับเนื้อหาเข้าใจง่าย					
3. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย					
4. ภาษาที่ใช้เหมาะสม					
5. รูปแบบตัวอักษรอ่านง่าย					
6. สีที่ใช้เหมาะสมและสบายตา					
7. ภาพเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาและชัดเจน					

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการประเมินคุณภาพความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามด้านเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ค่า IOC ที่ดีต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป

ข้อคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3		
1. การผังเมือง ตามพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. 2562 ตรงกับ ความหมายข้อใดมากที่สุด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. การพัฒนาเมืองตามพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. 2562 ตรงกับ ความหมายข้อใดมากที่สุด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. ผังเมืองรวม ตามพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. 2562 หมายความว่า อย่างไร	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. ผังเมืองตามพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. 2562 มีกี่ประเภท อะไรบ้าง	0	0	0	0	ใช้ไม่ได้
5. ธรรมเนียมว่าด้วยการผังเมือง หมายความว่าอย่างไร	0	0	0	0	ใช้ไม่ได้
6. ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ มีอายุการใช้บังคับหรือไม่	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7. ผังเมืองรวม ต้องมีองค์ประกอบ ทั้งหมดกี่องค์ประกอบ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการประเมินคุณภาพความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามด้านเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ค่า IOC ที่ดีต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป

ข้อคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3		
8. การวางและจัดทำผังเมืองรวม เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้ใด	0	+1	+1	0.7	ใช้ได้
9. การวางและจัดทำผังเมืองรวม ใน กรณีที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้ใด	+1	0	0	0.3	ใช้ไม่ได้
10. ผังเมืองรวมที่องค์ปกครอง ส่วนท้องถิ่นวางและจัดทำ ผู้ใด เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ	+1	0	0	0.3	ใช้ไม่ได้
11. ผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการ และผังเมืองวางและจัดทำ ผู้ใด เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ	+1	0	+1	0.7	ใช้ได้
12. การบังคับใช้ผังเมืองรวมออกเป็น กฎหมายอะไร	+1	0	0	0.3	ใช้ไม่ได้
13. ผู้มีส่วนได้เสียสามารถยื่นคำร้อง ในช่วงปิดประกาศ 90 วัน เพื่อขอ การแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิก ได้หรือไม่ อย่างไร	+1	0	0	0.3	ใช้ไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการประเมินคุณภาพความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามด้านเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ค่า IOC ที่ดีต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป

ข้อคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3		
14. กรณีผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการ และผังเมืองเป็นผู้วางและจัดทำ มีกระบวนการพิจารณาคำร้อง ภายหลังการปิดประกาศ 90 วัน อย่างไร	0	0	0	0	ใช้ไม่ได้
15. เมื่อใดต้องจัดทำรายงาน การประเมินผลการเปลี่ยนแปลง สภาพการณ์ และสิ่งแวดล้อม การใช้บังคับผังเมืองรวม	0	0	+1	0.3	ใช้ไม่ได้
16. รายงานการประเมินผลการ เปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ และ สิ่งแวดล้อมการใช้บังคับผังเมืองรวม มีที่ปัจจัย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17. การขอแก้ไขผังเมืองรวมที่ ประกาศใช้บังคับอยู่ เฉพาะบริเวณ หรือเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใด สามารถ ทำได้หรือไม่ และมีกระบวนการ ในการแก้ไขอย่างไร	+1	0	+1	0.7	ใช้ได้
18. การวางและจัดทำผังเมืองรวม ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ใดมีอำนาจ แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาผังเมือง รวม	0	0	+1	0.3	ใช้ไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการประเมินคุณภาพความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามด้านเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ค่า IOC ที่ดีต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป

ข้อคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3		
19. การวางและจัดทำผังเมืองรวม ในเขตจังหวัดอื่น หากมีแนวเขตตาม ผังเมืองรวมครอบคลุมพื้นที่บางส่วน ของจังหวัดและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ผู้ใดมีอำนาจในการแต่งตั้ง คณะกรรมการที่ปรึกษาผังเมืองรวม	0	0	0	0	ใช้ไม่ได้
20. การวางและจัดทำผังเมืองรวม ที่มีพื้นที่ครอบคลุมองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่คาบเกี่ยว ตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป ผู้ใดมีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการที่ปรึกษาผังเมืองรวม	0	0	+1	0.3	ใช้ไม่ได้
21. “คณะกรรมการนโยบายผังเมือง แห่งชาติ” ประกอบด้วยผู้ใดบ้าง	0	0	+1	0.3	ใช้ไม่ได้
22. “คณะกรรมการผังเมือง” ประกอบด้วยผู้ใดบ้าง	+1	0	0	0.3	ใช้ไม่ได้
23. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ และอำนาจ ของคณะกรรมการผังเมือง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการประเมินคุณภาพความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามด้านเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ค่า IOC ที่ดีต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป

ข้อคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3		
24. ข้อใดไม่ใช่ คณะกรรมการผังเมือง จังหวัด ในเขตจังหวัดอื่น ยกเว้น กรุงเทพมหานคร	0	0	+1	0.3	ใช้ไม่ได้
25. คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด ในเขตจังหวัดอื่น ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ผู้ใดเป็นประธาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
26. ผู้มีสิทธิอุทธรณ์อาจุุทธธรณ์ได้ ภายในกี่วัน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
27. คณะ กรรมการ อุ ทธรณ์ คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด หรือคณะกรรมการบริหารการผังเมือง ส่วนท้องถิ่นต้องมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ภายในกี่วัน	+1	0	0	0.3	ใช้ไม่ได้
28. ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ผู้ใดไม่มีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคล ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง หรือให้ส่งเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อการ ปฏิบัติหน้าที่มาประกอบการพิจารณา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการประเมินคุณภาพความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามด้านเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้
และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ค่า IOC ที่ดีต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป

ข้อคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3		
29. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานการผังเมือง เจ้าหน้าที่ ดำเนินการ กรรมการบริหาร การผังเมืองส่วนท้องถิ่น หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากบุคคล ดังกล่าวจำเป็นต้องกระทำการ เพื่อสำรวจจะต้องแจ้งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ดูแล รักษาที่ดินหรืออาคารทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่ากี่วัน	0	0	0	0	ใช้ไม่ได้
30. เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายถึงผู้ใด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
31. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามผัง เมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ ต้อง ระวางโทษเท่าใด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The seal of the National Library of Thailand is a circular emblem. It features a central five-tiered umbrella (parasol) with a sunburst above it. The umbrella is flanked by two smaller, three-tiered umbrellas. The entire design is set against a background of stylized floral and scrollwork patterns. The Thai text "หอสมุดแห่งชาติ" (National Library) is written along the top inner edge, and "พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" (King Chulalongkornrajavidyalaya University) is written along the bottom inner edge.

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มารู้จักพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 กันเถอะ

ในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีสาระสำคัญ แบ่งได้เป็น 10 หมวด

การผังเมือง คือ การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่างๆ สำหรับเป็นกรอบชี้้นำการพัฒนาทางด้านกายภาพในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง ระดับชุมชน และพื้นที่เฉพาะควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BEFORE

AFTER

การพัฒนาเมือง คือ การดำเนินการวางนโยบาย รวมทั้งการสร้าง ปรับปรุง พื้นฟู บูรณะ ดำรง รักษาหรือดำเนินการอื่นใด เพื่อพัฒนาที่ดินหรือสิ่งทาสหรัพย์ ภายใต้กรอบของการผังเมือง

ผังเมืองรวม คือ แผนผัง นโยบาย และ โครงการ รวมทั้งมาตรการควบคุม โดยทั่วไปในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรง รักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง

กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง คือ **หลักการพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองทั้งปวงปฏิบัติ** เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

หลักการ 26 ข้อ

เชิงนโยบาย	1. เร่งรัดการดำเนินงานในยุทธศาสตร์ชาติ	2. เร่งรัดการดำเนินงานในนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ	3. ให้ความสำคัญของเมืองและเมืองรอง	4. ใช้รูปแบบ/ทิศทางให้สอดคล้องกับเมือง	5. สนับสนุนและส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม
	6. สนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	7. สนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	เชิงเป้าหมาย	8. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	9. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม
10. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	11. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	12. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม		13. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	14. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม
16. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	17. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	18. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	19. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	20. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	21. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม
22. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	23. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	24. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	25. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	26. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม	เชิงพื้นที่

หมวด 1

บททั่วไป

พระราชบัญญัติ
การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัตินี้มุ่งหมาย เพื่อกำหนดรูปแบบการวางและจัดทำผังเมืองทุกระดับพร้อมทั้งบริหารจัดการผังเมืองให้มีรูปแบบการจัดการที่เหมาะสมสอดคล้องกับนโยบายแห่งรัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 2

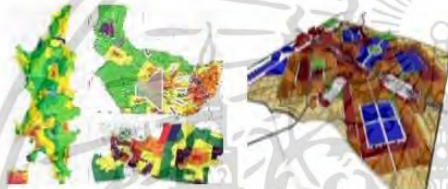
การวางและจัดทำผังเมือง

ผังเมืองตามพระราชบัญญัติ มี 2 ระดับ ได้แก่

1 ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

การกำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศ
ในด้านการใช้พื้นที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ
แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

- 1) ผังนโยบายระดับประเทศ
- 2) ผังนโยบายระดับภาค
- 3) ผังนโยบายระดับจังหวัด

ผังนโยบาย
ระดับประเทศผังนโยบาย
ระดับภาคผังนโยบาย
ระดับจังหวัด

ผังเมืองรวม

ผังเมืองเฉพาะ

2 ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

การกำหนดกรอบแนวทางและแผนงานการใช้ประโยชน์ที่ดิน
ในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อการพัฒนาเมืองและดำรงรักษาเมือง
แบ่งได้ 2 ประเภท

- 1) ผังเมืองรวม
- 2) ผังเมืองเฉพาะ

หมวด 3

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

ผังนโยบายระดับประเทศ

ผังนโยบายระดับภาค

ผังนโยบายระดับจังหวัด

เสนอต่อ

คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ
เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เสนอต่อ

คณะกรรมการผังเมือง
เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 3

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่

ผังนโยบายระดับประเทศ

ผังนโยบายระดับภาค

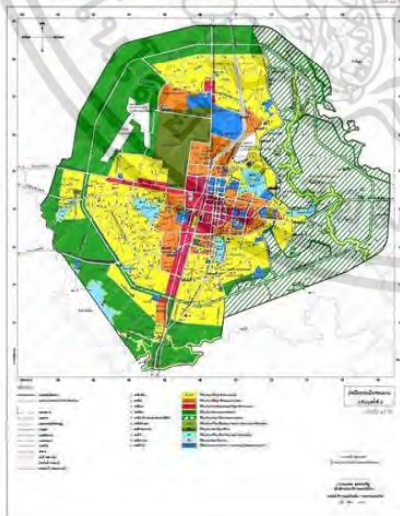
ผังนโยบายระดับจังหวัด

ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ **ไม่มีอายุการใช้บังคับแต่ต้อง
จัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 5 ปี**

หมวดที่ 4

ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ผังเมืองรวม

- ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ
- 1) วัตถุประสงค์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวม
 - 2) แผนผังที่แสดงเขตของผังเมืองรวมโดยแสดงข้อมูลภูมิประเทศระดับชั้นความสูงและหลักภูมิศาสตร์
 - 3) แผนที่ทำขึ้นฉบับเดียวหรือหลายฉบับ และฉบับที่ใช้มาตราส่วนตามความเหมาะสมให้ประชาชนเข้าใจได้ง่าย
 - 4) รายการประกอบแผนผัง
 - 5) ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
 - 6) นโยบาย มาตรการ และวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองรวม

**ใช้บังคับโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดที่ 4

ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ในการจัดทำรายงานการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมการใช้บังคับผังเมืองรวม มี 8 ปัจจัย ได้แก่ 1) ความหนาแน่นของประชากร 2) การใช้ประโยชน์ที่ดิน 3) นโยบายหรือโครงการของรัฐ 4) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม 5) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6) การคมนาคมและการขนส่ง 7) การป้องกันการเกิดภัยพิบัติ 8) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองและคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการจัดทำรายงานการประเมินฯ ไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทย หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ใช้บังคับหรือนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการผังเมือง หรือคณะกรรมการผังเมืองจังหวัดพิจารณา รายงานประเมินผลครั้งที่ผ่านมาเสร็จสิ้น

หมวดที่ 4

ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

การวางและจัดทำผังเมืองรวม ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมได้ แต่ถ้าหากท้องถิ่นมีความประสงค์ที่จะดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมจะต้องแจ้งความประสงค์ให้กรมโยธาธิการและผังเมือง ทราบก่อนวางและจัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดที่ 5

คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ

นายกรัฐมนตรี
เป็นประธาน

คณะกรรมการมีทั้งหมด 33 คน

กรรมการโดยตำแหน่ง
20 คน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
13 คน

มีหน้าที่ กำหนดนโยบายเป้าหมายการผังเมืองของประเทศ ให้ความเห็นชอบผังนโยบายระดับประเทศ และกำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับมาตรการด้านการเงิน การคลัง เพื่อสนับสนุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการผังเมือง จัดทำธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองเพื่อใช้เป็นหลักการพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองที่ปฏิบัติ

หมวดที่ 6

คณะกรรมการผังเมือง

ปลัดกระทรวงมหาดไทย
เป็นประธาน

คณะกรรมการมีทั้งหมด 29 คน

กรรมการโดยตำแหน่ง
11 คน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
9 คน

กรรมการจากผู้เชี่ยวชาญ
9 คน

หน้าที่ ให้ความเห็นชอบผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวมที่กรมฯ จัดทำ และผังเมืองเฉพาะ ให้ความเห็นด้านวิชาการ ผังเมืองต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบผังเมืองรวมที่มีพื้นที่คาบเกี่ยวสองจังหวัดขึ้นไป และผังเมืองเฉพาะ กำกับดูแล เฝ้าระวังการจัดทำผังนโยบายระดับจังหวัดรวมทั้งติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการ จัดทำรายงานสรุปผลการวางและจัดทำผังเมืองรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการผังเมือง วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหน้าที่และอำนาจและความรับผิดชอบของหน่วยงานของราชการวางและจัดทำผังเมืองรวม และผังเมืองเฉพาะ ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามบัญญัติไว้ หรือตามที่คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติมอบหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 7

คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด

กรุงเทพมหานคร

ปลัดกระทรวงมหาดไทย
เป็นประธาน

คณะกรรมการไม่เกิน 25 คน

กรรมการโดยตำแหน่ง
13 คน

ผู้แทนหน่วยงานอื่น
ไม่เกิน 4 คน

ผู้ทรงคุณวุฒิ
ไม่เกิน 4 คน

กรรมการจากบุคคลอื่น
ไม่เกิน 4 คน

หน้าที่ ให้ความเห็นชอบผังเมืองรวมในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความเห็นและข้อเสนอต่อคณะกรรมการผังเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองเฉพาะ ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามบัญญัติไว้

หมวด 7

คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด

จังหวัดอื่น ๆ

ผู้ว่าราชการจังหวัด
เป็นประธาน

คณะกรรมการไม่เกิน 37 คน

กรรมการโดยตำแหน่ง
27 คน

ผู้ทรงคุณวุฒิ
ไม่เกิน 10 คน

หน้าที่ ให้ความเห็นชอบผังเมืองรวมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ ให้ความเห็นและข้อเสนอคณะกรรมการผังเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผังนโยบายระดับจังหวัดผังเมืองรวม (กรมจัดทำ) ผังเมืองรวมที่คาบเกี่ยวตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป และผังเมืองเฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 8

อุทธรณ์

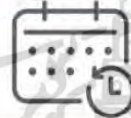
กรณี ที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์อาจอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน
หลังจากได้รับคำสั่งหรือหนังสือแจ้ง

คณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน
ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณา
ในการวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์อาจอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับคำสั่ง
หรือหนังสือแจ้ง

หมวด 9

หน้าที่และอำนาจของผู้ปฏิบัติงาน

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดิน
ในเขตที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อการวางและจัดทำผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะให้
เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการให้เจ้าของที่ดินระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน หรือแก้ไขปรับปรุง
หรือปฏิบัติให้ถูกต้อง
การปฏิบัติงานตามหน้าที่ เจ้าหน้าที่งานท้องถิ่น เจ้าพนักงานการผัง เจ้าหน้าที่ดำเนินการ
และกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ออกหนังสือเรียกบุคคล
ที่เกี่ยวข้องเข้ามาชี้แจง

เจ้าของที่ดินถ้าไม่เห็นด้วย
มีสิทธิอุทธรณ์ได้

ในกรณีทำการสำรวจให้แจ้งหนังสือ
ให้เจ้าของที่ดินทราบล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่า 7 วันก่อนกระทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 10

บทกำหนดโทษ

- กรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลการกระทำความผิดนั้นเกิดจากการสื่อสารหรือการกระทำของกรรมการหรือบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินงานหรือทำการละเว้นไม่สั่งการ ต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ

- กรณีฝ่าฝืนคำสั่งหรือถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคารหรือฝ่าฝืนคำสั่งให้ตัดแปลงอาคารต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือ และต้องระวางโทษอีกวันละไม่เกินสามหมื่นตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม การรับรู้และความเข้าใจพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562
ก่อนและหลังการใช้สื่ออินโฟกราฟฟิก

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ในการศึกษาระดับปริญญาโท สาขา การวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม หลักสูตรการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งจะใช้ข้อมูลที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษามากที่สุด ขอความกรุณาท่านระบุคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง โดยคำตอบที่ได้จะใช้เฉพาะสำหรับงานวิจัยนี้เท่านั้น และขอรับรองว่าการให้ข้อมูลของท่านจะไม่เกิดผลกระทบใดๆ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 3 แบบทดสอบ (One Group Pretest - Posttest Design) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 4 การประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเลือก)

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20 – 30 ปี 31 – 40 ปี 41 – 50 ปี
 51 – 60 ปี มากกว่า 60 ปีขึ้นไป

1.3 การศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก

1.4 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (สำหรับหน่วยงานของรัฐกรุณากรอกข้อมูลใน
ข้อ 1.6 – 1.8) พนักงานบริษัทเอกชน
 ค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว
 อื่นๆ ระบุ

1.5 โปรดระบุจังหวัด.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับหน่วยงานของรัฐ

1.6 ตำแหน่งงาน

- ผู้อำนวยการสำนัก/กอง.....
- หัวหน้าส่วน.....
- นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด/นายกเทศมนตรี/นายกองค้การบริหารส่วนตำบล.....
- นักผังเมือง นักวิเคราะห์ผังเมือง นิติกร วิศวกรโยธา สถาปนิก นายช่างโยธา
- พนักงานวางผังเมือง พนักงานวิเคราะห์ผังเมือง พนักงานนิติกร พนักงานวิศวกรโยธา
- พนักงานสถาปนิก พนักงานช่างโยธา อื่นๆ

1.7 สังกัด

- สำนักผังเมืองรวม สำนักวิเคราะห์และประเมินผล สำนักวิศวกรรมผังเมือง กองนิติการ
- สำนักผังประเทศและผังภาค สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ระบุ) จังหวัด.....
- อื่นๆ.....

1.8 ประสบการณ์การทำงาน

- น้อยกว่า 5 ปี 5 – 9 ปี 10 – 15 ปี
- 16 – 20 ปี 21 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

คำชี้แจง กรุณาตอบแบบสอบถามโดยเลือกข้อมูลที่ตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง

8. ท่านรับรู้การประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 (ฉบับใหม่) จากสื่อประเภทใด (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- 1. ผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการและผังเมือง
- 2. ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์
- 3. ผ่านช่องทาง youtube
- 4. ผ่านรายการทีวี
- 5. การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- 6. อื่น ๆ

9. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ผ่านสื่อดังกล่าวอย่างไร

- 1. เป็นสื่อที่สามารถทำให้รับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว
- 2. เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่าย
- 3. เป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก
- 4. เป็นสื่อที่มีความทันสมัย
- 5. อื่น ๆ

10. จากข้อ 8 ท่านรับข้อมูลด้านใด มากที่สุด

- ประเภทของผัง
- ผู้มีอำนาจวางและจัดทำผัง
- กระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- บทกำหนดโทษ
- อื่น ๆ

ตอนที่ 3 แบบทดสอบ (One Group Pretest - Posttest Design) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อความเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจน

คำชี้แจง ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมาย X ในคำตอบ

1. การผังเมือง ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ตรงกับความหมายข้อใดมากที่สุด
 - ก. การวางและจัดทำผังการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ให้มีหรือดียิ่งขึ้น
 - ข. การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต
 - ค. การวางและจัดทำแผนที่ แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน พร้อมข้อกำหนด
 - ง. การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่างๆ
2. การพัฒนาเมือง ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ตรงกับความหมายข้อใดมากที่สุด
 - ก. การดำเนินการวางนโยบาย รวมทั้งการสร้าง ปรับปรุง พื้นฟู บูรณะ ดำรง รักษาหรือดำเนินการอื่นใด เพื่อพัฒนาที่ดินหรือสิ่งสาธารณทรัพย์ ภายใต้กรอบของการผังเมือง
 - ข. การวางและจัดทำแผนที่ แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน พร้อมข้อกำหนด
 - ค. การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่าง ๆ
 - ง. การวางและจัดทำผังการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษา
3. ผังเมืองรวม ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 หมายความว่าอย่างไร
 - ก. แผนที่ นโยบาย และโครงการ รวมทั้งมาตรการควบคุมโดยทั่วไปในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง
 - ข. การวางและจัดทำผังการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ให้มีหรือดียิ่งขึ้น
 - ค. การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่าง ๆ
 - ง. แผนที่ นโยบาย และโครงการ การวางและจัดทำแผนที่ แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน พร้อมข้อกำหนด
4. ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ มีอายุการใช้บังคับหรือไม่
 - ก. ไม่มีอายุการใช้บังคับ แต่ต้องจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 10 ปี
 - ข. มีอายุการใช้บังคับ และต้องจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 5 ปี
 - ค. มีอายุการใช้บังคับ และต้องจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 20 ปี
 - ง. ไม่มีอายุการใช้บังคับ แต่ต้องจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 5 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผังเมืองรวม ต้องมีองค์ประกอบทั้งหมดกี่องค์ประกอบ

- ก. 3 องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ในการวาง แผนผังที่แสดงเขตของผังเมืองรวม แผนผังที่ทำขึ้น
- ข. 4 องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ในการวาง แผนผังที่แสดงเขตของผังเมืองรวม รายการประกอบแผนผัง ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
- ค. 5 องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ในการวาง แผนผังที่แสดงเขตของผังเมืองรวม แผนผังที่ทำขึ้นฉบับเดียว หรือหลายฉบับ รายการประกอบแผนผัง ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
- ง. 6 องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ในการวาง แผนผังที่แสดงเขตของผังเมืองรวม แผนผังที่ทำขึ้นฉบับเดียว หรือหลายฉบับ รายการประกอบแผนผัง ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการ

6. การวางและจัดทำผังเมืองรวม เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้ใด

- ก. กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง
- ข. กรมโยธาธิการและผังเมือง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ กรมโยธาธิการและผังเมือง และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ค. กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวม ได้โดยไม่ต้องแจ้งให้อีกฝ่ายทราบก่อนวางและจัดทำ
- ง. กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวม ได้แต่ถ้าหากท้องถิ่นมีความประสงค์ที่จะดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมจะต้องแจ้งความประสงค์ ให้กรมโยธาธิการและผังเมือง ทราบก่อนวางและจัดทำ

7. ผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองวางและจัดทำ ผู้ใดเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

- ก. (คณะรัฐมนตรี)
- ข. กรมโยธาธิการและผังเมือง
- ค. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ง. คณะกรรมการผังเมือง

8. รายงานการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมการใช้บังคับผังเมืองรวม มีกี่ปัจจัย

- ก. 6 ปัจจัย
- ข. 7 ปัจจัย
- ค. 8 ปัจจัย
- ง. 9 ปัจจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. การขอแก้ไขผังเมืองรวมที่ประกาศใช้บังคับอยู่ เฉพาะบริเวณหรือเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใด สามารถทำได้หรือไม่ และมีกระบวนการในการแก้ไขอย่างไร

- ก. สามารถทำได้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ให้มีการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมที่แก้ไขเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันนับแต่วันปิดประกาศ
- ข. สามารถทำได้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ให้มีการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมที่แก้ไขเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 วันนับแต่วันปิดประกาศ
- ค. สามารถทำได้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ให้มีการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมที่แก้ไขเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 45 วันนับแต่วันปิดประกาศ
- ง. สามารถทำได้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ให้มีการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมที่แก้ไขเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 90 วันนับแต่วันปิดประกาศ

10. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ และอำนาจ ของคณะกรรมการผังเมือง

- ก. ให้ความเห็นชอบผังนโยบายระดับจังหวัด หรือผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้วางและจัดทำ
- ข. เห็นชอบผังเมืองรวมที่มีพื้นที่คาบเกี่ยวตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป
- ค. ให้ความเห็นหรือคำปรึกษาด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองและการพัฒนาเมือง
- ง. จัดทำข้อเสนอเบื้องต้นสำหรับบริเวณที่ประสงค์จะวางและจัดทำผังเมืองรวมหรือผังเมือง

11. คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด ในเขตจังหวัดอื่น ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ผู้ใดเป็นประธาน

- ก. นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. นายองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. นายองค์กรบริหารส่วนตำบล

12. ผู้มีสิทธิอุทธรณ์อาจอุทธรณ์ได้ภายในกี่วัน

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 45 วัน
- ง. 60 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ผู้ใดไม่มีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่มาประกอบการพิจารณา
- เจ้าพนักงานท้องถิ่น
 - เจ้าพนักงานการผังเมือง
 - เจ้าหน้าที่ดำเนินการ และกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่น
 - อัยการสูงสุด
14. เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 หมายถึงผู้ใด
- เจ้าพนักงานท้องถิ่น
 - เจ้าพนักงานการผังเมือง
 - เจ้าหน้าที่ดำเนินการ และกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่น
 - ถูกทุกข้อ
15. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ ต้องระวางโทษเท่าใด
- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตอนที่ 4 การประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

หัวข้อการประเมิน	ระดับความเข้าใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม					
2. เนื้อหาในอินโฟกราฟิกมีความกระชับ					
3. อินโฟกราฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย					
4. อินโฟกราฟิกมีเนื้อหาง่ายในการจดจำ					
ด้านการออกแบบ					
1. การออกแบบอินโฟมีความน่าสนใจ โดดเด่น					
2. ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม					
3. สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม					
4. สีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม					
5. การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจ					
6. ภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจน					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

1. ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

.....

.....

.....

.....

2. ด้านพัฒนากฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป Google Forms

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย แนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 3 แบบทดสอบ (One Group Pre - test และ Post - test Design) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 4 การประเมินความoramเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟฟิกระื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

 63602008@kmitl.ac.th (ยังไม่แชร์)

[ถัดไป](#) ล้างแบบฟอร์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 เพศ *

- ชาย
- หญิง

1.2 อายุ *

- ต่ำกว่า 20 ปี
- 20 - 30 ปี
- 31 - 40 ปี
- 41 - 50 ปี
- 51 - 60 ปี
- มากกว่า 60 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 การศึกษา *

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท
- ปริญญาเอก

1.4 อาชีพ *

- ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (สำหรับหน่วยงานของรัฐกรดูแลครอบคลุมในข้อ 1.6–1.8)
- พนักงานบริษัทเอกชน
- ค้าขาย/รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว
- อื่น ๆ

1.5 โปรดระบุจังหวัด *

คำตอบของคุณ

กลับ

ถัดไป

ล้างแบบฟอร์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับหน่วยงานของรัฐ

1.6 ตำแหน่งงาน

คำตอบของคุณ

1.7 สังกัด/กอง/สำนัก

คำตอบของคุณ

ประสบการณ์การทำงาน

- น้อยกว่า 5 ปี
- 5 – 9 ปี
- 10 – 15 ปี
- 16 – 20 ปี
- 21 ปีขึ้นไป

กลับ

ถัดไป

ล้างแบบฟอร์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรรับรูและเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

8. ท่านรับรู้การประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 (ฉบับใหม่) จากสื่อประเภทใด (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ผ่านเว็บไซต์กรมโยธาธิการและผังเมือง
- ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์
- ผ่านช่องทาง youtube
- ผ่านรายการทีวี
- การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- อื่น ๆ

9. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ผ่านสื่อดังกล่าวอย่างไร (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- เป็นสื่อที่สามารถทำให้รับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว
- เป็นสื่อที่สามารถเข้าใจได้ง่าย
- เป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มคนรับรู้ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก
- เป็นสื่อที่มีความทันสมัย
- อื่น ๆ

10. จากข้อ 8 ท่านรับข้อมูลด้านใด มากที่สุด (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ประเภทของผัง
- ผู้มีอำนาจวางและจัดทำผัง
- กระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- บทกำหนดโทษ
- อื่น ๆ

กลับ

ถัดไป

ล้างแบบฟอร์ม

ห้ามส่งรหัสผ่านใน Google ฟอร์ม

แบบฟอร์มนี้ถูกสร้างขึ้นภายใน King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL) [รายงานการละเมิด](#)

Google ฟอร์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบทดสอบ (Pre - test) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อความเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจน (ก่อนดู VDO)

1a. การผังเมือง ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ตรงกับความหมายข้อใดมากที่สุด

- ก. การวางและจัดทำผังการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมืองบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ให้มีหรือดียิ่งขึ้น
- ข. การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต
- ค. การวางและจัดทำแผนที่ แผนที่ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน พร้อมข้อกำหนด
- ง. การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่างๆ

2a. การพัฒนาเมือง ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ตรงกับความหมายข้อใดมากที่สุด

- ก. การดำเนินการวางนโยบาย รวมทั้งการสร้าง ปรับปรุง พื้นฟู บูรณะ ดำรง รักษาหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อพัฒนาที่ดินหรือสิ่งสาธารณูปโภค ภายใต้กรอบของการผังเมือง
- ข. การวางและจัดทำแผนที่ แผนที่ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน พร้อมข้อกำหนด
- ค. การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่าง ๆ
- ง. การวางและจัดทำผังการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3a. ผังเมืองรวม ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 หมายความว่าอย่างไร

- ก. แผนผัง นโยบาย และโครงการ รวมทั้งมาตรการควบคุมโดยทั่วไปในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง
- ข. การวางและจัดทำผังการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมืองบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ให้มีหรือดียิ่งขึ้น
- ค. การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่าง ๆ
- ง. แผนผัง นโยบาย และโครงการ การวางและจัดทำแผนที่ แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน พร้อมข้อกำหนด

4a. ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ มีอายุการใช้บังคับหรือไม่

- ก. ไม่มีอายุการใช้บังคับ แต่ต้องจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 10 ปี
- ข. มีอายุการใช้บังคับ และต้องจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 5 ปี
- ค. มีอายุการใช้บังคับ และต้องจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 20 ปี
- ง. ไม่มีอายุการใช้บังคับ แต่ต้องจัดให้มีการทบทวนผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ทุก 5 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5a. ผังเมืองรวม ต้องมีองค์ประกอบทั้งหมดกี่องค์ประกอบ

- ก. 3 องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ในการวาง แผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวม แผนผังที่สร้างขึ้น
- ข. 4 องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ในการวาง แผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวม รายการประกอบ แผนผังข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
- ค. 5 องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ในการวาง แผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวม แผนผังที่สร้างขึ้น ฉบับเดียวหรือหลายฉบับ รายการประกอบแผนผัง ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
- ง. 6 องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ในการวาง แผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวม แผนผังที่สร้างขึ้น ฉบับเดียว หรือหลายฉบับรายการประกอบแผนผัง ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการ

6a. การวางและจัดทำผังเมืองรวม เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้ใด

- ก. กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง
- ข. กรมโยธาธิการและผังเมือง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ กรมโยธาธิการและผังเมืองและ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ค. กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินการวางและจัดทำ ผังเมืองรวมได้โดยไม่ต้องแจ้งให้อีกฝ่ายทราบก่อนวางและจัดทำ
- ง. กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการวางและจัดทำ ผังเมืองรวมได้แต่ถ้าหากท้องถิ่นมีความประสงค์ที่จะดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมจะ ต้องแจ้งความประสงค์ให้กรมโยธาธิการและผังเมือง ทราบก่อนวางและจัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7a. ผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองวางและจัดทำ ผู้ใดเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

- ก. (คณะกรรมการ)
- ข. กรมโยธาธิการและผังเมือง
- ค. องค์ประกอบสองส่วนท้องถิ่น
- ง. คณะกรรมการผังเมือง

8a. รายงานการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมการใช้บังคับผังเมืองรวม มีกี่ปีจจัย

- ก. 6 ปีจจัย และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ข. 7 ปีจจัย และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ค. 8 ปีจจัย และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ง. 9 ปีจจัย และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9a. การขอแก้ไขผังเมืองรวมที่ประกาศใช้บังคับอยู่ เฉพาะบริเวณหรือเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใด สามารถทำได้หรือไม่ และมีกระบวนการในการแก้ไขอย่างไร

- ก. สามารถทำได้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ให้มีการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมที่แก้ไขเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันนับแต่วันปิดประกาศ
- ข. สามารถทำได้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ให้มีการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมที่แก้ไขเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 วันนับแต่วันปิดประกาศ
- ค. สามารถทำได้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ให้มีการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมที่แก้ไขเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 45 วันนับแต่วันปิดประกาศ
- ง. สามารถทำได้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ให้มีการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตของผังเมืองรวมที่แก้ไขเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 90 วันนับแต่วันปิดประกาศ

10a. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ และอำนาจ ของคณะกรรมการผังเมือง

- ก. ให้ความเห็นชอบผังนโยบายระดับจังหวัด หรือผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้วางและจัดทำ
- ข. เห็นชอบผังเมืองรวมที่มีพื้นที่คาบเกี่ยวตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป
- ค. ให้ความเห็นหรือคำปรึกษาด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองและการพัฒนาเมือง
- ง. จัดทำข้อเสนอเบื้องต้นสำหรับบริเวณที่ประสงค์จะวางและจัดทำผังเมืองรวมหรือผังเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11a. คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด ในเขตจังหวัดอื่น ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ผู้ใดเป็นประธาน

- ก. นายกองคํกรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. นายกองคํการบริหารส่วนตำบล

12a. ผู้มีสิทธิอุทธรณ์อาจอุทธรณ์ได้ภายในกี่วัน

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 45 วัน
- ง. 60 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13a. ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ ผู้ใดไม่มีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่มาประกอบการพิจารณา

- ก. เจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ข. เจ้าพนักงานการผังเมือง
- ค. เจ้าหน้าที่ดำเนินการ และกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่น
- ง. อัยการสูงสุด

14a. เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 หมายถึงผู้ใด

- ก. เจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ข. เจ้าพนักงานการผังเมือง
- ค. เจ้าหน้าที่ดำเนินการ และกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่น
- ง. ถูกทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15b. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ ต้องระวางโทษเท่าใด

- ก. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ข. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ค. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ง. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรุณาสื่อส่งเสริมการรับรู้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ก่อนทำ Post - test

ในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 มีสาระสำคัญ แบ่งได้เป็น 10 หมวด

ดูบน YouTube

กลับ

ถัดไป

สร้างแบบฟอร์ม

ห้ามสงวนลิขสิทธิ์ใน Google ฟอรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย แนวทางการส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

63602008@kmitl.ac.th (ยังไม่แชร์) สลับบัญชี

ตอนที่ 3 แบบทดสอบ (Post - test) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 เพื่อความเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจน (หลังดู VDO)

ตอนที่ 4 การประเมินความเข้าใจที่มีต่ออินโฟกราฟฟิก เรื่อง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ด้านเนื้อหา

1. อินโฟกราฟฟิกมีเนื้อหาครอบคลุม

1 2 3 4 5

2. เนื้อหาในอินโฟกราฟฟิกมีความกระชับ

1 2 3 4 5

3. อินโฟกราฟฟิกเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย

1 2 3 4 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. อินโฟกราฟฟิคมีเนื้อหาภายในการจัดจำ

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

ด้านการออกแบบ

1. การออกแบบอินโฟมีความน่าสนใจ โดดเด่น

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

2. ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

3. สีของตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

4. สีพื้นหลังที่ใช้มีความเหมาะสม

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

5. การจัดวางตัวอักษรเหมาะสมและถ่ายทอดความเข้าใจ

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความหมายชัดเจน

1 2 3 4 5

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

คำตอบของคุณ

ห้ามสงฆ์สพานใน Google ฟอรัม

แบบฟอรุมนี้ถูกสร้งขึ้นภายใน King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL) [รายงานการละเมิด](#)

Google ฟอรัม

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

1. ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

คำตอบของคุณ

2. ด้านพัฒนากฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

คำตอบของคุณ

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

คำตอบของคุณ

ห้ามสงฆ์สพานใน Google ฟอรัม

แบบฟอรุมนี้ถูกสร้งขึ้นภายใน King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL) [รายงานการละเมิด](#)

Google ฟอรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

